

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

**Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ :
ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ**

ΤΟΜΟΣ Α΄

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΘΝΟΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΑ/ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

της φοιτήτριας

Ζωής Μπαλατσού

ΑΕΜ:1856

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: Μαρία Αλεξάνδρου, Αναπληρώτρια καθηγήτρια

Θεσσαλονίκη, Φεβρουάριος 2023

*Στον πνευματικό μου πατέρα
Ιερομόναχο Χρυσόστομο Τέτσιο!*

Πρόλογος

Η ιδιαίτερη αγάπη μου για τον Άγιο Νεκτάριο και το ενδιαφέρον μου για την διεύρυνση των γνώσεών μου στη βυζαντινή μουσική, ήταν οι κύριοι λόγοι που με οδήγησαν στην επιλογή του θέματός μου: «Ο εορτασμός του Αγίου Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως - Μουσικολογικές προσεγγίσεις». Θεωρώ ότι ήταν μια σπουδαία επιλογή θέματος, καθώς είναι σημαντικό να ερευνούμε για σύγχρονους υμνολόγους / υμνογράφους και δη αγίους, που πλούτισαν με το έργο τους την υμνογραφία της εκκλησίας μας.

Η έρευνα αρχικά μπορεί να φέρει δυσκολίες, στην πορεία της όμως αντιλαμβανόμαστε την ευεργετική της αξία, και με την ολοκλήρωσή της επιτυγχάνουμε τον σκοπό μας. Ελπίζω, λοιπόν, ο καρπός αυτής της μελέτης να αποβεί ωφέλιμος σε όσους έρθουν σε επαφή με το παρόν πόνημα και να αποτελέσει κίνητρο για ενδεχόμενη μελλοντική δική τους έρευνα, με ανάλογο θέμα.

Σε αυτό το σημείο, θεωρώ απαραίτητο, να ευχαριστήσω θερμά την καθηγήτριά μου κα. Μαρία Αλεξάνδρου, που με πολλή υπομονή και αγάπη με καθοδήγησε και με βοήθησε να ολοκληρώσω τη φοίτησή μου στη σχολή. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω πολύ τον πατέρα Γρηγόριο, γέροντα του Αγίου Γεωργίου, Μετοχίου, της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου του Αγίου Όρους στη Θεσσαλονίκη, ο οποίος μου έδωσε την ευλογία του, να βιντεοσκοπήσω την ακολουθία. Θα ήθελα επίσης, να ευχαριστήσω την οικογένειά μου, για την στήριξή της όλα αυτά τα χρόνια. Πάνω απ' όλα κι απ' όλους όμως, ευχαριστώ Τον Πανάγαθο Τριαδικό Θεό και τον πάντα πιστό εργάτη Του, τον Άγιο Νεκτάριο, των οποίων η βοήθεια, καθ' όλη τη διάρκεια της προσπάθειάς μου, ήταν αισθητή .

Ζωή Μπαλατσού

Περιεχόμενα

Μέρος Α΄

| | |
|---|-------|
| 1. Εισαγωγή | 20-21 |
| 2. Ο Άγιος Νεκτάριος..... | 22-39 |
| 2.1. Παιδική ηλικία και νεότητα | 22 |
| 2.2. Τα χρόνια στην Πόλη | 22 |
| 2.3. Η ζωή του στη Χίο | 23 |
| 2.4. Σπουδές στη Θεολογική Σχολή Αθηνών και η δράση στο Κάιρο | 23-24 |
| 2.5. Ο Άγιος Νεκτάριος Μητροπολίτης Πενταπόλεως | 25 |
| 2.6. Απομάκρυνση από το Κάιρο και εγκατάσταση στην Αθήνα..... | 25 |
| 2.7. Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή..... | 26 |
| 2.8. Ο μοναστικός πόθος και η Αίγινα..... | 26-27 |
| 2.9. Παραίτηση από τη Ριζάρειο Σχολή και εγκατάσταση στην Αίγινα..... | 27 |
| 2.10. Η κοίμηση και η αγιοκατάταξή του..... | 28 |
| 3. Υμνογραφικό έργο | 29-30 |
| 4. Κατάλογος ποιητικού έργου | 31 |
| 5. Η μουσικότητα στον Άγιο | 32-35 |
| 6. Μουσικές επιρροές | 36 |
| 7. Κατάλογος συγγραφικού έργου | 37-39 |
| 8. Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντίνος Παπαγιάννης | 40 |

Μέρος Β΄

9. Μεταγραφές και μουσικολογικές αναλύσεις τροπαρίων από τις Ακολουθίες του Εσπερινού και του Όρθρου του Αγίου Νεκταρίου

Οι μεταγραφές καταχωρούνται στον Β΄ τόμο της παρούσης εργασίας, προς διευκόλυνση της συγκριτικής μελέτης με τους αναλυτικούς πίνακες του κάθε τροπαρίου.

| | |
|-----------------------|----|
| 9.1. Προλεγόμενα..... | 42 |
|-----------------------|----|

| | |
|---|-----------------|
| 9.2. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, Ἦχος α΄ | 43 |
| 9.2.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 7-9 |
| 9.2.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης..... | 44 |
| 9.2.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 45 |
| 9.3. Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ, Ἦχος α΄ | 46 |
| 9.3.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 10-12 |
| 9.3.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 47 |
| 9.3.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 48 |
| 9.4. Σήμερον λαμπρῶς ἐφραίνονται, Ἦχος α΄ | 49 |
| 9.4.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 13-15 |
| 9.4.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 50 |
| 9.4.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 51 |
| 9.5. Ποίοις ἐφρημιῶν στέμμασιν, Ἦχος β΄ | 52 |
| 9.5.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 16-19 |
| 9.5.2. Πίνακας ανάλυσης | 53 |
| 9.5.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 54 |
| 9.6. Ποίοις μελωδικοῖς ᾄσμασιν, Ἦχος β΄ | 55 |
| 9.6.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 20-23 |
| 9.6.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 56 |
| 9.6.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 57 |
| 9.7. Ποίοις πνευματικοῖς ῥήμασι, Ἦχος β΄ | 58 |
| 9.7.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 24-26 |

| | |
|---|-----------------|
| 9.7.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 59 |
| 9.7.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 60 |
| 9.8. <i>Σήμερον φαιδρῶς ἐξέλαμψεν</i> , Ἦχος β΄ | 61 |
| 9.8.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 27-30 |
| 9.8.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 62-63 |
| 9.8.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 64 |
| 9.9. <i>Χαίροις Ἀρχιερέων καλλονή</i> , Ἦχος πλ. β΄ | 65 |
| 9.9.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 31-33 |
| 9.9.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 66 |
| 9.9.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 67 |
| 9.10. <i>Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ</i> , Ἦχος α΄ | 68 |
| 9.10.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 34-37 |
| 9.10.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 69 |
| 9.10.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 70 |
| 9.11. <i>Τίς μὴ σκιρτήσει</i> ; Ἦχος β΄ | 71 |
| 9.11.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 38-41 |
| 9.11.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 72 |
| 9.11.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 73 |
| 9.12. <i>Δαβιτικὴν ἀναλαβόντες ῥῆσιν</i> , Ἦχος γ΄ | 74 |
| 9.12.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 42-45 |
| 9.12.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 75-76 |
| 9.12.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 77 |

| | |
|---|-----------------|
| 9.13. <i>Τῷ λόγῳ τῆς χάριτος διαπρέψας, Ἦχος πλ. δ΄</i> | 78 |
| 9.13.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 46-49 |
| 9.13.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 79 |
| 9.13.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 80 |
| 9.14. <i>Ὡς ἱερὸς ὁ βίος σου, Ἦχος πλ. δ΄</i> | 81 |
| 9.14.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 50-54 |
| 9.14.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 82-83 |
| 9.14.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 84 |
| 9.15. <i>Δεῦτε τῶν πιστῶν αἱ πατριαί, Ἦχος πλ. α΄</i> | 85 |
| 9.15.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 55-59 |
| 9.15.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 86-87 |
| 9.15.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 88 |
| 9.16. <i>Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, Ἦχος πλ. α΄</i> | 89 |
| 9.16.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 60-62 |
| 9.16.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 90 |
| 9.16.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 91 |
| 9.17. <i>Βίον πνευματικὸν διελθών, Ἦχος πλ. α΄</i> | 92 |
| 9.17.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 63-65 |
| 9.17.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 93 |
| 9.17.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 94 |

| | |
|---|-----------------|
| 9.18. Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, Ἦχος πλ. α΄ | 95 |
| 9.18.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 66-68 |
| 9.18.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης | 96 |
| 9.18.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης | 97 |
| 9.19. Ἔχει μὲν ἡ οὐράνιος Ἱερουσαλήμ, Ἦχος πλ. δ΄ | 98 |
| 9.19.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 69-72 |
| 9.19.2. Πίνακας ανάλυσης | 99-100 |
| 9.19.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης | 101 |
| 9.20. Ἀνύμφευτε Παρθένε, Ἦχος πλ. δ΄ | 102 |
| 9.20.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 73-74 |
| 9.20.2. Πίνακας ανάλυσης | 103 |
| 9.20.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης | 104 |
| 9.21. Σηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον, Ἦχος α΄ | 105 |
| 9.21.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 75-77 |
| 9.21.2. Πίνακας ανάλυσης | 106 |
| 9.21.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης | 107 |
| 9.22. Ὅσιως ἐβίωσας, ὡς Ἱεράρχης σοφός, Ἦχος δ΄ | 108 |
| 9.22.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 78-79 |
| 9.22.2. Πίνακας ανάλυσης | 109 |
| 9.22.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης | 110 |
| 9.23. Ὡς ἥλιος λαμπρός, Ἦχος α΄ | 111 |
| 9.23.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 80-81 |

| | |
|---|-----------------|
| 9.23.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 112 |
| 9.23.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 113 |
| 9.24. <i>Ίάσεις δαμιλεῖς, Ἦχος α΄</i> | 114 |
| 9.24.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 82-83 |
| 9.24.2. Πίνακας ανάλυσης | 115 |
| 9.24.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 116 |
| 9.25. <i>Αἱμάτων ἐξ ἀγνῶν, Ἦχος α΄</i> | 117 |
| 9.25.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 84-85 |
| 9.25.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 118 |
| 9.25.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 119 |
| 9.26. <i>Τὴν καθαρότητα, Ἦχος γ΄</i> | 120 |
| 9.26.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 86-87 |
| 9.26.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 121 |
| 9.26.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 122 |
| 9.27. <i>Καταπλήττει ἀληθῶς, Νενανώ</i> | 123 |
| 9.27.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 88-90 |
| 9.27.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 124 |
| 9.27.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 125 |
| 9.28. <i>Ὁ τῶν ὄλων συνοχεύς, Νενανώ</i> | 126 |
| 9.28.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 91-93 |
| 9.28.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 127 |
| 9.28.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 128 |

| | |
|---|-------------------|
| 9.29. <i>Ὁρθοδόξων δογμάτων ἐρμηνευτής</i> , Ἦχος πλ. δ΄ | 129 |
| 9.29.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 94-96 |
| 9.29.2. Πίνακας ἀνάλυσης..... | 130 |
| 9.29.3. Συμπερασματικά σχόλια της ἀνάλυσης..... | 131 |
| 9.30. <i>Μανναδόχον σε στάμον καὶ λογικὴν</i> , Ἦχος πλ. δ΄ | 132 |
| 9.30.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 97-101 |
| 9.30.2. Πίνακας ἀνάλυσης..... | 133 |
| 9.30.3. Συμπερασματικά σχόλια της ἀνάλυσης..... | 134 |
| 9.31. <i>Σήμερον ὁ Θεοφόρος Νεκτάριος</i> , Ἦχος πλ. β΄ | 135 |
| 9.31.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 102-105 |
| 9.31.2. Πίνακας ἀνάλυσης..... | 136-137 |
| 9.31.3. Συμπερασματικά σχόλια της ἀνάλυσης..... | 138 |
| 9.32. <i>Ἰδὴν ἐπινίκιον</i> , Ἦχος α΄ | 139 |
| 9.32.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 106-107 |
| 9.32.2. Πίνακας ἀνάλυσης..... | 140 |
| 9.32.3. Συμπερασματικά σχόλια της ἀνάλυσης..... | 141 |
| 9.33. <i>Χαρίτων τὴν ἄβυσσον</i> , Ἦχος α΄ | 142 |
| 9.33.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 108-109 |
| 9.33.2. Πίνακας ἀνάλυσης..... | 143 |
| 9.33.3. Συμπερασματικά σχόλια της ἀνάλυσης..... | 144 |

| | |
|---|-------------------|
| 9.34. <i>Ανήροτος ἄρουρα</i> , Ἦχος α΄ | 145 |
| 9.34.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 110-111 |
| 9.34.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 146 |
| 9.34.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 147 |
| 9.35. <i>Ῥημάτων αἰνίγματα</i> , Ἦχος α΄ | 148 |
| 9.35.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 112-113 |
| 9.35.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 149 |
| 9.35.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 150 |
| 9.36. <i>Ἀνθήσασαν ῥάβδον σε</i> , Ἦχος α΄ | 151 |
| 9.36.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 114-115 |
| 9.36.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 152 |
| 9.36.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 153 |
| 9.37. <i>Νοός μου τὴν ζόφωσιν</i> , Ἦχος α΄ | 154 |
| 9.37.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 116-117 |
| 9.37.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 155 |
| 9.37.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 156 |
| 9.38. <i>Ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν</i> , Ἦχος α΄ | 157 |
| 9.38.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 118-119 |
| 9.38.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 158 |
| 9.38.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 159 |
| 9.39. <i>Κατ' ἴχνος Νεκτάρει</i> , Ἦχος α΄ | 160 |
| 9.39.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 120-121 |

| | |
|--|-------------------|
| 9.39.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 161 |
| 9.39.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 162 |
| 9.40. <i>Τὴν φύσιν τὴν ἄστεκτον, Ἦχος α΄</i> | 163 |
| 9.40.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 122-123 |
| 9.40.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 164 |
| 9.40.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 165 |
| 9.41. <i>Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, Λέγετος</i> | 166 |
| 9.41.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 124-125 |
| 9.41.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 167 |
| 9.41.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 168 |
| 9.42. <i>Ἐόρτιον αἴνεσιν, Λέγετος</i> | 169 |
| 9.42.1. Μεταγραφή..... | τ. Β΄, σ. 126-127 |
| 9.42.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 170 |
| 9.42.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 171 |
| 9.43. <i>Κοσμήσας τὸν βίον σου, Λέγετος</i> | 172 |
| 9.43.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 128-129 |
| 9.43.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 173 |
| 9.43.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 174 |
| 9.44. <i>Τὴν πάντων Βασίλισσαν, Λέγετος</i> | 175 |
| 9.44.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 130-131 |
| 9.44.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 176 |
| 9.44.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 177 |

| | |
|---|-------------------|
| 9.45. <i>Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, Ἦχος α΄</i> | 178 |
| 9.45.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 132-133 |
| 9.45.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 179 |
| 9.45.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 180 |
| 9.46. <i>Σκηνή τοῦ Λόγου ἡ ἀμόλυντος, Ἦχος α΄</i> | 181 |
| 9.46.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 134-135 |
| 9.46.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 182 |
| 9.46.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 183 |
| 9.47. <i>Νόμους τῆς φύσεως διέλαθες, Ἦχος α΄</i> | 184 |
| 9.47.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 136-137 |
| 9.47.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 185 |
| 9.47.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 186 |
| 9.48. <i>Ὅρος ἐδείχθης ἀλατόμητον, Ἦχος α΄</i> | 187 |
| 9.48.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 138-139 |
| 9.48.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 188 |
| 9.48.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 189 |
| 9.49. <i>Ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος, Ἦχος α΄</i> | 190 |
| 9.49.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 140-141 |
| 9.49.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 191 |
| 9.49.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 192 |
| 9.50. <i>Ἀγάπη θεία ἐκ νεότητος, Ἦχος α΄</i> | 193 |
| 9.50.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 142-143 |

| | |
|--|-------------------|
| 9.50.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 194 |
| 9.50.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 195 |
| 9.51. <i>Ρήσσει Πάτερ τῶν χειλέων σου, Ἦχος α΄</i> | 196 |
| 9.51.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 144-145 |
| 9.51.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 197 |
| 9.51.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 198 |
| 9.52. <i>Ἱεραρχῶν νέον ἀγλαΐσμα, Ἦχος α΄</i> | 199 |
| 9.52.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 146-147 |
| 9.52.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 200 |
| 9.52.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 201 |
| 9.53. <i>ᾠραϊσμένη ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἦχος α΄</i> | 202 |
| 9.53.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 148-149 |
| 9.53.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 203 |
| 9.53.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 204 |
| 9.54. <i>Ἁγίων σοφῶς ἰχνηλατήσας, Λέγετος</i> | 205 |
| 9.54.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 150-151 |
| 9.54.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 206 |
| 9.54.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 207 |
| 9.55. <i>Ραντίσματι ὕδατος τοῦ θεοῦ, Λέγετος</i> | 208 |
| 9.55.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 152-153 |
| 9.55.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 209 |
| 9.55.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 210 |

| | |
|--|-------------------|
| 9.56. <i>Ζωὴν τὴν ἡσύχιον ποθήσας, Λέγετος</i> | 211 |
| 9.56.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 154-155 |
| 9.56.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 212 |
| 9.56.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 213 |
| 9.57. <i>Ὡς Μήτηρ Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, Λέγετος</i> | 214 |
| 9.57.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 156-157 |
| 9.57.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 215 |
| 9.57.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 216 |
| 9.58. <i>Ἀρετῆς διανύσας τὸν δρόμον Ὅσιε, Ἦχος πλ. α΄</i> | 217 |
| 9.58.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 158-160 |
| 9.58.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 218 |
| 9.58.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 219 |
| 9.59. <i>Τὴν ὑπέριμον στάμνον, Ἦχος πλ. α΄</i> | 220 |
| 9.59.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 161-162 |
| 9.59.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 221 |
| 9.59.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 222 |
| 9.60. <i>Ἐν Πνεύματι προβλέπων Προφήτα Ἀββακούμ, Ἦχος α΄</i> | 223 |
| 9.60.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 163-164 |
| 9.60.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 224 |
| 9.60.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 225 |
| 9.61. <i>Ἡ σορὸς τῶν σῶν λειψάνων, Λέγετος</i> | 226 |
| 9.61.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 165-166 |

| | |
|---|-------------------|
| 9.61.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 227 |
| 9.61.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 228 |
| 9.62. <i>Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Ἦχος α΄</i> | 229 |
| 9.62.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 167-168 |
| 9.62.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 230 |
| 9.62.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 231 |
| 9.63. <i>Ύμματα ἄφθονα, Λέγετος</i> | 232 |
| 9.63.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 169-170 |
| 9.63.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 233 |
| 9.63.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 234 |
| 9.64. <i>Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, Ἦχος α΄</i> | 235 |
| 9.64.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 171-172 |
| 9.64.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 236 |
| 9.64.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 237 |
| 9.65. <i>Τὸ θεῖον νέκταρ τῆς χάριτος, Λέγετος</i> | 238 |
| 9.65.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 173-174 |
| 9.65.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 239 |
| 9.65.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 240 |
| 9.66. <i>Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, Ἦχος α΄</i> | 241 |
| 9.66.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 175-176 |
| 9.66.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 242 |
| 9.66.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 243 |

| | |
|--|--------------------|
| 9.67. <i>Ίαμάτων σε, Λέγετος</i> | 244 |
| 9.67.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 177-1178 |
| 9.67.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 245 |
| 9.67.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 246 |
| 9.68. <i>Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι, Ἦχος α΄</i> | 247 |
| 9.68.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 179-180 |
| 9.68.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 248 |
| 9.68.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 249 |
| 9.69. <i>Γνώσει καὶ σοφία διαλάμπων, Λέγετος</i> | 250 |
| 9.69.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 181-182 |
| 9.69.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 251 |
| 9.69.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 252 |
| 9.70. <i>Τὴν ζωοδόχον πηγὴν, Ἦχος α΄</i> | 253 |
| 9.70.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 183-184 |
| 9.70.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 254 |
| 9.70.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 255 |
| 9.71. <i>Στήλην ἀρετῶν, Λέγετος</i> | 256 |
| 9.71.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 185-186 |
| 9.71.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 257 |
| 9.71.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 258 |
| 9.72. <i>Ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλου, Ἦχος γ΄</i> | 259 |
| 9.72.1. <i>Μεταγραφή</i> | τ. Β΄, σ. 187-188 |

| | |
|---|-------------------|
| 9.72.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 260 |
| 9.72.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 261 |
| 9.73. <i>Θεοπρεπῶς βιώσας</i> , Ἦχος γ´..... | 262 |
| 9.73.1. Μεταγραφή | τ. Β´, σ. 189-190 |
| 9.73.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 263 |
| 9.73.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 264 |
| 9.74. <i>Θεοχαρίτωτε Κόρη</i> , Ἦχος γ´..... | 265 |
| 9.74.1. Μεταγραφή | τ. Β´, σ. 191-192 |
| 9.74.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 266 |
| 9.74.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 267 |
| 9.75. <i>Ἀσματικῶς συνελθόντες</i> , Ἦχος α´..... | 268 |
| 9.75.1. Μεταγραφή | τ. Β´, σ. 193-194 |
| 9.75.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 269 |
| 9.75.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 270 |
| 9.76. <i>Ἡ τῶν λειψανῶν σου θήκη</i> , Ἦχος α´..... | 271 |
| 9.76.1. Μεταγραφή | τ. Β´, σ. 195-195 |
| 9.76.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 272 |
| 9.76.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 273 |
| 9.77. <i>Τὶς ἐπαξίως ὑμνήσει</i> , Ἦχος α´..... | 274 |
| 9.77.1. Μεταγραφή | τ. Β´, σ. 197-198 |
| 9.77.2. Πίνακας ανάλυσης..... | 275 |
| 9.77.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης..... | 276 |

| | |
|---|-------------------|
| 9.78. Ὑπὲρ ὁσμὴν ἀγροῦ, Ἦχος α΄ | 277 |
| 9.78.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 199-200 |
| 9.78.2. Πίνακας ἀνάλυσης..... | 278 |
| 9.78.3. Συμπερασματικά σχόλια τῆς ἀνάλυσης..... | 279 |
| 9.79. Ὅσιε Πάτερ, Ἦχος πλ. α΄ | 280 |
| 9.79.1. Μεταγραφή | τ. Β΄, σ. 201-205 |
| 9.79.2. Πίνακας ἀνάλυσης..... | 281-282 |
| 9.79.3. Συμπερασματικά σχόλια τῆς ἀνάλυσης..... | 283 |
| 10. Παράρτημα..... | 284-293 |
| 11. Γενικά συμπεράσματα..... | 294 |
| 12. Βιβλιογραφία..... | 295-297 |

Εισαγωγή¹

Το θέμα της παρούσης διπλωματικής εργασίας είναι ο εορτασμός του Αγίου Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως. Αναλυτικότερα προσεγγίζει κυρίως μουσικολογικά την ακολουθία του Εσπερινού και του Όρθρου για τον εορτασμό του Αγίου μέσω της μεταγραφής της ακολουθίας στην ευρωπαϊκή μουσική και στη συνέχεια στην μορφολογική της ανάλυση. Επιπλέον γίνεται λόγος στην μουσική πορεία του ίδιου του Αγίου και στην έφεση του στην υμνογραφία. Μα πριν απ' όλα αυτά θα ήταν παράληψη να μην παρατεθεί ο βίος και τα έργα του.

Σημαντικό σε αυτό το σημείο να αναφερθεί είναι ότι η μελοποίηση της ακολουθίας που επιλέχθηκε ανήκει στον πρωτοπρεσβύτερο κ. Κωνσταντίνο Παπαγιάννη.

Η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την εκπόνηση της εργασίας έχει ως εξής: Το πρώτο μου βήμα ήταν να βρω βιβλία, άρθρα, άλλες εργασίες από τις οποίες θα αντλούσα πληροφορίες. Ξεκίνησα με βιβλία της βιογραφίας του Αγίου και στη συνέχεια σε κόπια που ο ίδιος έχει γράψει, ακλούθησαν μουσικολογικά βιβλία και φυσικά το λειτουργικό κείμενο. Αφού τελείωσα με τη βιογραφία στη συνέχεια πέρασα στην μεταγραφή της ακολουθίας. Ακολούθησε η βιντεοσκόπηση της ακολουθίας στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου μετόχι της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου του Αγίου Όρους στη Θεσσαλονίκη με την ευχή του γέροντα Γρηγορίου. Τέλος ασχολήθηκα με την μορφολογική ανάλυση. Φωτογραφίες της εργασίας προέρχονται από προσωπική συλλογή μετά από το προσκύνημα που πραγματοποίησα στην Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος στην Αίγινα στις 22 Ιουνίου του 2022.

Η εργασία αποτελείται από δύο τόμους. Ο πρώτος τόμος χωρίζεται σε δύο μέρη.

Πρώτο μέρος: Αρχικά γίνεται μία επισκόπηση στη ζωή του Αγίου Νεκταρίου από τα παιδικά του χρόνια έως την κοίμησή του και στη συνέχεια μια έρευνα ως προς την υμνογραφία του αλλά και γενικότερα τη μουσική του πορεία. Στο τέλος του πρώτου μέρους παρατίθεται κατάλογος με το συγγραφικό του έργο.

Δεύτερο μέρος: Σε αυτό το μέρος παρουσιάζεται η μορφολογική ανάλυση της ακολουθίας με επεξηγηματικά σχόλια και βοηθητικούς πίνακες. Τέλος συγκαταλέγεται το παράρτημα, τα συμπεράσματα αλλά και η βιβλιογραφία.

Ο Β' τόμος της παρούσας εργασίας είναι εξ ολοκλήρου αφιερωμένος στις μεταγραφές τροπαρίων από τις ακολουθίες του Εσπερινού και του Όρθρου του εορτασμού του Αγίου Νεκταρίου, από το Μουσικόν Μηνολόγιον του Νοεμβρίου, του αείμνηστου Πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη. Για την καλύτερη κατανόηση του μουσικολογικού μέρους συνιστάται η παράλληλη μελέτη των δύο τόμων.

¹ Πρβλ. και την εισαγωγή της διπλωματικής εργασίας: Ηλιάνας Μαθιουδάκη, «Μουσικολογικές προσεγγίσεις του εορτασμού του Προφήτη Ηλία. Μεταγραφή και ανάλυση επιλεγμένων τροπαρίων και παλαιογραφική συγκριτική μελέτη του Δοξαστικού Προφήτα κήρυξ Χριστού», Διπλωματική εργασία, τ. Α' (Θεσσαλονίκη: Τμήμα Μουσικών Σπουδών, Οκτώβριος 2012), σ. 7.

Ένας πρώτος στόχος αυτής της εργασίας είναι να γίνει γνωστή η συνεισφορά του αγίου Νεκταρίου στην υμνογραφία και να αναδεχτεί γνώστης της μουσικής παράδοσης της εποχής του. Επίσης μέσω των μεταγραφών να διαδοθεί ευκολότερα η βυζαντινή μουσική αλλά και η ψαλτική τέχνη. Ένας προσωπικός στόχος ήταν η εμπάθυνση στη βυζαντινή επιστήμη και τέχνη.

Παιδική ηλικία και νεότητα

Ο μικρός Αναστάσιος γεννήθηκε την 1^η Οκτωβρίου του έτους 1846 στη Σηλυβρία, πόλη της ανατολικής Θράκης από φτωχούς, αλλά ευσεβείς γονείς, την Μαρία και τον Διονύσιο Κεφαλά. Σε πολλούς βίους του Αγίου, αλλά και σε γραπτά² του, γίνεται λόγος για τα πέντε αδέρφια του. Εκτός όμως από αυτά, στην διαθήκη του, ο Άγιος φαίνεται να αναφέρεται σε έναν ακόμη αδελφό, ονόματι Χαράλαμπο³. Έζησε ως τα δεκατρία του χρόνια με τους γονείς του, όπως επίσης και με την πολυαγαπημένη του γιαγιά, η οποία ξεχώριζε σε αυτόν χαρίσματα με τα οποία τον είχε προικίσει ο Θεός, την έφεσή του δηλαδή στα γράμματα και το πρώιμο ενδιαφέρον του στη μελέτη του ψαλτηρίου και στο Τετραευαγγέλιο. Η κλίση που είχε ο μικρός Αναστάσιος ήταν φανερή. Του άρεσε να ψέλνει και να κρατάει καλά στο αθώο του μυαλό ότι άκουγε στα κυριακάτικα κηρύγματα. Ακόμη του άρεσε να κηρύττει και ο ίδιος ό,τι διάβαζε και να δημιουργεί από διάφορα χαρτάκια βιβλία, μέσα στα οποία έγραφε «λόγια του Θεού», και όλα αυτά μόλις στην ηλικία των επτά ετών. Παιδικά χρόνια γεμάτα πίστη και ζήλο Θεού, που έχουν παρομοιαστεί με του Αγίου Αθανασίου⁴ του Μέγα. Τα πρώτα γράμματα τού τα δίδαξε η μητέρα του. Κατόπιν φοίτησε στο δημοτικό και μετά την ολοκλήρωση του, συνέχισε τη μόρφωσή του στο σχολαρχείο της πατρίδας του.

Τα χρόνια στην Πόλη

Ο Αναστάσιος είχε ζήλο να σπουδάσει, αλλά δυστυχώς δεν υπήρχε η οικονομική δυνατότητα γι' αυτό. Έτσι στα δεκατρία ή δεκατέσσερα του χρόνια έφυγε με προορισμό την Κωνσταντινούπολη και σκοπό να εργαστεί, ώστε να βοηθήσει και την οικογένειά του. Ξεκίνησε να εργάζεται σε ένα καπνοπωλείο με μοναδική αμοιβή την καθημερινή του σίτιση. Και εκεί ζούσε με σύνεση, προσοχή και προσευχή. Στα κουτιά και τις συσκευασίες του καπνού συνήθιζε να γράφει λόγια Πατέρων της εκκλησίας και ρητά σοφών με την ελπίδα ότι κάποιος θα τα διάβαζε και θα τον ωφελούσαν. Μέσα από τη συλλογή αυτών των λόγων, γνωμικών και ρητών συνέταξε το πρώτο του βιβλίο « Λογίων θησαύρισμα ». Ο ίδιος αναφέρει στην εισαγωγή: «*Τὸ ἀνὰ χεῖρας ἔργον εἶνε προϊόν μακρᾶς καὶ συντόνου ἐργασίας καὶ ἐφείλεται εἰς πόθον διακαή προώρως ἀναπτυχθέντα πρὸς μετάδοσιν ὠφελίμων γνώσεων...*»⁵

² Θεοκλήτου Μοναχού Διονυσιάτου, *Ο Άγιος Νεκτάριος ο θαυματουργός* (Αθήνα: Υπακοή, 2001), σ. 16.

³ *Ο.π.*, σ. 242.

⁴ Γεράσιμου Μικραγιαννανίτου, *Ο Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως ο θαυματουργός* (Αθήνα: 2004), σ. 82.

⁵ Νεκταρίου Κεφαλά, *Ιερών και φιλοσοφικών λογίων θησαύρισμα*, τ. Α' (Αθήνα: Α. Καλαράκη, 1895), σ. 3.

Η ζωή του στη Χίο

Οι μέρες στο καπνοπωλείο τελείωναν, και με τη βοήθεια ενός θείου του, βρέθηκε να εργάζεται ως παιδονόμος στο Μετόχι του Παναγίου Τάφου. Πριν συμπληρώσει το εικοστό έτος της ηλικίας του δίδασκε στις πρώτες τάξεις του δημοτικού, ενώ παράλληλα και ο ίδιος παρακολουθούσε τις ανώτερες τάξεις. Φαίνεται σε εκείνο το διάστημα να ξεκαθαρίζει μέσα του η επιθυμία να γίνει μοναχός. Φτάνοντας στα είκοσι αναχωρεί από την Κωνσταντινούπολη για την νήσο της Χίου. Εκεί στο Λιθί ένα χωριό της νήσου διητέλεσε δάσκαλος για επτά ή δέκα χρόνια. Σε εκείνη την περίοδο ζει με προσοχή και πολλή προσευχή και νουθετεί εν Κυρίω όχι μόνο τους μικρούς μαθητές του, αλλά και τους χωρικούς ευσεβείς και μη.⁶

Η συναναστροφή του με τον Όσιο Παχώμιο της Χίου ήταν καθοριστική μιας και η δική του παρότρυνση να γίνει ο Αναστάσιος μοναχός, τον βοήθησε να το πραγματοποιήσει στην ηλικία των είκοσι επτά ετών. Έγινε αρχικά δόκιμος για μια τριετία στη Νέα Μονή της Χίου και μετά το πέρας των τριών ετών, στις 7 Νοεμβρίου του 1876 εκάρη μοναχός και έλαβε το όνομα Λάζαρος. Στην αδελφότητα της μονής ο Άγιος διητέλεσε γραμματέας. Μέσα σε σχεδόν δύο μήνες, δηλαδή στις 15 Ιανουαρίου του 1877 ο Μητροπολίτης Γρηγόριος στον Ιερό Ναό των Αγίων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου των μαρτύρων, τον χειροτονεί διάκο και τον μετονομάζει σε Νεκτάριο.⁷

Ξεκίνησε εντονότερη η άσκηση του και η αφοσίωση του προς τον Κύριο. Μελετούσε καθημερινά και επιθυμούσε να τελειώσει το γυμνάσιο και να φοιτήσει στη θεολογική σχολή. Ο Κύριος του έστειλε, για να τον βοηθήσει, έναν ευκατάστατο, μα πάνω απ' όλα πιστό άνθρωπο του νησιού, τον Ιωάννη Χωρέμη, ο οποίος στήριζε ως την κοίμησή του τον Άγιο. Τον στήριξε στην επιθυμία του να τελειώσει το γυμνάσιο και με δική του δαπάνη τον έστειλε στην Αθήνα, με την ευλογία φυσικά και του ηγούμενού του. Μετά από τρία χρόνια πήρε το απολυτήριο του και επέστρεψε πίσω στο μοναστήρι. Από εκεί κάπου στα 1882 αναχώρησε με προτροπή του Κ. Χωρέμη στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου όπου και συνδέθηκε στενά με τον τότε Πατριάρχη Σωφρόνιο, ο οποίος τον συμβούλεψε να επιστρέψει στην Αθήνα για να πραγματοποιήσει σπουδές στη θεολογική σχολή. Έτσι λοιπόν, και με τη συγκατάθεση του καθηγουμένου του Νικηφόρου, έφυγε για την Αθήνα. Δυστυχώς σε εκείνα τα χρόνια έχασε τον πολυαγαπημένο του Χωρέμη, για τον οποίο σε όλη του τη ζωή έκανε δεήσεις υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του.

Σπουδές στη Θεολογική Σχολή Αθηνών και η δράση στο Κάιρο

Έτσι ο Πατριάρχης είναι αυτός που πλέον αναλαμβάνει τη στήριξη του Αγίου για την φοίτηση του στη θεολογική σχολή Αθηνών, ένα Πανεπιστήμιο που μάλλον φάνταζε σαν όνειρο στα μάτια του Αγίου. Αφού το μοναστήρι θα του χάριζε την πρακτική της μυστηριακής και ασκητικής ζωής, το Πανεπιστήμιο, πίστευε ότι θα τον

⁶ Διονυσίου Πρεσβ. Τάτση, *Διδαχές Αγίου Νεκταρίου*, 2^η έκδ. (Κόνιτσα: Ιδιωτική, 2007), σ. 16.

⁷ Ο.π.

προίκιζε με το θεωρητικό υπόβαθρο. Δυστυχώς όμως, στον χώρο αυτό, εκείνη την περίοδο, επικρατούσαν περισσότερο προτεσταντικές και καθολικές ιδέες. Ο Θεός βέβαια, προστάτευσε τον Άγιο, ώστε να μην κλονιστεί και να παραμείνει ακέραιος στην πίστη.⁸

Η επιθυμία του Πατριάρχη Σωφρονίου να επιστρέψει ο Άγιος με το πέρας των σπουδών του στην Αλεξάνδρεια, τον οδήγησε πίσω μετά από τρία έτη κάπου στα 1885 ή τα 1886. Εκεί του ανατέθηκε η διακονία του ιεροκήρυκα και στις 23 Μαρτίου του 1886 έγινε η χειροτονία του σε Πρεσβύτερο στον Πατριαρχικό ναό του Αγίου Σάββα, ενώ μέσα στον ίδιο χρόνο, τον Αύγουστο, έλαβε το αξίωμα του Αρχιμανδρίτης στο Κάιρο, στον Ιερό ναό του Αγίου Νικολάου στην ηλικία των σαράντα ετών. Διορίστηκε ως ιεροκήρυκας και γραμματέας του Πατριαρχείου στο Κάιρο, αλλά και Πατριαρχικός Επίτροπος. Οι δράσεις του εκείνα τα χρόνια ήταν πολλές και η αφοσίωσή του σε αυτές μεγάλη. Παρ' όλες τις υποχρεώσεις του, ποτέ δεν ξέφευγε από τον στόχο του, που ήταν η σωτηρία της ψυχής του και η προσφορά των υπηρεσιών του προς δόξαν Κυρίου. Ένα μεγάλο του επίτευγμα ήταν η εικονογράφηση του Ιερού ναού του Αγίου Νικολάου στο Κάιρο (όπου και ο ίδιος συνήθιζε να λειτουργεί), με δαπάνες από δωρεές Αιγυπτίων, που ο Άγιος συγκέντρωσε με πολύ κόπο.⁹

⁸ Θεοκλήτου Μοναχού Διονυσιάτου. *Ο Άγιος Νεκτάριος ο θαυματουργός*, σελ. 34.

⁹ *Ο.π.*, σελ. 38-40.

Ο Άγιος Νεκτάριος Μητροπολίτης Πενταπόλεως

15 Ιανουαρίου του 1889 χειροτονείται Μητροπολίτης Πενταπόλεως¹⁰ από τον Πατριάρχη Σωφρόνιο, που τότε πλησίαζε τα 90 του χρόνια. Έτσι ο νέος τότε Μητροπολίτης, κατά τον λαό αλλά και κατά τον Πατριάρχη Σωφρόνιο, ήταν ο πλέον κατάλληλος για να τον αντικαταστήσει. Δυστυχώς, όμως, πολλοί στο Πατριαρχείο διαφωνούσαν με αυτή την επιλογή του Πατριάρχη και με συκοφαντίες προσπάθησαν να εκτοπίσουν τον νέο Μητροπολίτη, ισχυριζόμενοι ότι η λιτότητά του θα γινόταν αφορμή ώστε να δημιουργηθεί αρνητική εικόνα για το Πατριαρχείο.

Απομάκρυνση από το Κάιρο και εγκατάσταση στην Αθήνα

Οι συκοφαντίες όλο και αυξάνονταν με αποτέλεσμα ο Πατριάρχης να παρασυρθεί και να απαγορεύσει στον Μητροπολίτη να δραστηριοποιείται στις γύρω περιοχές και να εκτελεί τα καθήκοντά¹¹ του. Τού επετράπη μόνο η ενασχόληση με την συγγραφή και τη μελέτη στο δωμάτιό του¹². Μιας και ούτε με αυτό έμειναν ικανοποιημένοι οι συκοφάντες, δεν σταμάτησαν μέχρι ο Άγιος να φύγει από την Αίγυπτο και να βρει καταφύγιο στην Αθήνα.

Στην Αθήνα η επιβίωση ήταν πολύ δύσκολη. Στερείτο μέχρι και της καθημερινής σίτισης. Αδυνατούσε επίσης να βρει απασχόληση, καθώς υπήρχε δυσφήμιση γύρω από το όνομά του. Αφού έμεινε εκεί ένα χρόνο, με πολλές δυσκολίες, στη συνέχεια η Εκκλησία της Ελλάδος τον διόρισε ιεροκήρυκα στην Εύβοια όπου και ανέλαβε τα καθήκοντά του στις 15-02-1891¹³. Το έργο του ήταν δύσκολο, καθώς όπου πήγαινε φρόντιζαν να τον δυσφημίζουν. Στην αρχή της διακονίας του στην Εύβοια το ποίμνιο του τον αποδοκίμασε. Με πολύ κόπο όμως και με την ειλικρίνεια που είχε ο Θεός του λόγος, κατάφερε να τους κάνει να τον εμπιστευτούν και να τον αγαπήσουν σε σημείο που του ζητούσαν να τους κηρύττει συχνότερα¹⁴. Μετά από δύομισι έτη διακονίας στην Εύβοια μετατέθηκε και αναχώρησε για τους νομούς Φθιώτιδας και Φωκίδας στις 19 Αυγούστου του 1893 όπου παρέμεινε για μισό χρόνο¹⁵. Εκεί είχε ήδη αρχίσει να αποκαθίσταται η φήμη του μέσω του έργου (και όχι μόνο), που είχε κάνει στην Εύβοια¹⁶.

¹⁰ Πρεσβ. Τάτση, *Διδαχές Αγίου Νεκταρίου*, σ. 18.

¹¹ *Ο.π.*, σ. 19-20.

¹² Θεοκλήτου Μοναχού Διονυσιάτου, *Ο Άγιος Νεκτάριος ο θαυματουργός*, σ. 47.

¹³ *Ο.π.*, σ. 56.

¹⁴ *Ο.π.*, σ. 61.

¹⁵ Γεράσιμου Μικραγιαννανίτου, *Ο Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως ο θαυματουργός*, σ. 92-94.

¹⁶ Πρεσβ. Τάτση, *Διδαχές Αγίου Νεκταρίου*, σ. 21.

Ριζάρειος Εκκλησιαστική Σχολή

Στη 1 Μαρτίου του 1894 διορίστηκε από το Υπουργείο των Εκκλησιαστικών διευθυντής της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής, όπου και στις 10 Μαρτίου ξεκίνησε τη δράση του¹⁷. Ως τότε στη σχολή επικρατούσε μια κατάσταση παρακμής ως προς το ήθος των μαθητών, αλλά επίσης και μια ανορθόδοξη κατεύθυνση καθώς οι διδάσκαλοι ήταν επηρεασμένοι από τον διαφωτισμό της Ευρώπης¹⁸. Καθώς η κατάσταση ήταν απογοητευτική ξεκίνησε το ενάρτετο έργο του, ένα έργο που είχε ως στόχο τη δημιουργία κληρικών καλλιεργημένων με ορθόδοξο ήθος. Οι αντιξοότητες ήταν πολλές, γεγονός που έκανε το έργο του στη σχολή δύσκολο. Δεν έλειψε η κακεντρέχεια η καχυποψία και η αναστάτωση. Σε όλα έκανε υπομονή και αντιμετώπιζε τους πάντες με αγάπη. Αξιοσημείωτη είναι η παιδαγωγική του κατεύθυνση ακόμη και στις περιπτώσεις που σπουδαστές, αλλά και άνθρωποι που δούλευαν για τη σχολή διαπληκτίζονταν. Δε λειτουργούσε ποτέ τιμοκρατικά προς τους άλλους, αλλά πάντα μόνο προς τον εαυτό του, που πίστευε ότι ήταν υπεύθυνος καθώς αποτύγχανε να τους συνετίσει. Σημαντικό μέλημα του Ιεράρχη ήταν να δημιουργήσει σωστούς εκκλησιαστικούς ποιμένες με βάση πάντοτε το Ευαγγέλιο, γι' αυτό τον λόγο το συγγραφικό του έργο ήταν μεγάλο στα χρόνια της διεύθυνσης της σχολής και πολύ σημαντικό. Παρ' όλες τις υποχρεώσεις του στη Σχολή, δεν σταμάτησε ποτέ τις λειτουργίες και τα κηρύγματα στο παρεκκλήσι της (αλλά και στην Αθήνα και τον Πειραιά), όπου πλήθος κόσμου μαζευόταν για να ακούσει τα άγια λόγια του θείου Ιεράρχη.

Ο μοναστικός πόθος και η Αίγινα

Κάπου στο 1904 η αόμματη Χρυσάνθη, πνευματική κόρη του Θείου Νεκταρίου, με τις νεαρές φίλες της, με πόθο να μονάσουν, απευθύνθηκαν στον Άγιο Πατέρα. Η επιθυμία τους τον βρήκε σύμφωνο κι έτσι τους ανέθεσε να βρουν τον τόπο του ησυχασμού τους¹⁹. Μετά από ερευνά κατέληξαν σε ένα εγκαταλελειμμένο μοναστήρι στην Αίγινα αφιερωμένο στη Θεοτόκο (Ζωοδόχο πηγή), στην περιοχή Ξάντος²⁰, όπου είχε μονάσει²¹ και η Οσία Αθανασία.. Ο πνευματικός τους Πατέρας ενέκρινε το σημείο, στο οποίο και αναστηλώθηκε ναός της Αγίας Τριάδας, κι έτσι ξεκίνησαν οι εργασίες, στις οποίες πολύ βοήθησε και ο ευκατάστατος πληθυσμός του νησιού, όπου και ολοκληρώθηκαν το 1907²². Σημαντική φάνηκε και η βοήθεια του αρχιεπισκόπου Αθηνών, καθώς με ευχαρίστηση διατέθηκε να βοηθήσει στην επίτευξη της αυτοδιοίκησης και ανεξαρτητοποίησης της Μονής, αλλά και στη

¹⁷ Πρεσβ. Τάτση, *Διδαχές Αγίου Νεκταρίου*, σ. 21.

¹⁸ Θεοκλήτου Μοναχού Διονυσιάτου, *Ο Άγιος Νεκτάριος ο θαυματουργός*, σ. 74.

¹⁹ *Ο.π.*, σ. 154-155.

²⁰ Πρεσβ. Τάτση, *Διδαχές Αγίου Νεκταρίου*, σ. 22.

²¹ Νεκταρίου Παπασπύρου, “Μονή Αγίας Τριάδας Αγίου Νεκταρίου στην Αίγινα: Το ιστορικό της ανασύλωσης του παλαιού μοναστηριού”, In: <https://agios-nektarios.gr/moni-agiou-nektariou/> (Ιανουαρίου 28^η, 2023).

²² “Ο Άγιος Νεκτάριος”, In: <https://www.aegina.com.gr/agios-nektarios/> (Ιανουαρίου 28^η, 2023).

στελέχωσή της²³. Ηγουμένη της Μονής ήταν η αόμματη Χρυσάνθη, που μετονομάστηκε σε Ξένη και αναδείχθηκε Οσία.

Παραίτηση από τη Ριζάρειο Σχολή και εγκατάσταση στην Αίγινα

Στις 2 Φεβρουαρίου του 1908 και στην ηλικία των 62 του ετών αποφάσισε, αφού ο μεγάλος του πόθος ήταν η ησυχία και στο νου του έφερνε συνεχώς το νεοσύστατο Μοναστήρι, να υποβάλει την παραίτησή του από τη διεύθυνση της Σχολής στο διοικητικό συμβούλιο. Ήθελε να αναχωρήσει για την Αίγινα και να φύγει μακριά από τις περιττές πλέον έννοιες, με στόχο πια να αφοσιωθεί ολοκληρωτικά στην σωτηρία της ψυχής του και στην υπηρεσία και την επιμέλεια της αδελφότητας, της οποίας ήταν ο πνευματικός πατέρας. Με την εγκατάστασή του εκεί αμέσως ξεκίνησε όχι μόνο το πνευματικό του έργο αλλά και πάσης φύσεως εργασία στο Μοναστήρι. Βοηθούσε στην οικοδόμηση των κελιών, κουβαλούσε νερό και λάσπη, μάλωνε τα υποδήματα και τόσα άλλα. Μέσα στην κούραση της τόσης χειρονακτικής εργασίας ακλόνητος πάντα τελούσε τα λειτουργικά του καθήκοντα και καθοδηγούσε πνευματικά τις μοναχές με στόχο να τις οδηγήσει στην τελειότητα του μοναχικού βίου²⁴. Και μέσα σε όλα αυτά αισθανόταν άμετρη χαρά που μπορούσε να προσφέρει σε κάθε τομέα και να βοηθήσει. Ένα ακόμη έργο του σε εκείνα τα χρόνια, που πάντα και αυτό το διακονούσε προς την παιδαγωγή και χριστιανική τελείωση των πιστών, ήταν η συγγραφή. Παρόλα αυτά και από την ζωή στην Αίγινα δεν έλειψαν οι μεγάλοι πειρασμοί.

Τα πρώτα βέλη του σατανά δεν άργησαν, καθώς μετά από συκοφαντίες ο αρχιεπίσκοπος Αθηνών Θεόκλητος, ο παλαιότερα βοηθός του Αγίου στο έργο του, άλλαξε στάση απέναντί του. Ισχυρίστηκε ότι δεν είχε λάβει γνώση για την ίδρυση της Μονής και έστειλε ανακριτή, ώστε να επιβλέπει και να ανακρίνει, και σε περίπτωση που εντόπιζε κάτι μεμπτό να διακόψει τη λειτουργία της Μονής. Με πραότητα και σύνεση ο μύστης της Θείας Χάριτος ξεπέρασε τα εμπόδια²⁵.

Αντιμέτωπος με τις συκοφαντίες ανθρώπων που ήθελαν να τον βλάψουν ήρθε ξανά στα 72 του πλέον έτη, καθώς ο φθόνος μιας μητέρας, που η κόρη της κατέφυγε στο μοναστήρι ως δόκιμη, την οδήγησε αρχικά να απειλήσει πως θα έκαιγε το μοναστήρι και στη συνέχεια κατέφυγε στον τότε αρχιεπίσκοπο Αθηνών Μελέτιο όπου και κατασυκοφάντησε με αισχρότητες τον Άγιο. Ξανά ο ηλικιωμένος και με σοβαρά προβλήματα υγείας Άνθρωπος Του Θεού υπέμεινε βουβά και αυτή την συκοφαντία στην οποία για ακόμη μια φορά έλαμψε η αλήθεια²⁶.

²³ Θεοκλήτου Μοναχού Διονυσιάτου, *Ο Άγιος Νεκτάριος ο θαυματουργός*, σ. 156.

²⁴ Πρεσβ. Τάση, *Διδαχές Αγίου Νεκταρίου*, σ. 23.

²⁵ Θεοκλήτου Μοναχού Διονυσιάτου, *Ο Άγιος Νεκτάριος ο θαυματουργός*, σ. 119.

²⁶ *Ο.π.*, σ. 215-216.

Η κοίμηση και η αγιοκατάταξή του

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του υπέφερε από χρόνια προστατίτιδα ²⁷, Η υγεία του ήταν επισφαλής. Οι γιατροί ζήτησαν την άμεση εισαγωγή του στο νοσοκομείο. Πράγματι, μετά από λίγες μέρες μεταφέρθηκε στο Αρεταίειο νοσοκομείο Αθηνών ²⁸ όπου και νοσηλεύτηκε για διάστημα πέντε ημερών ²⁹. Καταλάβαινε ότι είχε έρθει εκείνη η στιγμή που θα περνούσε στην αιωνιότητα. Η διάγνωση ήταν καρκίνος του προστάτη ³⁰. Το βράδυ της 8^{ης} Νοεμβρίου, ξημερώματα 9^{ης} του έτους 1920 στην ηλικία των 74^{ov} χρόνων κοιμήθηκε Οσιακά. Η ταφή του έγινε στο Μοναστήρι της Αίγινας και κόσμος για τρεις μέρες περνούσε για να χαιρετήσει τον Άγιο ³¹. Αμέτρητα ήταν και είναι τα θαύματα του Αγίου μετά την κοίμησή του, αλλά και οι εμφανίσεις του. Ένα ακόμη μεγάλο σημείο της αγιότητάς του ήταν η αφθαρσία στο σώμα του για 20 χρόνια αλλά και η ευωδία που αυτό ανέδυε. Στις 3 Σεπτεμβρίου του 1953 γίνεται η ανακομιδή των λειψάνων του και στην συνέχεια δίνονται σε ναούς αλλά και σε μονές. Τελικά στις 20 Απριλίου κατατάσσεται στο αγιολόγιο της εκκλησίας με απόφαση του Οικουμενικού Πατριαρχείου και στις 15 Ιανουαρίου του 1998 αναγνωρίζεται και από το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας που ζητά συγγνώμη για τις τότε πράξεις του (Πατριαρχείου) εις βάρος του ³² Αγίου.

²⁷ Θεοκλήτου Μοναχού Διονυσιάτου, *Ο Άγιος Νεκτάριος ο θαυματουργός*, σ. 219.

²⁸ *Ο.π.*, σ. 222.

²⁹ Ιερομ. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, *Ο Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως ο θαυματουργός*, σ. 105.

³⁰ «Άγιος Νεκτάριος Αιγίνης: Τα τελευταία χρόνια», σε:

https://el.wikipedia.org/wiki/Άγιος_Νεκτάριος_Αιγίνης (Ιανουαρίου 28^η, 2023).

³¹ Χονδρόπουλου, *Ο Άγιος του αιώνα μας*, σ. 353.

³² Ιερομ. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, *Ο Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως ο θαυματουργός*, σ. 24-26.

Υμνογραφικό έργο

Ο Άγιος ασχολήθηκε με την υμνογραφία έχοντας σκοπό να εκφράσει την αγάπη του στην Αγία Τριάδα και την Παναγία και με αυτό τον τρόπο να τους υμνήσει. Χρησιμοποιούσε έμμετρο λόγο και προτιμούσε να κατηχεί και να κηρύττει σε αυτόν. Ο μοναχός Θεόκλητος³³ βιογράφος του Αγίου του αποδίδει τον χαρακτηρισμό του υμνολόγου και όχι του υμνογράφου, κάτι που βρίσκει σύμφωνο και τον κύριο Α. Χαλδαιάκη: «Στην κυριολεξία δὲν ἦταν ὑμνογράφος, ἀλλὰ ἀπλῶς ὑμνολόγος, ὑμνητὴς τοῦ θεοῦ, ἔνθεος στιχουργός, ψυχὴ ποὺ ἐμόρφωνε σὲ στίχους τοὺς ἐκ βαθέων στεναγμοῦς του, θεόληπτος καρδιὰ ποὺ σκιρτοῦσε ἀγαλλομένη ἀπὸ τὰ ἀφόρητα ἐνεργήματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὰ μετουσίωνε σὲ ψαλμοὺς καὶ ᾠδὲς πνευματικῆς»³⁴.

Στην μελέτη του κ. Α. Χαλδαιάκη σχετικά με τα υμνογραφήματα του Αγίου Νεκταρίου βλέπουμε να καταλήγει σε δύο εκτιμήσεις όπως αναφέρει ο ίδιος.

Αρχικά ότι ο Άγιος υμνογραφοῦσε για να καθοδηγήσει το ποίμνιο, τους μαθητές της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής αλλά και τις μοναχές της νεοσύστατης τότε Ιεράς Μονής της Αγίας Τριάδος της Αίγινας. Ο κύριος Χαλδαιάκης διατυπώνει τρεις επιμέρους στόχους:

«Πρῶτον· νὰ ἰκανοποιήσῃ πνευματικῶς τοὺς ἀκροωμένους πιστοὺς...»

«Δεύτερον· νὰ συγκινήσῃ καὶ πληρώσῃ χαρᾶς τὶς καρδιᾶς τῶν πνευματικῶν του τέκνων καὶ παραλλήλως νὰ προκαλέσῃ ἀρέσκεια καὶ εὐχαρίστηση σὲ ράθυμες, νωθρὲς ἢ καὶ νοσοῦσες πνευματικῶς συνειδήσεις, λειτουργῶν ἀφυπνιστὶ κῶς καὶ --μέσω τῶν ποιημάτων του παρακινῶν αὐτὲς σὲ προσευχὴ καὶ θερμὴ ἐπίκληση τῆς θεϊκῆς βοηθείας...»

«Τρίτον· νὰ παρωθήσῃ σὲ ἐνσυνείδητη συμμετοχὴ τοὺς εὐρισκομένους στὴν θεία μυσταγωγία, μετερχόμενος πρὸς τοῦτο τὴν ὑμνογραφία ἢ καὶ τὴν ψαλμοψοδία ὡς μέσον. Συγκεκριμένως, κατὰ τὴν περίοδο ποὺ διηύθυνε τὴν Ριζάρειο Εκκλησιαστικὴ Σχολή»³⁵

Ο δεύτερος λόγος για τον οποίο ο Άγιος ασχολήθηκε με την υμνογράφιση ήταν διότι είχε την ανάγκη με κάποιο τρόπο να εκφράσει ἔστω και λίγο αυτόν τον Θείο ἔρωτα που του «έκαιγε» την κάρδια. Μέσω των ποιημάτων και ὕμνων του επιτυγχάνεται αυτός το σκοπός. Επιθυμούσε ο λόγος του να έχει κάτι το μεγαλειώδες και ευγενικό ταυτόχρονα, να εξυμνεί και να παρακαλεί. Επεδίωκε ο πόθος του όσο γινόταν να ταυτίζεται με τον λόγο του και τέλος ήθελε ο λόγος του να ευχαριστεί, όχι από φιλαρέσκεια και εγωισμό αλλά από ενδιαφέρον για να γίνεται η λατρεία βίωμα και να μην μένει μόνο στον τύπο. Όπως ξεκάθαρα αναφέρει σε επιστολή του προς της μοναχές του μοναστηριού στην Αίγινα. «..... Θέλω οἱ λόγοι νὰ

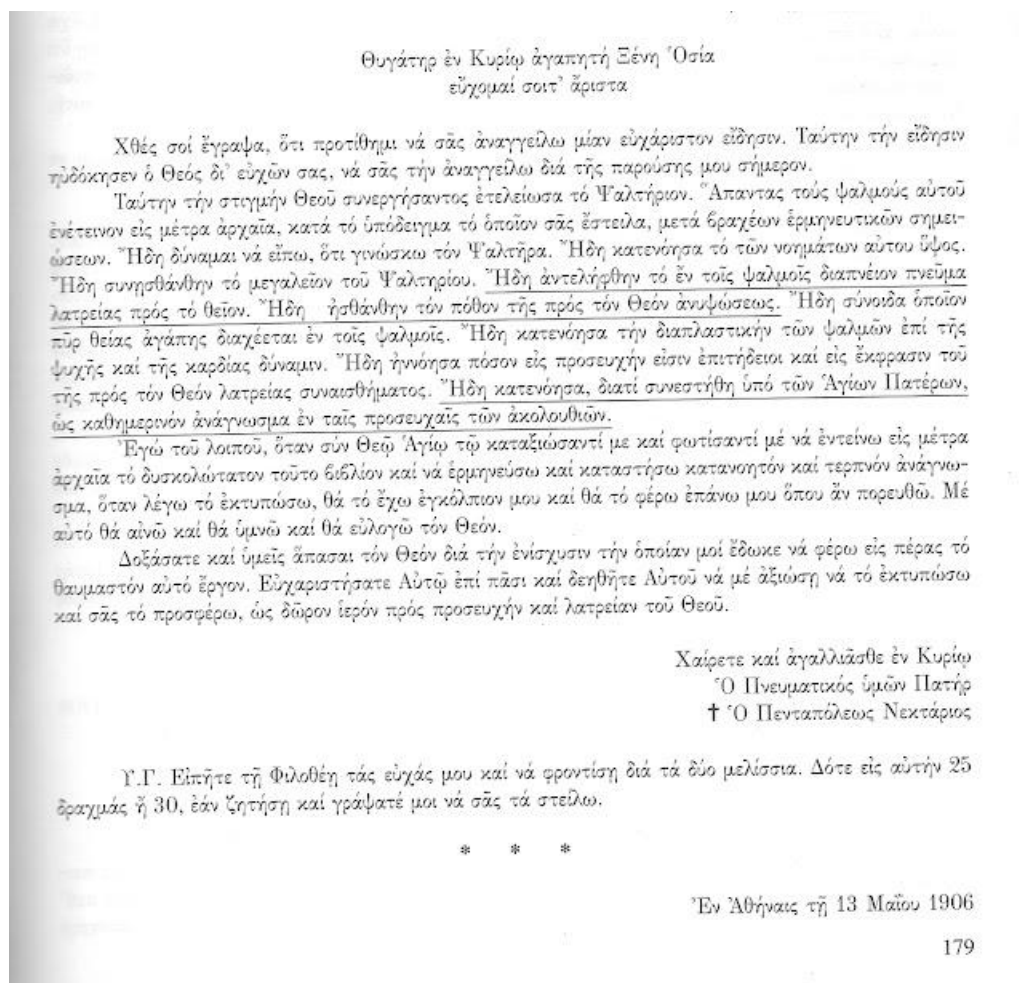
³³ Θεοκλήτου Μοναχού Διονυσιάτου, *Ο Άγιος Νεκτάριος ο θαματοουργός*, σ. 282

³⁴ Αχιλλέως Γ. Χαλδαιάκου, *Ο Άγιος Νεκτάριος και η αγάπη του για την ποίηση και τη μουσική: Εισαγωγικό σχέδιασμα στην ποιητική-μουσική διάσταση του έργου του Αγίου Νεκταρίου* (Αθήνα: Αρμός, 1998), σ. 17.

³⁵ *Ο.π.*, σ. 19-23.

ὀμιλῶσιν εἰς τὴν καρδίαν σας. Θέλω νὰ μὴ ἐκτελεῖτε τύπον προσευχῆς, ἀλλὰ λατρείαν· διότι ἡ καρδία ἐκ τῆς λατρείας ἱκανοποιεῖται καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν τύπων· οὐχὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ὄλων τῶν Κανόνων, οἵτινες ἐγράφησαν διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῶν Ἁγίων, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποιοῦ τῆς προσευχῆς. Ἐπιθυμῶ νὰ μὲ ἐννοῆτε τί λέγω»³⁶.

Εν κατακλείδι εἶναι εμφανές ὅτι ὁ Ἅγιος εἶναι ὁ πρῶτος ἀποδέκτης τῆς ἐπίδρασης τοῦ ἔργου τοῦ ποῦ ὅμως θέλει στη συνέχεια νὰ βρουν αὐτοὶ οἱ λόγοι «γόνιμο ἔδαφος» καὶ νὰ «φυτρώσουν» μέσα στις ψυχές τῶν πιστῶν. Αὐτό φαίνεται καὶ στην ἐπιστολή τοῦ με ἀποδέκτη τις μοναχές στην Αἴγινα, με τὴν ολοκλήρωση τοῦ ἔργου τοῦ στο Ψαλτήρι.



Εικόνα 1. Επιστολή του Αγίου Νεκταρίου στην γερόντισσα Ξένη.³⁷

³⁶ Αγίου Νεκταρίου, 35 Ποιμαντικές επιστολές: εισαγωγικά σχόλια: Μοναχού Θεοκλήτου Διονυσιάτου, 2^η έκδ. (Αθήνα: Υπακοή, 2000), σ. 77.

³⁷ «Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος καὶ τὸ ψαλτήρι: ψαλμοὶ τοῦ Δαβὶδ» σε: <http://pististopan.blogspot.com/2011/03/blog-post.html> (Ἰανουάριος 22η, 2023).

Κατάλογος ποιητικού έργου³⁸

- **Θεοτοκάριον Μικρόν και Μέγα:** Περιέχει ύμνους και ωδές προς την Υπεραγία Θεοτόκο. Σκοπός του Αγίου να την εξυμνήσει και να της δήξει την ευγνωμοσύνη του, όπως αναφέρει στην εισαγωγή του βιβλίου
- **Ψαλτήριον:** Αποτελείται από τους 150 ψαλμούς και εννέα ωδές του Προφητάνακτος Δαβίδ τους οποίους ο Άγιος Νεκτάριος συνέταξε σε μέτρα ανά την τονική τους βάση καθώς επίσης τους πρόσθεσε και ερμηνευτικά σχόλια. Ο Άγιος ολοκλήρωσε αυτό το έργο στις 10 Μαρτίου του 1906 και τυπώθηκε το 1908 στην Αθήνα.
- **Τριαδικόν:** Περιλαμβάνει ύμνους και ωδές σε τονικά μέτρα προς την Αγία Τριάδα. Το έργο αυτό ολοκληρώθηκε πριν από το Ψαλτήριον αλλά όμως εκδόθηκε αργότερα το 1909
- **Κεκραγάριον του Θείου και Ιερού Αυγουστίνου (Τόμος Α-Β) :** Αποτελείται από τέσσερα μέρη Α) Οι Μελέτες, Β) Τα Μονολόγια, Γ) Περί της του Χριστού Θεωρίας, και Δ) Περί συντριβής της καρδιάς. Χωρίστηκε σε μέτρα κατά την τονική τους βάση από τον Άγιο με βάση τη μετάφραση του Ευγενίου Βουλγάρεως όπως αναφέρετε και στην εισαγωγή από τον Άγιο³⁹

Στο σημείο αυτό να αναφέρουμε ότι ο Άγιος τα παραπάνω έργα κυρίως τα χώριζε σε μέτρα κατά την τονική τους βάση χωρίς να αλλοιώσει το ύφος και τον χαρακτήρα του ήδη παρόντος κειμένου.

³⁸ Χαλδαιάκη, *Ο Άγιος Νεκτάριος*, σ. 10-16.

³⁹ Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως, *Κεκραγάριον του Θείου και Ιερού Αυγουστίνου επισκόπου Ίππυος ήτοι βιβλία τέσσερα* (Αθήνα: Παρ. Λεώνη, 1910), σ. 3-5.

Η μουσικότητα στον Άγιο

Η παράδοση της Θράκης στη μουσική είναι γνωστή. Όπως αναφέρει ο Όμηρος «η λατρεία των Μουσών ξεκίνησε από την Θράκη και εξαπλώθηκε η μουσική μέσω των Θρακών παντού»⁴⁰. Από την αρχαιότητα ως και σήμερα, από τον Ορφέα στον Μανουήλ Χρυσάφη τον Λαμπαδάριο και από εκεί στους γρήγορους ρυθμούς των παραδοσιακών χορών, στο Ζωναράδικο και την Μπαϊντούσκα κ.λπ.. Είναι φυσικό λοιπόν λόγω της παράδοσης να υποθέτουμε ότι οι κάτοικοι της Θράκης έχουν μια έμφυτη ροπή στη μουσική και γενικά στις τέχνες.

Δεν υπάρχουν αναφορές για το αν ο Άγιος στα παιδικά του χρόνια είχε διδαχτεί βυζαντινή μουσική, αλλά υποθέτουμε ότι λόγω του ζήλου αλλά και των γνώσεων που παρατηρούμε στα ύστερα χρόνια, ίσως είχε κάποιες γνώσεις από την παιδική του ηλικία, γεγονός που μένει μόνο στην εικασία, καθώς όπως αναφέραμε και προηγουμένως δεν υπάρχει κάποια πηγή που να αναφέρει κάτι σχετικό.

Στα χρόνια του στην Αθήνα είναι σαφές ότι πλέον έχει γνώσεις Βυζαντινής μουσικής. Το 1903 στο Ωδείο Αθηνών όπου διευθυντής ήταν Γ. Νάζος ιδρύθηκε σχολή βυζαντινής μουσικής⁴¹ της οποίας η διεύθυνση ανατέθηκε στον Κωνσταντίνο Α. Ψάχο και το 1905 ο Άγιος συμμετείχε σε επιτροπή⁴², μουσικών δρώμενων υπό την προεδρία του Μητροπολίτη Αθηνών Θεόκλητου. Του προτάθηκε⁴³ επιπλέον από τον Μητροπολίτη να διδάσκει στη σχολή τα μαθήματα της λειτουργικής, του Τυπικού και της ερμηνείας των εκκλησιαστικών ύμνων⁴⁴, όπου με χαρά δέχτηκε και ξεκίνησε εντατική μελέτη, καρπός της οποίας ήταν η "Ιερά Λειτουργική" σύγγραμμα για την διδασκαλία των μαθημάτων. Δυστυχώς όμως, τελικά αυτή η συνεργασία δεν πραγματοποιήθηκε. Στην επιτροπή ωστόσο παραβρέθηκε ως το 1907. Μέσω του Ωδείου Αθηνών ο Άγιος ανέπτυξε φιλικές σχέσεις με τον Κωνσταντίνο Α. Ψάχο, ο οποίος κατέγραψε τις έξι πρώτες ωδές του Θεοτοκαρίου σε παρασημαντική. Ενδεικτικά αναφέρουμε τους τίτλους με τη σειρά που παρουσιάζονται: «'Ανυμνῶν μεγαλύνω Σε ἄχραντε», «'Αγνή παρθένε δέσποινα», «Θεοκυῆτος ἄχραντε, μήτηρ εὐλογημένη», «Χαῖρε τὸ ἄσμα Χερουβίμ» «Μαρία αειπάρθενε» και «Δέσποινα Δέσποινα Μήτηρ». Στους υπόλοιπους ύμνους (εκτός μίας ακόμη εξαίρεσης) η εκτέλεση γίνεται με βάση την εκκλησιαστική μουσική⁴⁵.

Για τις γνώσεις του επίσης στη μουσική αντλούμε πληροφορίες από τις επιστολές που ο ίδιος έστειλε κυρίως στις μοναχές στην Αίγινα και στους μαθητές στη Ριζάρειο εκκλησιαστική σχολή, αλλά και σε άρθρα που δημοσίευε σε μουσικές εφημερίδες της εποχής.

Σε επιστολή που είχε γράψει στις 11 Ιανουαρίου του 1905 αναφέρει «...*Ἐγκλείστως πέμπω ὑμῖν Ἰωδὴν τινα πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν ὁποίαν ἐποίησα ἐκ τῶν*

⁴⁰ Ιωάννας Μπ. Στράντζαλη, «Η Θρακιώτικη μουσική παράδοση», 30 Ιουλίου 2018. σε:

<https://anthofyto.wordpress.com/2018/07/30/θρακιωτικη-μουσικη-παραδοση/> (Αυγούστου 1^η 2022)

⁴¹ Ιωάννου Θ. Τσωκλή, «Η ίδρυση της μουσικής σχολής εν τῷ ωδείῳ», Φορμιγέ 15/3 (1905), σ. 1-2:

⁴² Χαλδαιάκη, *Ο Άγιος Νεκτάριος*, σ. 34.

⁴³ Χρήστου Γούλα-Ελισαίου, «Επίγευση αγιότητας. Ο μαέστρος Δημήτρης Μητρόπουλος και οι σχέσεις του με ορθόδοξες πνευματικές μορφές του 20^{ου} αιώνα» Διπλωματική εργασία (Θεσσαλονίκη: Τμήμα Θεολογίας, 2019), σ. 34.

⁴⁴ Χαλδαιάκη, *Ο Άγιος Νεκτάριος*, σ. 40.

⁴⁵ πρβλ. Χαλδαιάκη, *Ο Άγιος Νεκτάριος*, σ. 45.

χαιρετισμῶν τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἐντείνας τὰ διάφορα μέτρα αὐτῶν εἰς ἓν **ιαμβικόν**, ὅπως ψάλληται εἰς ἤχον α'...»⁴⁶ συμπεραίνουμε συνεπῶς ὅτι γνώριζε ἀπὸ μετρικὴ ἀλλὰ φυσικὰ καὶ ἀπὸ βυζαντινὴ μουσικὴ.

Σε ἄλλη πάλι ἐπιστολὴ ἀναφέρει στὶς 6 Ἀπριλίου τοῦ ἰδίου ἔτους «Ὅταν ἔλθω θὰ σᾶς φέρω καὶ ἑτέρους (9) ἑννέα ὕμνους τοὺς ὁποίους συντάξα μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ Θεοδοκαρίου. Τοὺς ἀντιγράφει ἤδη εἰς μαθητῆς ἐπὶ χάρτου καλοῦ, ἔχοντος τὸ σχῆμα τοῦ Θεοδοκαρίου, ὅπως τοὺς προσθέσητε εἰς τὸ τέλος. **Θὰ σᾶς εἶπω δὲ καὶ πῶς ψάλλονται.**»⁴⁷ σαφῶς διακρίνεται σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο ὅτι πέραν τῶν θεωρητικῶν τοῦ γνώσεων στὴ βυζαντινὴ μουσικὴ κατεῖχε καὶ τὴν ψαλτικὴ τέχνη.

Σε ἄρθρο στὴν ἐφημερίδα «Νέα ἐστία» ὁ Κύριος Χαλδαιάκης ἀναφέρει⁴⁸ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν υμνογραφημάτων τοῦ Ἁγίου γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχουμε πληροφορίες σχετικὰ μετὰ τὴν μουσικὴ τους εἶναι μεγάλος. Ἀντίστοιχα ὅμως καὶ γιὰ κάποιους ἄλλους ὕμνους δὲν ἔχουμε καμία πληροφορία. Ὡς πρὸς τὴν μουσικὴ ἀναλυτικότερα ποῦ ἐπιλέγεται στὸ ποιητικὸ κείμενο καθορίζεται μετὰ τὴν ἀπόβληση τοῦ «περιεχόμενου» ἀλλὰ καὶ τὴν «προοπτικὴν» του, ἐπιπλέον κινεῖται ἀνάμεσα σὲ δύο κατευθύνσεις μουσικὰς. Δηλαδὴ οἱ ὕμνοι ἔχουν διττὴ μουσικὴ ἐκτέλεση. Συγκεκριμένα εἴτε υμνογραφεῖται πᾶνω σὲ ἤδη ὑπάρχοντα μουσικὰ πρότυπα τῆς «ἐκκλησιαστικῆς μελοποιίας» εἴτε σὲ πρωτότυπες μουσικὲς λιτότερες, ἀπλές, «λαϊκότερες». Ὅπως ἀναφέρει καὶ ὁ Ἅγιος στὸν πρόλογο τοῦ τριαδικοῦ «Οἱ ὕμνοι ἄδονται κατὰ τὸ ὕφος τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ κατὰ τὸ ὕφος τῶν ἁσμάτων τῶν ψαλλομένων ἐν τοῖς Σχολείοις· ὑπάγονται δηλονότι ὑπὸ τὰ μέτρα καὶ τὸν ρυθμὸν τῆς ἀρχαίας ὕμνωδίας καὶ ὑπὸ τὴν κλίμακα καὶ τοὺς κανόνας τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς». Σὲ ἄρθρο ἐπίσης ποῦ δημοσιεύτηκε⁴⁹, αὐτὴ τὴν φορὰ ἀφοῦ πρῶτα φαίνεται νὰ ὑπάρχει κάποιος διαχωρισμὸς ἀνάμεσα στὰ μουσικὰ ὕφη ποῦ χρησιμοποιοῦντὶ στὴ συνέχεια ὅμως καταλήγει νὰ τὰ «εξισώνει» ἔχοντας ὡς αἰτιολογίαν τὴν κοινὴν μετρικὴν ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐλληνικὴν μουσικὴν. Ἐπομένως ἔχουν κοινὴν ρίζαν.

⁴⁶ Μ. Διονυσιάτου, *Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος ὁ θαυματουργός*, σ. 35-36.

⁴⁷ *Ὁ.π.*, σ. 49.

⁴⁸ Ἀχιλλέως Γ. Χαλδαιάκης, «Τρία κείμενα γιὰ τὴν υμνογραφίαν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου: Παρατηρήσεις ἐπὶ παρατηρήσεων» *Νέα ἐστία* (2006), σ. 888-895.

⁴⁹ Νεκτᾶριος Πενταπόλεως, «Τὸ πολιτικὸν ὕφος τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς» *Φορμιγξ* 30/12 (1907) σ. 9-10.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ θ ρθίνοντος ἐπιστολῆς σας πέμπω ὑμῖν ἐγκλειστώσ ὕμνον ἐκ τοῦ ἀνεκδότου Τριαδικοῦ ὕμνολογίου μου τὸν ὁποῖον ἐὰν κρίνητε ἄξιον πρὸς δημοσίευσιν δύνασθε νὰ δημοσιεύσητε εἰς τὸ πανηγυρικὸν φύλλον τῆς «Φόρμιγγος». Οἱ ὕμνοι τοῦ Τριαδικοῦ ὕμνολογίου πεπονημένοι εἰς διάφορα μέτρα μὲ βάσιν τονικὴν ψάλλονται κατὰ τε τὴν Ἑθνικὴν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν, εἰς τοὺς κανόνας τῆς ὁποίας ὁμαλῶς ὑπάγονται καὶ κατὰ τὴν μουσικὴν τῶν ἐθνικῶν ἁσμάτων τῶν τονισμένων κατὰ τὸ ὕφος τῆς Ἰταλικῆς Μουσικῆς ἢ τοῦ μέτρου ὑποταγῆ εἰς ἀμφοτέρας τὰς μουσικὰς μοὶ φαίνεται, ὅτι μαρτυρεῖ τὴν συγγένειαν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς μετρικῆς καὶ ἐπομένως τῆς Μουσικῆς πρὸς τε τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐθνικὴν ἡμῶν Μουσικὴν καὶ πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Μουσικὴν, ἣτις ὡς γνωστὸν εἶναι γέννημα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς Μουσικῆς· διότι ἄλλως ἢ τῶν ἀρχαίων μέτρων ὑποταγῆ εἰς τὴν κλίμακα καὶ τοὺς τόνους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατος· ὥστε ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων τῶν ἀρχαίων πρὸς τε τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ πρὸς τὴν Ἰταλικὴν μαρτυρεῖ ὅτι ἀμφοτέραι αὗται αἱ Μουσικαὶ κοινὴν ἔχουσι τὴν προέλευσιν καὶ ἐπομένως ὅτι ἡ

Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ εἶναι γνησία Ἑλληνικὴ· οἱ δὲ τάναντία λέγοντες ἀπρομελετητῶς ἀποφαίνονται. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν Μουσικὴ εἶναι ἡ Ἑθνικὴ Μουσικὴ. Ἡ Ἑθνικὴ ἡμῶν Μουσικὴ ἐλαβεν καθαρῶς Ἐκκλησιαστικὸν ὕφος, διότι οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν ἄλωσιν πενθοῦντες αἰεὶ καὶ ἐν μόνῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ εὐρίσκοντες παρηγορίαν μόνον τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἄσματα ἐψάλλον μὴ εὐρίσκοντες ἐν ἐκυτοῖς τὴν διάθεσιν πρὸς ἄσματα ἐθνικὰ, ἅτινα καὶ αὐστηρῶς ἀπηγορεύοντο· τὸ πένθος εἶχε περιβάλλει τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων. Ἐντεῦθεν καὶ τ' ἄσματα τῶν ἀρματωλῶν καὶ τὰ λαϊκὰ ἄσματα εἶχον πένθιμον ὕφος. Τὸ πένθος τὸ ἐκ τῆς ἀλώσεως συνετέλεσεν ἵνα κατὰ μικρὸν τὸ μὲν ὕφος τῆς πολιτικῆς μουσικῆς νὰ ἐγκαταλειφθῆ, νὰ περισωθῆ δὲ μόνον τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὕφος. Φρονῶ ὅτι τὸ πολιτικὸν ὕφος τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν Μουσικῆς πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ εἰς τὴν συγγένειαν τῆς Ἰταλικῆς Μουσικῆς. Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἀκρας πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελῶ πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

Ἀθήνησι μηνὶ Δεκεμβρίου 1907.

† **Ὁ Πενταπόλεως Νεκτάριος.**

Εἰκόνα 2. Ἀρθρο του Αγίου στην εφημερίδα φόρμιγγ.⁵⁰

Σχετικὰ με τὴν **πρῶτη** κατηγορία δηλαδή στους ὕμνους που ἀκλουθοῦν τὴν ἐκκλησιαστικὴ βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ παράδοση παρατηρεῖτε κατὰ τὸν Α. Χαλδαιάκη ο διαχωρισμὸς σε δύο υποκατηγορίες.

Στὴν πρώτη υποκατηγορία διακρίνουμε: ὕμνους που ἀντιγράφουν πρότυπα τῆς «ἐκκλησιαστικῆς μελοποιίας»⁵¹ ὡπως διατυπώνει καὶ ο Α. Χαλδαιάκης «*Ἡ πρώτη υποκατηγορία συνίσταται ἀπὸ ποιήματα ποὺ μετρικῶς καὶ μελικῶς ὑποτάσσονται σὲ γνωστὰ αὐτόμελα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μελοποιίας.*»⁵²

Τὴ δεύτερη υποκατηγορία θα μπορούσαμε ἐπίσης νὰ τὴν διαχωρίσουμε σε τρις ἐπιμέρους υποκατηγορίες ἀφοῦ κάνουμε σαφές ὅτι σὲ αὐτὴ τὴν κατηγορία μας υποδεικνύεται μόνον ὁ ἦχος στὸν ὁποῖο θα πρέπει νὰ ψάλλουμε:

1^η υποκατηγορία: Ὑμνοι γιὰ τοὺς ὁποῖους δίνεται ἓνας μόνος ἦχος με τὸν ὁποῖο μποροῦν νὰ ἐκτελεστοῦν.

2^η υποκατηγορία: Ὑμνοι γιὰ τοὺς ὁποῖους δίνονται δύο ἢ καὶ τρις ἦχοι με τοὺς ὁποῖο μποροῦν νὰ ἐκτελεστοῦν.

3^η υποκατηγορία: Ὑμνοι γιὰ τοὺς ὁποῖους δίνεται ἡ δυνατότητα νὰ ἐκτελεστοῦν σὲ ὅλους τοὺς ἦχους. Σὲ αὐτὴ τὴν κατηγορία ἐντάσσετε καὶ τὸ Ψαλτήριον στὸ ὁποῖο ἀναφέρει «*ψάλλονται ὡς δοξαστικὰ εἰς πάντας τοὺς ἦχους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.*»⁵³

Στὴ **δεύτερη** κατηγορία ἡ μουσικὴ δὲν ἀκολουθεῖ τὴν ἐκκλησιαστικὴ παράδοση. Πρόκειται γιὰ πρωτότυπη μουσικὴ δημιουργία που τὴν συναντάμε (ὡπως ἤδη ἔχουμε ἀναφέρει παραπάνω) στὸς ἐξὶ πρώτους ὕμνους τοῦ Θεοτοκαρίου καὶ τὸν ὕμνο

⁵⁰ Νεκτάριου Πενταπόλεως, «Τὸ πολιτικὸν ὕφος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν μουσικῆς», Φόρμιγγ 31/12 (1907), σ. 9-10:

⁵¹ Χαλδαιάκη, *Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος*, σελ. 52-56.

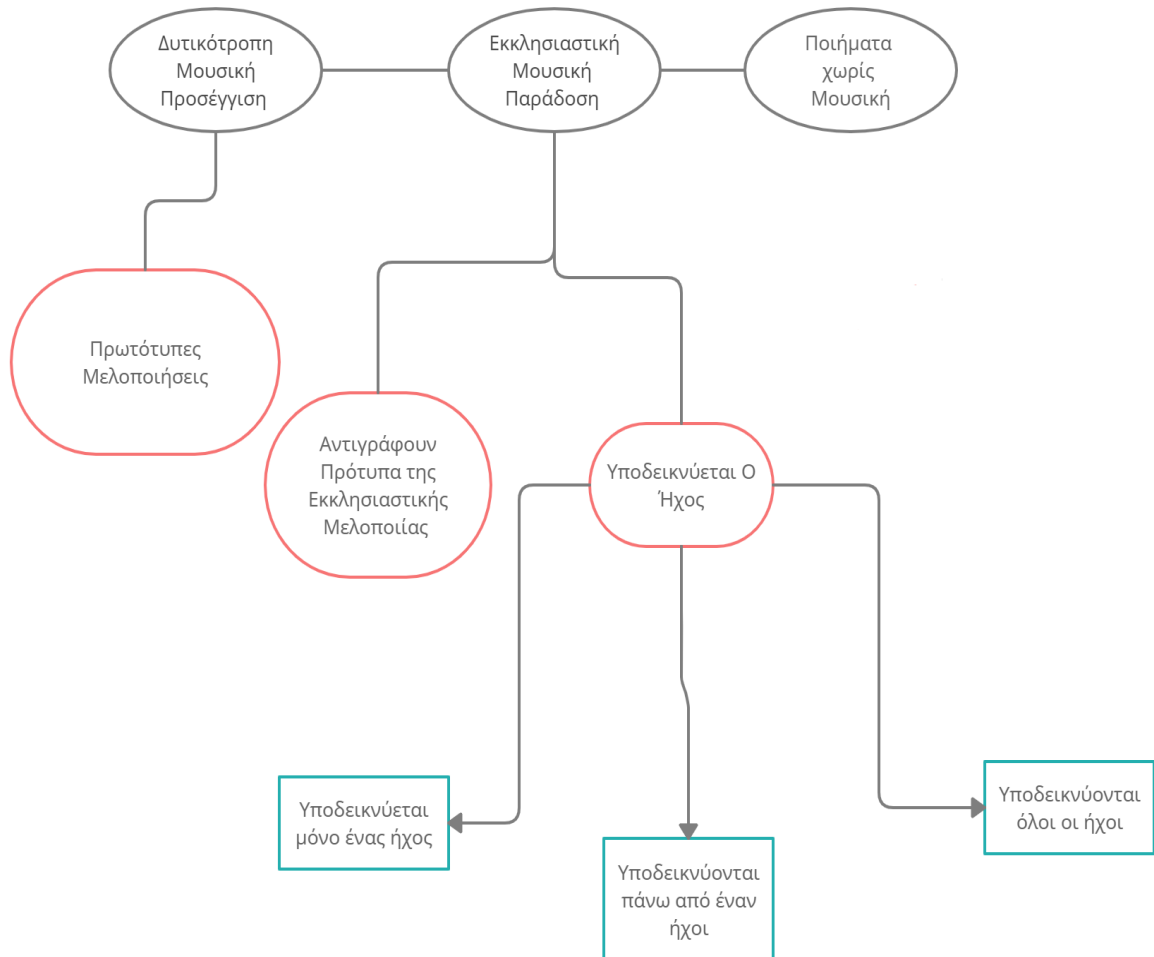
⁵² *Ο.π.*, σ. 52.

⁵³ Μητροπολίτου Πενταπόλεως Νεκτάριου, *Ψαλτήριον τοῦ προφητάνακτος, ἐντεταμένον εἰς μέτρα κατὰ τὴν τονικὴν βάσιν μετὰ ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων* (Ἐν Αθήναις: Παναγόπουλος Νεκτάριος, 1908), σ. 13.

«Ω Θεία Αγάπη».

Τέλος ο Α. Χαλδαιάκης αναφέρεται και σε μία τρίτη κατηγορία⁵⁴ στην οποία υπάρχει μόνο το ποιητικό κείμενο χωρίς όμως να του δίνεται καμία μουσική κατεύθυνση.

Σχεδιάγραμμα Κατανόησης



⁵⁴ Χαλδαιάκης, *Ο Άγιος Νεκτάριος*, σελ. 60.

Μουσικές επιρροές

Ο κ. Α. Χαλδαιάκης αναφέρει πως για τον ακροατή της εποχής μας, ο τρόπος γραφής του αγίου Νεκταρίου είναι ιδιαίτερος και διαφορετικός από την παραδοσιακή βυζαντινή εκκλησιαστική γραφή, γι' αυτό και δημιουργεί έναν προβληματισμό (στον ακροατή).

Για να γίνει λοιπόν κατανοητό το μουσικό έργο του Αγίου, πρέπει να μελετήσουμε τις μέχρι τότε επικρατέστερες μουσικές τάσεις από τις οποίες επηρεάστηκε.

Ο κ. Χαλδαιάκης κάνει μία τριμερή διάκριση αναφορικά με τις επιρροές του Αγίου, η οποία θα συμβάλει στην κατανόηση του τρόπου γραφής του.

Αρχικά, λοιπόν, μπορούμε να αντλήσουμε αξιόλογες και σημαντικές πληροφορίες από τον Χρυσάνθο τον εκ Μαδύτων, ο οποίος υπήρξε άριστος γνώστης της Βυζαντινής μουσικής και αναφερόμενος στον Πέτρο τον Πελοποννήσιο (ικανότατο συνθέτη εκκλησιαστικής και εξωτερικής), τονίζει πως εκείνη την εποχή όσοι ασχολούνταν με τη βυζαντινή μουσική ήταν πολυγραφότατοι πέραν του δέοντος. «Διακατέχονταν από ένα πνεύμα στιχομανίας», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει. Λόγω λοιπόν της μεγάλης παραγωγής, αρκετοί εξάιρετοι μελουργοί, ασχολήθηκαν με την μελοποίηση αρκετών έργων, όχι μόνο κατά το εκκλησιαστικό ύφος αλλά και κατά το αραβοπερσικό. Εκτός λοιπόν από τον Πέτρο τον Πελοποννήσιο, στον οποίον ήδη έγινε αναφορά, γίνεται λόγος για τον πρωτοψάλτη Ιάκωβο, τον πρωτοψάλτη Γρηγόριο, τον Νικηφόρο τον Καντουνιάρη και άλλους. Όλοι αυτοί, λοιπόν, συνθέταν άσματα γνωστά ως ψαλμοτραγούδα. Ο άγιος Νεκτάριος επηρεάστηκε όπως ήταν λογικό από αυτά. Παράλληλα όμως αφουγκραζόταν και τα επηρεασμένα από τη Δύση, έντεχνα ακούσματα της Πόλης. Αυτά, καθόρισαν λοιπόν, τη διττή μουσική του πορεία. Στα έργα του είναι εμφανείς οι επιρροές του.

Ακολουθώντας, ο κ. Α. Χαλδαιάκης αναφέρεται στον Ιάκωβο Ναυπλιώτη, ο οποίος στη «Συλλογή Ασμάτων» που εξέδωσε, αντικατέστησε την Ευρωπαϊκή μουσική με τη Βυζαντινή και τα κατέστησε κατάλληλα να διδάσκονται στα σχολεία. Παρομοίως και τα τραγούδια του αγίου Νεκταρίου κατά τα λεγόμενα του ίδιου: «*άδονται κατά το ύφος των ασμάτων των ψαλλομένων εν τοις σχολείοις*». ⁵⁵Ο κ. Χαλδαιάκης λοιπόν καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο άγιος Νεκτάριος δεν καινοτομεί, αλλά ακολουθεί την πεπατημένη για την εποχή του οδό.

Τέλος ο κ. Χαλδαιάκης μας βοηθά να κατανοήσουμε τα λόγια του Αγίου σχετικά με τα τραγούδια του: «*ψάλλονται κατά τη μουσική των εθνικών ασμάτων κατά το ύφος της Ιταλικής Μουσικής*»⁵⁶, κάνοντας αναφορά στον φίλο του Αγίου, Κωνσταντίνο Ψάχο, ο οποίος σε μελέτη που εξέδωσε το 1909, διακρίνει τα δημώδη άσματα σε τέσσερα είδη: σε αυτά που ψάλλονται κατά το εκκλησιαστικό ύφος, σε αυτά που ψάλλονται κατά το καθαρά δημώδες ύφος, σε αυτά που ακολουθούν το ασιατικό ύφος, και τέλος στα άσματα που άδονται κατά το ευρωπαϊκό ύφος. Καταλήγουμε λοιπόν και πάλι στο συμπέρασμα ότι το ύφος του αγίου δεν είναι πρωτοποριακό και καινοτόμο, αλλά ακολουθεί μουσικά μοτίβα της εποχής του, αλλά και παλαιότερων εποχών.

Ο άγιος λοιπόν, είναι εξάιρετος γνώστης τόσο της ανατολικής όσο και της δυτικής μουσικής παράδοσης και τα έργα του δεν είναι αποτέλεσμα της ημιμάθειάς του, αλλά του απώτερου στόχου του να τα καταστήσει κατάλληλα να ψάλλονται σε σχολεία, μουσικά εκπαιδευτήρια και Ιερές Μονές.⁵⁷

⁵⁵ Χαλδαιάκη, *Ο Άγιος Νεκτάριος*, σελ. 66.

⁵⁶ *Ο.π.*, σελ. 67.

⁵⁷ *Ο.π.*, σελ. 62-68.

Κατάλογος Συγγραφικού έργου^{58 59}

1884 φοιτητής στην θεολογική σχολή

- Λόγοι εκκλησιαστικοί. Αθήνα 1884

1885-1890. Περίοδος Αιγύπτου

- Δέκα λόγοι δια την Μεγάλην Τεσσαρακοστή. Αλεξάνδρεια 1885
- Περί των Ιερών Συνόδων και ιδίως περί της σπουδαιότητος των δυο πρώτων Οικουμενικών Συνόδων. Αλεξάνδρεια 1888
- Λόγος εκφωνηθείς εν τω Αχιλλοπουλείω Παρθεναγωγείω κατά την εορτήν των Τριών Ιεραρχών. Αλεξάνδρεια 1889
- Με πρωτοβουλία και με επιμέλεια του Αγίου εκδόθηκε βιβλίο του Ευγενίου Βουλγάρωως «Σχεδιάσμα περί ανεξιθρησκείας». 1890

1892-1894. Περίοδος που ο Άγιος ήταν ιεροκήρυκας

- Αι Οικουμενικαί Σύνοδοι της του Χριστού Εκκλησίας. 1892, Β΄ Έκδοση συμπληρωμένη. 1892
- Τα παρ' ημίν τελούμενα ιερά μνημόσυνα. 1892
- Περί της εν τω κόσμω αποκαλύψεως του Θεού. 1892, Β΄ Έκδοση συμπληρωμένη
- Υποτύπωσις περί ανθρώπου. 1893
- Περί επιμελείας ψυχής (Ενδεκα ομιλίαι). 1894
- Μελέτη περί των αποτελεσμάτων της αληθούς και ψευδούς μορφώσεως. 1894
- Επιμέλεια της εκδόσεως του βιβλίου του Νεοφύτου Βάμβα «Φυσική Θεολογία και Χριστιανική Ηθική», Αλεξάνδρεια 1893

1894-1908. Περίοδος που ο Άγιος ήταν Διευθυντής στη Ριζάρειο

- Ιερών και Φιλοσοφικών λογίων θησαύρισμα. Τόμος Α΄ 1895, Τόμος Β΄ 1896
- Έπικαί και Έλεγειακαί γνῶμαι τῶν μικρῶν Ἑλλήνων ποιητῶν. 1896
- Μάθημα Χριστιανικῆς Ἠθικῆς. 1897
- Μάθημα Ποιμαντικῆς. 1898
- Ορθόδοξος Ιερά Κατήχησις. 1899
- Χριστολογία. 1901, εσώφυλλο 1990
- Μελέτη περί αθανασίας της ψυχῆς και περί των ιερῶν μνημοσύνων. 1901
- Κατανυκτικόν Προσευχητάριον. 1904
- Το γνῶθι σαυτόν, μελέται θρισκευτικά και ηθικά. 1904
- Μελέτη περί της Μητρὸς του Κυρίου της Ὑπεραργίας Θεοτόκου κα Ἀειπαρθένου Μαρίας. 1904
- Μελέτη περί των Αγίων του Θεού. 1904
- Θεοτοκάριον, ἤτοι προσευχητάριον μικρόν. 1905
- Ιερατικόν Εγκόλπιον. 1907
- Θεοτοκάριον, Β΄ έκδοση επαυξημένη. 1907
- Ψαλτήριον του προφητάνακτος Δαυῖδ. 1908

⁵⁸ Μ. Διονυσιάτου. Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ὁ Θαυματουργός, σ. 285-294.

⁵⁹ «Ἅγιος Νεκτάριος: Το συγγραφικό ἔργο του Αγίου Νεκταρίου», σε: <http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/tributes/agnos-nektarios/works1.htm> (Ιουνίου 14η 22)

Δημοσίευσε, επίσης, περιοδικά τις παρακάτω μελέτες

- Η αγωγή των παιδων και οι μητέρες. Ιερός Σύνδεσμος, 1895
- Περί μεσαιωνος και Βυζαντιακού Ελληνισμού. Ιερός Σύνδεσμος
- Τίνες οι λόγοι τής μήνιδος τῶν Δυτικῶν κατὰ τοῦ Φωτίου. Θρακική Ἐπετηρίς, 1897
- Περί του τῆς ἡ ἀληθῆς ἐρμηνεία περὶ τῆς ρήσεως του Ἀποστόλου Παύλου «ἡ δὲ γυνὴ νὰ φοβῆται τὸν ἄνδρα». Ανάπλασις, 1902
- Μελέτη περὶ των ἁγίων εικόνων. Αναμόρφωσις, 1902
- Θρησκευτικαὶ μελέται. Αναμόρφωσις, 1903-04

1908-1920. Περίοδος που ο Άγιος ήταν στο μοναστήρι στην Αίγινα

- Τριαδικόν. 1908
- Κεκραγάριον του Θείου καὶ Ιεροῦ Αυγουστίνου. τ.Α΄-Β΄, 1910
- Μελέτη ιστορικὴ περὶ των αἰτιῶν του σχίσματος. Περὶ των λόγων τῆς διαιωνίσεως αὐτου καὶ περὶ του δυνατου ἢ αδυνάτου τῆς ἐνώσεως των δύο Ἐκκλησιῶν, τῆς Ανατολικῆς καὶ Δυτικῆς (τ. Α΄ 1911, τ. Β΄ 1912)
- Μελέται δύο. Α΄ Περί Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Β΄ Περί τῆς Ἱεράς Παραδόσεως (1913)
- Προσευχητάριον Κατανυκτικόν (β΄ ἐκδοσις, 1913)
- Μελέτη περὶ των Θείων Μυστηρίων (1915)
- Μελέτη ιστορικὴ περὶ του Τιμίου Σταυροῦ (1914)
- Χριστιανικὴ Ἠθικὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ανατολικῆς Ἐκκλησίας (β΄ ἐκδοσις ἐπαυξημένη, 1920)
- Περί Ἐκκλησίας («Ἐβδομηκονταπενταετηρὶς τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς 1844-1919», 1920)

Ἀνέκδοτα ἔργα του Ἁγίου

- Μελέτη περὶ των ἁγίων λειψάνων
- Περί τῆς αφιερώσεως τῷ Θεῷ οσίων παρθένων καὶ περὶ Μονῶν καὶ μοναχικοῦ βίου
- Εορτολογία τῆς Ὀρθοδόξου Ανατολικῆς Ἐκκλησίας (Περὶ τῶν Κυριακῶν τοῦ ὅλου ἔνιαυτοῦ - Περὶ τῶν ἀκινήτων καὶ κινητῶν ἐορτῶν)
- Ἱερά Λειτουργικὴ
- Κεφάλαια πέντε περὶ των λειτουργικῶν βιβλίων
- Περί τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀλήθειᾳ λατρείας
- Ἐρμηνεία των Πράξεων των Ἀποστόλων
- Περί Ἑλληνισμού
- Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς φιλοσοφίας
- Ἱστορίας ἐκκλησιαστικῆς μυστικῆς θεωρίας
- Χρηστομάθεια
- Νέον Πασχάλιον αἰώνιον

Σχολικά βοηθήματα για τη Ριζάρειο Σχολή

- Δέκα λόγοι εκκλησιαστικοί διά την Μεγάλη Τεσσαρακοστή, Αλεξάνδρεια 1885.
- Περί των Ιερών Συνόδων, και περί των δύο πρώτων Οικουμενικών Συνόδων, Αλεξάνδρεια 1888.
- Λόγος εκφωνηθείς εν τω Αχιλλοπουλείο Παρθεναγωγείο την Εορτή των Τριών Ιεραρχών, Αλεξάνδρεια 1889.
- Αί Οικουμενικαί Σύνοδοι τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Ἀθήναι 1892.
- Τα παρ' ἡμῖν τελούμενα ιερά μνημόσυνα, Ἀθήναι 1892.
- Περί της εν τῷ κόσμῳ ἀποκαλύψεως του Θεοῦ, Ἀθήναι 1892.
- Ἀποτύπωσις περὶ ἀνθρώπου, Ἀθήναι 1893.
- Περί των ἀποτελεσμάτων ἀληθοῦς και ψευδοῦς μορφώσεως, Ἀθήναι 1894.
- Περί ἐπιμελείας ψυχῆς, Ἀθήναι 1894.
- Μάθημα Χριστιανικῆς Ἠθικῆς, Ἀθήναι 1897.
- Μάθημα Ποιμαντικῆς, Ἀθήναι 1898.
- Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ Κατήχησις, Ἀθήναι 1899
- Περί ἐπιμελείας ψυχῆς, Ἀθήναι 1894.

Ἄλλες συγγραφές

- Μελέτη περὶ των ἀγίων λειψάνων.
- Περί κηροῦ μελίσεως και ἐλαίου ὡς προσφορὰς και περὶ θυμιάματος.
- Περί τῆς ἀφιερώσεως τῶ Θεῷ ὁσίων παρθένων και περὶ Μονῶν και μοναχικοῦ βίου.
- Ἑορτολογία τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.
- Νέον Τριαδικόν.
- Περί Μεσαίωνος και του Βυζαντινοῦ Ἑλληνισμοῦ.
- Περί Ἑλληνισμοῦ.
- Ἑρμηνεία των Πράξεων των Ἀποστόλων.
- Περί της εν πνεύματι και ἀληθείας λατρείας.
- Ἱερά Λειτουργική.
- Κεφάλαια πέντε περὶ των λειτουργικῶν βιβλίων.
- Ἱστορίας Ἐκκλησιαστικῆς μυστικῆς θεωρίας.
- Ἐγκυκλοπαίδεια της Φιλοσοφίας.
- Χριστομάθεια.
- Νέον Πασχάλιον αἰώνιον.

Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντίνος Παπαγιάννης

Οι μεταγραφές και η μορφολογική ανάλυση, όπως προαναφέραμε έγιναν με βάση το μουσικό κείμενο του πρωτοπρεσβύτερου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη. Θα αποτελούσε σημαντική παράλειψη να μην αναφέρουμε λίγα λόγια για αυτή την προσωπικότητα.

Ο πατέρας Κωνσταντίνος Παπαγιάννης γεννήθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου του 1929 στη Θεσσαλονίκη και κοιμήθηκε στις 8 Απριλίου του 2014. Δημοτικό και εξατάξιο Γυμνάσιο πήγε στη Θεσσαλονίκη, από το οποίο και αποφοίτησε με άριστα τον Ιούνιο του 1947. Μετά από εξετάσεις πέρασε στη Θεολογική σχολή της Θεσσαλονίκης. Από τη Θεολογική σχολή αποφοίτησε στις 17 Νοεμβρίου του 1951 με άριστα.

Το έργο του στην εκκλησία ξεκινάει ενεργά μετά τη χειροτονία του, από τον τότε Μητροπολίτη Γεννάδιο, ως αναγνώστη στις 21 Μαΐου του 1942. Στη συνέχεια έγινε βοηθός ψάλτη, ενώ το 1947 μέχρι και το 1950 διετέλεσε αριστερός ψάλτης. Μέχρι την 1^η Μαΐου ήταν ο πρώτος ψάλτης του Ιερού Ναού Αγίου Θεράποντος στην Τούμπα.

Τον Μάιο του 1959 χειροτονήθηκε διάκονος και την επομένη ακριβώς ημέρα πρεσβύτερος. Έγινε Μ. πρωτοπρεσβύτερος από τον Μητροπολίτη Παντελεήμων τον Β΄.

Η αγάπη και ο ζήλος που έτρεφε για τη βυζαντινή μουσική, τον οδήγησαν στη συγγραφή αλλά και στη συγκέντρωση τροπαρίων, με αποτέλεσμα το έργο που άφησε πίσω του να είναι μεγάλο και σημαντικό. Παραθέτουμε αναφορικά μερικά από αυτά τα έργα: *Μουσικόν Μηνολόγιον, Μουσική παρακλητική, Αντιφωνάριον, Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα* κ.τ.λ.⁶⁰

⁶⁰ Ισμήνης Μπαλατσού, «Ο εορτασμός του γενεσίου του Τιμίου Προδρόμου στη βυζαντινή μουσική. Μουσικολογικές προσεγγίσεις», Διπλωματική εργασία, τ. Α΄ (Θεσσαλονίκη: Τμήμα Μουσικών Σπουδών, Σεπτέμβριος 2017), σελ. 23.

Μέρος Β'

Προλεγόμενα

Στο προηγούμενο μέρος παρουσιάστηκαν η ζωή και το έργο του Αγίου Νεκταρίου. Σε αυτό το δεύτερο μέρος της εργασίας επιχειρείται η πολυπρισματική ανάλυση των 78 τροπαρίων του Εσπερινού και του Όρθρου για τον εορτασμό του Αγίου Νεκταρίου.

Το δεύτερο μέρος αυτής της εργασίας έρχεται για να συμπλήρωσει τον β' τόμο, όπου βρίσκονται οι μεταγραφές των τροπαρίων από τη σημειογραφία της Νέας Μεθόδου σε δυτικοευρωπαϊκή σημειογραφία. Συνδυαστικά λοιπόν με τον β' τόμο παρουσιάζονται τα τροπάρια μαζί με την πολυπρισματική τους ανάλυση, η οποία αφορά στην περίληψη του περιεχομένου του εκάστοτε τροπαρίου, την δομική-μετρική ανάλυσή του, την τροπική αναλύση και τη μουσικοσυντακτική του ανάλυση.

Η ανάλυση γίνεται αρχικά σε μορφή πίνακα για ευκολότερη κατανόηση, ενώ στη συνέχεια παρατίθεται λεκτικά. Αναλυτικότερα, στον πίνακα παρουσιάζονται αρχικά οι περίοδοι, στην συνέχεια οι στίχοι, ακολούθως τα κώλα, μετά το ποιητικό κείμενο στο οποίο γίνεται καταμέτρηση των συλλαβών του και της διάρκειας της κάθε συλλαβής (χρόνων πρώτων). Κατόπιν δίνεται ο ήχος και η μαρτυρία της κάθε συλλαβής καθώς και το είδος της κατάληξης (εντελής, ατελής και τελική). Τέλος παρουσιάζονται οι διάφορες φράσεις και χαρακτηριστικές θέσεις (επαναλαμβανόμενα μοτίβα) και τα μελωδικά τόξα που βρέθηκαν ανά μουσικοποιητική φράση.⁶¹

Μετά την ανάλυση των τροπαρίων ακολουθεί το παράρτημα με φωτογραφίες προσωπικού αρχείου που τραβήχτηκαν το καλοκαίρι του 2022 στην Αίγινα. Η εργασία ολοκληρώνεται με γενικά συμπεράσματα και βιβλιογραφία.

⁶¹ Η πολυπρισματική ανάλυση των τροπαρίων βασίστηκε σε: Μαρία Αλεξάνδρου, *Ιστορία και μορφολογία της Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Μουσικής*, Πανεπιστημιακές σημειώσεις (Θεσσαλονίκη: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, 2009-10), φυλλάδιο V, Μορφολογία, σ. 34-35 και φυλλάδιο VI, Δείγμα πολυπρισματικής ανάλυσης.

9.2. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος, Ἦχος α΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|-------------|---|-------------------------------------|--------------|------------|---------------------------------------|----------------|-------|---|-----------------------|
| | Περί- οδοι | Στί- χοι | Κώλα (μου- σικο- ποιη- τικές φρά- σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η- χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελω- δικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Σας παράδοξο θαύμα ο Άγιος Νεκτάριος έλαμψε σαν λυχνάρι που φεγγοβολεί μέσα σε έσχατους καιρούς | I | A | 1 | Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος | 9 | 10 | α' | Δ | ατ. | a | |
| | | | 2 | ἐν ἑσχατοῖς καιροῖς, | 6 | 8 | | Δ | ατ. | b | |
| | | B | 3 | ὥσπερ λύχνος πάμφωτος, | 7 | 7 | | π | ατ. | n c | |
| | | | 4 | Νεκτάριος ὁ σοφός, τῷ κόσμῳ ἔλαμψε, | 13 | 17,5 | | π | εν. | d x y | |
| Και θεράπευε τους πιστούς σαν το υπέρλαμπρο φως του Ευαγγελίου με λόγο δηλαδή Θεοπρεπή και χαρακτήρα άμεμπτο και αγαθό | II | Γ | 5 | καὶ ἠῤῥασε τοῖς πιστοῖς, | 7 | 9 | | Δ | ατ | e | |
| | | | 6 | Εὐαγγελίου τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον, | 12 | 14 | | π | εν. | n f o | |
| | | Δ | 7 | ἐν λόγῳ θεοπρεπεῖ, | 7 | 9 | | Δ | ατ | x' g | |
| | | | 8 | καὶ πολιτεία ἀμέμπτῳ καὶ κρείττονι | 12 | 14 | | π | εν. | n h o | |
| Από του Παρακλήτου τα δώρα δοξάστηκε και παρείχε ασταμάτητα θεραπεία σε ὅποιον του ζητούσε | III | E | 9 | Ὅθεν τῆ τοῦ Παρακλήτου, | 8 | 10 | | Δ | ατ. | n i | |
| | | | 10 | δωρεᾶ δεδόξασται, | 7 | 8 | | π | εν. | n j | |
| | | ΣΤ | 11 | καὶ παρέχει ἀπαύστως, | 7 | 9 | | Δ | ατ | k | |
| | | | 12 | τοῖς αἰτουῦσι τὰ ἰάματα. | 9 | 12,5 | | π | τελ. | n l y | |

9.2.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

9.2.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 6 στίχους (2 ανά περίοδο) και 12 κώλα μουσικοποιητικά (2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-13, με επικρατέστερα τα επτασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 7-17,5 με πιο συχνή διάρκεια των 9 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι κυρίως 1 ~ 1, (συλλαβική). Η μελισματικότερη μουσικοποιητική φράση είναι το κ. 9, όπου γίνεται και το κορύφωμα σε συνδυασμό και με το κ. 10.
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 4,6,8,10), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Σχετικά με τη φόρμα, σε μεσοσυντακτικό επίπεδο εμφανίζεται ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), ενώ μικροσυντακτικά υπάρχουν πολλές επαναλήψεις (αυτούσιες ή ελαφρώς παραλλαγμένες) χαρακτηριστικών θέσεων (n-x: θέσεις, o-y: καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή η γνωστή κατάληξη με αντικένομα και γοργόν)
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.3. Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ, Ἦχος α΄










| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | | | |
|--|----------------------------|--|---|--|--------------|--|---------------------------------------|----------------|-------|---|-----------------------|---|--|
| | Περι- οδοι | Στί- χοι | Κώλα (μου- σικο- ποιη- τικές φρά- σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η- χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελω- δικά τόξα | | |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | | | |
| Δόξα στις παροχές σου Χριστέ διότι εσύ όπως υποσχέθηκες με θαυμαστό τρόπο δόξασες | I | A | 1 | Βαβαί τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ | 10 | 16,5 | α' | π | Εντ. | a | | | |
| | | B | 2 | Σὺ γὰρ ὡς ὑπέσχου, | 6 | 8 | | Δ | ατ. | b | | | |
| | | | 3 | θαυμαστῶς ἐδόξασας, | 7 | 7 | | π | εντ. | c | | | |
| τον Νεκτάριο τον σοφό σαν γνήσιο φίλο παρέχοντάς του την δυνατότητα να θαυματουργεί, αυτόν που Σε δόξασε με την λαμπρότητα της ζωής (του βίου) του, δείχνοντας σε όλους με σαφήνεια την δύναμη της αγάπης προς εσένα Σωτήρα μας. | II | Γ | 4 | Νεκτάριον τὸν σοφόν, ὡς φίλον γνήσιον, | 13 | 17,5 | | π | εντ. | d | y | | |
| | | | 5 | θαυμάτων τῆ δωρεᾶ, | 6 | 9 | | Δ | ατ. | e | | | |
| | | Δ | 6 | τον σὲ δοξάσαντα βίου λαμπρότητι, | 11 | 14 | | π | εντ. | f | x | ó | |
| | | E | 7 | δεικνύων πᾶσι σαφῶς, | 7 | 8 | | Δ | ατ. | g | x | o | |
| | | | 8 | τῆς πρὸς σὲ Σῶτερ ἀγάπης τὴν δύναμιν. | 11 | 14 | | π | εντ. | h | | | |
| | | Συνεπῶς με τις δικές του προσευχές, ἀφηση των αμαρτιῶν και τελείαν ειρήνην, δίνε σε μας Πανάγαθε. | III | ΣΤ | 9 | Ἵθεν ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, | | 15 | 18 | π | εντ. | i | |
| Z | 10 | | | καὶ εἰρήνην τελείαν, ἡμῖν δίδου Ὑπεράγαθε. | 16 | 21,5 | | π | τελ | j | y | | |

9.3.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

9.3.3. Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 7 στίχους (συνήθως 2 ανά περίοδο) και 9 κώλα μουσικοποιητικά (1 ή 2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-16, με επικρατέστερα τα επτασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 7- 21,5 με πιο συχνή διάρκεια των 14 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι κυρίως 1 ~ 1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελής μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 2,5,7), και στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), ενώ μικροσυντακτικά υπάρχουν επαναλήψεις (αυτούσιες ή ελαφρώς παραλλαγμένες) χαρακτηριστικών θέσεων (x: θέσεις, y-ο: καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή η γνωστή κατάληξη με αντικένομα και γοργόν)
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.4. Σήμερα λαμπρῶς ἐφφραίνονται, Ἦχος α΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|------------------------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|---|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πο. | Ηχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Σήμερα με την ανάμνησή σου ευφραίνονται λαμπρά οι ομάδες των πιστών Νεκτάριε καθαγιασμένε, αναπέμποντας ύμνους σε σένα, | I | A | 1 | Σήμερα λαμπρῶς εὐφραίνονται, | 9 | 10 | α' | Δ | ατε. | a |  |
| | | B | 2 | τῆ καινῆ σου μνήμῃ, τῶν πιστῶν οἱ σύλλογοι, | 8 | 15 | | π | εντ. | b |  |
| | | Γ | 3 | Νεκτάριε ἱερέ, ὕμνολογοῦντες σε, | 12 | 17,5 | | π | εντ. | c |  |
| ὕμνεί δε ἀθόρυβα τῆ δόξα σου ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ σταθερό θεμέλιο που σε βρήκε στα τελευταία χρόνια. | II | Δ | 4 | χορεύει δὲ μυστικῶς, | 7 | 9 | | π | εντ. | d |  |
| | | | 5 | ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τῆ δόξῃ σου, | 12 | 14 | | π | εντ. | e |  |
| | | E | 6 | ἔδραϊωμα ἀρραγές, | 6 | 9 | | Δ | ατε. | f |  |
| | | | 7 | ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις εὐροῦσά σε· | 12 | 14 | | π | εντ. | g |  |
| Ἰδιαίτερα δε το νησί τῆς Αἰγίνας χαίρεται, Που το γέμισαν με εὐτυχία τα ευωδιαστά σου λείψανα. | III | ΣΤ | 9 | ἔξαιρέτως δὲ ἡ νῆσος, τῆς Αἰγίνης γάννυται, | 15 | 18 | | π | εντ. | h |  |
| | | | E | 10 | ὥσπερ ὄλβον πλουτοῦσα, | 7 | | 9 | Δ | ατε. | i |
| | | 11 | τὰ μυρίπνοά σου λείψανα. | 9 | 12,5 | π | | τελ. | j |  | |

9.4.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 7 στίχους (συνήθως 2 ανά περίοδο) και 11 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-15, με επικρατέστερα τα δωδεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-18, με πιο συχνές διάρκειες των 9-14 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~ 1, (συλλαβική) .
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α΄ ήχο,
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 1,6,10), επίσης στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Εμφανίζεται ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), ενώ μικροσυντακτικά υπάρχουν πολλές επαναλήψεις (αυτούσιες ή ελαφρώς παραλλαγμένες) χαρακτηριστικών θέσεων x-x', y-o: καταληκτήριες με κλάσμα ή η γνωστή κατάληξη με αντικένομα και γοργόν.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους. Η κίνηση της μελωδίας είναι κυρίως βηματική, καθοδική-ανοδική, σε μεγάλη ποικιλία συνδυασμών

9.5. Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασιν, Ἦχος β΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|--------------------------------------|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|--------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Με ποια στεφάνια εγκωμίων να στεφανώσουμε τον Ιεράρχη Που εμφανίστηκε και έλαμψε στην εποχή μας, και την εκκλησία φώτισε Με τις λαμπάδες της ευσεβείας, Το νέο των ορθοδόξων καύχημα, | I | A | 1 | Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, | 9 | 16 | β' | Δ | εν. | a | |
| | | | 2 | ἀναδησώμεν τὸν Ἱεράρχην; | 10 | 16 | | Δ | εν. | b | |
| | | B | 3 | τὸν ἀρτιφανῶς ἀναλάμψαντα, | 10 | 13 | | Δ | εν. | c | |
| | | | 4 | καὶ τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύναντα, | 10 | 20 | | β | ατ. | d | |
| | | Γ | 5 | ταῖς τῆς εὐσεβείας λαμπηδόσι | 10 | 18,5 | | Δ | εν. | e | |
| | | Δ | 6 | τὸ νέον, τῶν Ὁρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα, | 13 | 29,5 | | δ' | Δ=ΨΒου | εν. | f |
| Αὐτὸν που ἔδειξε τὸν ἴδιο ζήλο με τοὺς παλαιούς Ἀρχιερεῖς Στὴν κοινότητα τῶν ὁποίων συμμετείχε με σύνεση | II | E | 7 | τῶν πάλαι, Ἀρχιερέων τὸν ὁμόζηλον | 13 | 34 | β' | β | εν. | g | |
| | | ΣΤ | 8 | τῇ γὰρ αὐτῶν πολιτεία, | 8 | 15 | | Δ | εν. | h | |
| | | | 9 | νουνεχῶς στοιχήσας, | 6 | 12 | | α' | Δ=ΨΠα | ατ. | i |
| Δοξάσθηκε ἀπὸ τὸν Χριστό ο ὁποῖος παρέχει στὸν καθένα τὸ ἐλεός του μέσω αὐτοῦ (τοῦ αἰγίου). | III | Ζ | 10 | ἐδοξάσθη παρὰ Χριστοῦ, | 8 | 18,5 | β' | Δ | εν. | j | |
| | | | 11 | τοῦ πᾶσι παρέχοντος, | 7 | 15 | | Γ | ατ. | k | |
| | | H | 12 | δι' αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος. | 9 | 20,5 | | Δ | τελ. | l | |

9.5.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 8 στίχους (συνήθως 2 ανά περίοδο) και 12 κώλα μουσικοποιητικά (1 ή 2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-13, με επικρατέστερα τα δεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 12-34 με πιο συχνή διάρκεια των 15-16 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι κυρίως 1 ~ 1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κινείται στον ηχώχωρο του β' ήχου, με μεταβολές προς τον α' και δ' ήχο, που εμφανίζεται σε μετάθεση (2 φωνές υψηλότερα στο κ. 6-7, και 3 φωνές υψηλότερα στα κ. 9, στον α' ήχο)
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελής μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 4,9,11), και στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσων αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών γραμμών (1-7), χαρακτηριστικά μοτίβα (ο-χ: θέσεις, που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις γ, με κλάσμα ή κλάσμα και γοργόν)
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 7 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.6. Ποίσις μελωδικοῖς ᾄσμασιν, Ἦχος β΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|---------------------------------------|-----------|----------|---------------------------------------|-------------|---------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. προ. | Ήχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Με ποια μελωδικά άσματα να επαινέσουμε τον Ιεράρχη τον άγιο υπηρέτη του Θεού Το πολύτιμο λείψανο των αρετών | I | A | 1 | Ποίοις μελωδικοῖς ἄσμασιν, | 9 | 16 | β' | Δ | εν. | a x | |
| | | | 2 | ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; | 10 | 16 | | Δ | εν. | b x | |
| | | B | 3 | τοῦ Θεοῦ τὸν θεῖον θεράποντα, | 10 | 13 | | Δ | εν. | c x | |
| | | | 4 | καὶ τῶν ἀρετῶν τὸ κειμήλιον, | 10 | 20 | | β | ατ. | d y | |
| Αὐτὸν που μόλις αναδύθηκε μέσα ἀπὸ τα σπλάχνα της ἐκκλησίας. Το οὐράνιο νέκταρ της εὐσεβείας | II | Γ | 5 | τῆς θεολογίας τὴν κιθάραν, | 10 | 18,5 | β' | Δ | εν. | e x | |
| | | Δ | 6 | τὸν ἄρτι τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναβλύσαντα, | 13 | 25,5 | | β | ατ. | f y' | |
| | | E | 7 | τὸ νέκταρ, τῆς εὐσεβείας τὸ οὐράνιον, | 13 | 24 | | β | ατ. | g y | |
| Τον θεῖο λόγο της χάριτος που βγαίνει ἀπὸ σοφά χεῖλη Αὐτὸν που δέχτηκε τὸ θεῖο δῶρο των θαυμάτων Τον Θεόπνευστο Νεκτάριο. | III | ΣΤ | 8 | λόγω τῆς χάριτος θεῖω, | 8 | 15 | α | Δ | εν. | h | |
| | | | 9 | ἐκ σοφῶν χειλέων, | 6 | 12 | | Δ | ατ. | i y | |
| | | Z | 10 | καὶ θαυμάτων τὴν δωρεάν, | 8 | 18,5 | β' | Δ | εν. | j | |
| | | | 11 | θεόθεν δεξάμενον, | 7 | 15 | | Γ | ατ. | k | |
| | | H | 12 | τὸν θεόληπτον Νεκτάριον | 9 | 20,5 | Δ | τελ. | l y' | | |

9.6.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 8 στίχους (συνήθως 2 ανά περίοδο) και 12 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-13, με επικρατέστερα τα δεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 6-24, με πιο συχνές διάρκειες των 15-16, χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~ 1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κινείται στον ηχώχωρο του β' ήχου, με μια μεταβολή στον α' ηχώ στο κ.9.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαιρέση: κ. 4,6,7,9), στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε ατελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα (x: θέσεις που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y-y', με κλάσμα και γοργόνη και χωρίς κλάσμα)
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 7 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.7. Ποίους πνευματικοὺς ῥήμασι, Ἦχος β΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ήχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| <p>Με ποιους πνευματικούς λόγους να σε εγκωμιάσουμε Ιεράρχη;</p> <p>Που έζησες μέσα στον κόσμο ζωή αληθινά κοντά στον Θεό. Με πράξεις άγιες και άμεμπτες, εδώ έχεις ιδρύσει Μονή του Θεού αγία, σαν άλλο ήρεμο λιμάνι ψυχών στο νησί της Αίγινας, την οποία συνεχώς προστατεύεις με τον έτερο προστάτη της τον Θεόπνευστο Διονύσιο.</p> | | Α | 1 | Ποίοις πνευματικοῖς ῥήμασι, | 9 | 14 | β' | Δ | εν. | a | |
| | | | 2 | μακαρίσωμέν σε Ἱεράρχα; | 10 | 18 | | Δ | εν. | b x | |
| | | Β | 3 | τον ἐν μέσῳ κόσμου βίωσαντα, | 10 | 13 | | Δ | εν. | c | |
| | | | 4 | βίον ἀληθῶς ἐνθεώτατον, | 10 | 20 | | β | ατ. | d y | |
| | | Γ | 5 | πράξεσιν ὁσίαις καὶ ἀμέμπτοις, | 10 | 18,5 | | Δ | εν. | e x y' | |
| | | Δ | 6 | ἐντεῦθεν, Μονὴν ἀγίαν Θεῶ Ἰδρυσας, | 13 | 23,5 | | α' | Γ | ατ. | f y |
| | | E | 7 | ὡς ἄλλον, ψυχῶν λιμένα ἀκλυδάνιστον, | 13 | 24 | Γ | | ατ. | g y | |
| | | ΣΤ | 8 | ἐν τῇ Αἰγίνῃ τῇ νήσῳ, | 8 | 15 | β' | Δ | εν. | h y' | |
| | | Z | 9 | ἦν ἀπαύστως σκέπε, σὺν τῷ ταύτης καθηγητῇ, | 14 | 28,5 | | Δ | εν. | i | |
| | | Η | 10 | Νεκτάριε Ὅσιε, | 7 | 14 | | Δ | εν. | j y | |
| | | | 11 | Διονυσίῳ τῷ θεόφρονι. | 9 | 21,5 | | Δ | τελ. | k | |



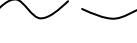
9.7.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 8 στίχους (συνήθως 2 ανά περίοδο) και 12 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-13, με επικρατέστερα τα δεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 6-24, με πιο συχνές διάρκειες των 15-16, χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~ 1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κινείται στον ηχώχωρο του β' ήχου, με μια μεταβολή στον α' ηχώ στο κ.9.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 4,6,7,9), στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε ατελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα (x: θέσεις, 2: που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y-y' με κλάσμα ή η γνωστή κατάληξη με κλάσμα και γοργόν)
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 7 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.8. Σήμερα φαιδρῶς ἐξέλαμψεν, Ἦχος β΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Σήμερα ακτινοβολώντας από χαρά έλαμψε σαν αστέρας πρωτοεμφανιζόμενος η νέα πανήγυρις του Ιεράρχη Νεκταρίου δίνοντας μεγάλη λάμψη στην εκκλησία. | I | A | 1 | Σήμεραρον φαιδρῶς ἐξέλαμψεν, | 9 | 12 | πλ β' / α' | Δ | ατ. | a | |
| | | | 2 | ὡς ἀστήρ νεοφανής, | 7 | 11,5 | πλ β' / δ' | Δ | ατ. | b | |
| | | B | 3 | ἡ νέα πανήγυρις | 7 | 17 | πλ β' | Δ | ατ. | c | |
| | | | 4 | τοῦ Ἱεράρχου Νεκταρίου, | 9 | 16,5 | | Δ | ατ. | d | |
| | | Γ | 5 | τὴν Ἐκκλησίαν καταλαμπρύνουσα. | 11 | 21 | π | εν. | e | | |
| Ελάτε λοιπόν τα πλήθη των ορθοδόξων με φωνή αγαλλίασης, αυτό ας βροντοφωνάξουμε Να χαίρεσαι, μεταξύ των παλαιών όσιε. | II | Δ | 6 | Δεῦτε οὖν, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, | 11 | 11 | πλ β' / α' | Δ | ατ. | f | |
| | | | 7 | ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως, | 9 | 16 | α' | K=ΨΠ | εν. | g | |
| | | E | 8 | τούτῳ ἐκβοήσωμεν | 7 | 15 | πλ β' | π | εν. | h | |
| | | ΣΤ | 9 | χαίροις ὁ τῶν πάλαι Ὁσίων, χαρακτηρίσας τὴν ζωὴν, | 17 | 27 | πλ β' / α' | Δ | ατ. | i | |
| Εσύ που έδωσες νόημα στη ζωή σε καιρούς δύσκολους κατά τους οποίους η αγάπη πολλών ανθρώπων στέγνωσε όπως είπε ο Σωτήρας. | III | Z | 10 | ἐν ἡμέραις πονηραῖς, | 7 | 15,5 | Σπά θη | π | εν. | g | |
| | | H | 11 | ἐν αἰς ἡ τῶν πολλῶν ἀγάπη ἐψύγη, | 12 | 17,5 | πλ β' / α' | v | ατ. | k | |
| | | Θ | 12 | ὡς ἔφη ὁ Σωτήρ, | 6 | 13 | πλ | π | εν. | l | |

| | | | | | | | | | | | | |
|---|----|---|----|--|----|------|----------|---|------|--|---|---|
| Χαίρε εσύ που συνέδεσες την παιδεία με την αρετή και με τη σοφία των λόγων σου έδωσες χαρά στις ψυχές των πιστών. | IV | | 13 | χαίροις ό τη παιδεία την άρετήν συνάψας, | 14 | 24 | β' | Δ | ατ. | | m |  |
| | | I | 14 | καί τῷ λόγω τῆς σοφίας σου, | 9 | 22 | δ | Δ | ατ. | | n |  |
| | | | 15 | τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς φαιδρύνας, | 9 | 20,5 | πλ β' | Δ | τελ. | | o |  |

9.8.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τετραμερές
- Αποτελείται από 10 στίχους (συνήθως 3 ανά περίοδο) και 15 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 4-6 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-17, με επικρατέστερα τα επτασύλλαβα και ενιασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 11-27, με πιο συχνές διάρκειες των 11 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κινείται στον ηχώχωρο του πλ. β' ήχου, με επανειλημμένες μεταβολές στον α' ήχο, που εμφανίζεται σε μετάθεση (4 φωνές υψηλότερα στο κ. 7. , στο κ. 10 συναντάμε τη χρώα σπάθη .
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους (εξαιρέση: κ. 5,7,8,10,12), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου συναντάμε και τις 2 καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5). Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα και γοργόν)
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 8 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.9. Χαίροις Ἀρχιερέων καλλονή, Ἦχος πλ. β΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|-------------|---|-------------------------------------|------------------|------------|---------------------------------------|----------------|-------|---|-----------------------|
| | Περ ί- οδοι | Στί- χοι | Κώλα (μου- σικο- ποιη- τικές φρά- σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλ λ. | Χρ. πρ. | Η- χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελω- δικά τόξα |
| | | | | | | | | Ματρ. ή φθ. | Είδος | | |
| Να χαίρεσαι εσύ που είσαι κάλλος των αρχιερέων, προστάτης της Αίγινας, και της γνωστής Μονής θερμότατος βοηθός. | I | A | 1 | Χαίροις Αρχιερέων καλλονή, | 9 | 24 | πλ β' / δ' / λέγε τος | Z' | ατ. | a | |
| | | | 2 | της Αιγίνης προστάτης, | 7 | 17 | λέγε τος | Δ | ατ | b | |
| | | B | 3 | καὶ τῆς οἰκείας Μονῆς, | 7 | 13 | πλ β' | Δ | εν. | c | |
| | | | 4 | ἀντιλήπτωρ θερμότατος, | 8 | 18,5 | | π | εν. | d | |
| Γ' αυτό πανευτυχή Νεκτάριε, που βρίσκεσαι κοντά στον θρόνο του Θεού, | II | Γ | 5 | Διὸ παμμάκαρ Νεκτάριε, | 9 | 22,5 | α' | K=ΨΠ | εν. | e | |
| | | | 6 | τῷ τῆς θείας μεγαλωσύνης θρόνῳ | 11 | 18 | πλ β' | κ | εν. | f | |
| ικέτευε ἀκατάπαυστα γιὰ ὅσους δίνουν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὴν πίστιν τους, Στὴν ἀξιοσέβαστη μνήμη σου. | III | Δ | 7 | παριστάμενος, | 5 | 12,5 | πλ β' / α' | Δ | ατ. | g | |
| | | | 8 | ἀπαύστως ἰκέτευε, | 7 | 27 | πλ β' / | K=ΨΔ | εν. | h | |
| | | | 9 | ὕπὲρ τῶν πιστεῖ τελούντων, | 8 | 14 | | Γ=ΨΒ | ατ. | i | |
| | | E | 10 | τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου | 9 | 21 | β' / πλ. β' | π | τελ. | g y | |

9.9.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (συνήθως 2 ανά περίοδο) και 10 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-3 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-11, με επικρατέστερα τα επτασύλλαβα και ενιασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-24, με πιο συχνές διάρκειες των 18 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κινείται στον ηχώχωρο του πλ. β' ήχου, με επανειλημμένες μεταβολές στον α' ήχο, των λέγετο και τον β' ήχο. Επιπλέον έχουμε 3 μεταθέσεις κ. 5 (μια 4ή χαμηλότερα) κ. 8 (χαμηλωμένη ανά μία φωνή 1) και κ.9 (μία φωνή χαμηλότερα).
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαιρέση: κ. 1,2,7,9), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσων αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), Καταληκτικές γ θέσεις με κλάσμα και γοργόν)
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.10. *Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, Ἦχος α΄*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|-------------|---|---|--------------------------------|------------|---------------------------------------|----------------|-------|---|-----------------------|
| | Περί- οδοι | Στί- χοι | Κώλα (μου- σικο- ποιη- τικές φρά- σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η- χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελω- δικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ορθόδοξη εκκλησία να ευφραίνεσαι κοντά στον κύριο να αγάλλεσαι και να έχεις ρυθμό εσύ η εκλεκτή νύμφη του Ουράνιου Βασιλέα, | I | A | 1 | Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, | 7 | 9 | α' | π | εν. | a | |
| | | | 2 | Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, | 8 | 14 | | π | εν. | b | |
| | | B | 3 | ἀγάλλου καὶ χόρευε, | 7 | 9,5 | | Γ | ατ. | c | |
| | | | 4 | τοῦ οὐρανίου Βασιλέως. | 9 | 17,5 | | π | εν. | d | |
| διότι στη δική μας γενιά ο αληθινός Ἱεράρχης του Χριστού ο ὁσίος Νεκτάριος τους ἀπό παλαιὰ δοσμένους ἀπὸ τον Θεὸ νόμους σε εσένα για μια φορά ἀκόμα σφραγίζει | II | Γ | 5 | Ἴδου γὰρ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γενεᾷ, | 11 | 20,5 | | π | εν. | e | |
| | | | Δ | 6 | ὁ ἀληθὴς τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχης, | 11 | | 15 | Γ | ατ. | f |
| | | 7 | | Νεκτάριος ὁ Ὁσίος, | 8 | 19 | | π | εν. | g | |
| | | E | 8 | τὰ πάλαι σοι θεόθεν δεδομένα, | 11 | 17 | | π | εν. | h | |
| | | | 9 | ἔτι ἅπαξ σφραγίζει, | 7 | 12 | | Γ | ατ. | i | |
| και με ιδιαίτερη θέρμη κηρύττει τη δόξα ἀπὸ την οποία -και ο ἰδιος- δοξάστηκε ἀπὸ τον ἕνα και μοναδικό Θεό. | III | ΣΤ | 10 | καὶ διαπρυσίως κηρύττει, | 9 | 14 | | Γ | ατ. | j | |
| | | | 11 | τῆ δόξῃ ἢ ἔδοξάσθη, | 8 | 12 | | Γ | ατ. | k | |
| | | Z | 12 | παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ. | 7 | 13 | | π | εν. | l | |
| Ἐπομένως στύλο και γερή βάση αὐτόν ἀπέκτησες και την χάριν των θαυμάτων του βλέπουσα στον Νυμφίῳ σου αναφώνησε : « Κύριε δόξα σε σενα» | IV | H | 13 | Ὅθεν στύλον και ἑδραῖωμα, τοῦτον κεκτημένη, | 15 | 21,5 | π | εν. | m | | |
| | | Θ | 14 | καὶ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ τὴν χάριν ὀρώσα, | 13 | 17,5 | Γ | ατ. | n | | |
| | | I | 15 | τῷ νυμφίῳ σου βόησον, Κύριε δόξα σοι. | 15 | 28,5 | π | τελ. | o | | |

9.10.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τετραμερές
- Αποτελείται από 10 στίχους (συνήθως 2 ανά περίοδο) και 15 κώλα μουσικοποιητικά (1-3 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-15, με επικρατέστερα τα επτασύλλαβα και οκτασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9-28,5, με πιο συχνές διάρκειες των 12-14 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον Ήχο α΄
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 3,6,9,10,11), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε και τις δύο κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα και γοργόν)
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 8 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.11. *Τις μὴ σκιρτήσῃ; Ἦχος β΄*

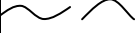






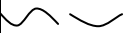
| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|--|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα | |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | | |
| Ποιος δε θα αναπηδήσει από χαρά, ποιος δε θα συμμετάσχει σε πνευματικό χορό στη νέα πανήγυρη του Ιεράρχη Νεκταρίου; | I | A | 1 | Τίς μὴ σκιρτήσει; | 5 | 9 | β' | Δ | εν. | a | n' | |
| | | | 2 | τίς μὴ χορεύσει τῷ πνεύματι, | 9 | 14 | | Δ | εν. | b | n | |
| | | B | 3 | ἐπὶ τῇ νέᾳ πανηγύρει, | 9 | 17,5 | | Δ | εν. | c | | |
| | | | 4 | τοῦ Ἱεράρχου Νεκταρίου; | 9 | 17 | | β | ατ. | d | | |
| Διότι κάθε ψυχή ευφραίνεται βλέποντας τον δοξασμένο να βρίσκεται δίπλα στους αγίους προκαλώντας θαυμασμό. | II | Γ | 5 | πᾶσα γὰρ ψυχή ἀγάλλεται, | 9 | 17,5 | | Δ | εν. | e | y | |
| | | | 6 | ὁρῶσα τοῦτον δεδοξασμένον, | 10 | 18 | | Δ | εν. | f | | |
| | | Δ | 7 | καὶ τῶν Ἀγίων ἰσοστάσιον, | 10 | 16,5 | | Δ | εν. | b' | n | |
| | | | 8 | καὶ ἐν θαύμασι περιφανῇ | 9 | 17,5 | | β | ατ. | h | | |
| Επομένως την λαμπρότητα της ζωής του και την οσιότητα των προτερημάτων του μακαρίζοντας ας αναφωνήσουμε | III | E | 9 | ὄθεν τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὴν λαμπρότητα, | 11 | 25,5 | Δ | εν. | i | y | | |
| | | ΣΤ | 10 | καὶ τῶν προτερημάτων τὴν οσιότητα, | 13 | 16,5 | Δ | εν. | j | | | |
| | | Z | 11 | μακαρίζοντες βοήσωμεν | 9 | 18 | β | ατ. | k | y | | |
| «Ἰησοῦς Χριστός χτες και σήμερα ο ίδιος και εις τους Αἰῶνες». | IV | H | 12 | Ἰησοῦς Χριστός χθὲς καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς | 12 | 23,5 | πλ δ /β' | Z | ατ. | l | | |
| | | | 13 | καὶ εις τοὺς αἰῶνας. | 6 | 14,5 | β' | Δ | τελ. | m | | |









9.11.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τετραμερές
- Αποτελείται από 8 στίχους (συνήθως 2 ανά περίοδο) και 13 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 5-12, με επικρατέστερα τα ενιασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9-25,5, με πιο συχνές διάρκειες των 17 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον β' ήχο, με μία μεταβολή στον πλ. δ' κ. 12.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 4,8,11,12), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε ατελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5). Καταληκτικές θέσεις n-n'-y με αντικένομα και γοργόν ή με κλάσμα και γοργόν)
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 8 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.12. Δαβιτικὴν ἀναλαβόντες ῥῆσιν, Ἦχος γ΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|--|-------------------------------------|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|---|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ήχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Λέγοντας τα λόγια του Δαβίδ στον συμμετέχοντα σε Ιερές πράξεις, Νεκτάριο που μέσω των θαυμάτων επάξια δοξάστηκε αρμόζει να αναφωνήσουμε λέγοντας: | I | A | 1 | Δαβιτικὴν ἀναλαβόντες ῥῆσιν, | 11 | 21 | γ' | κ | ατ. | a x x |  |
| | | B | 2 | τῷ Ἱερομύσῃ Νεκταρίῳ, | 10 | 15,5 | | κ | ατ. | b n |  |
| | | Γ | 3 | προσφόρως βοήσωμεν λέγοντες | 10 | 23,5 | | π | εν. | c |  |
| | II | | 4 | Μακάριος εἶ, | 5 | 11 | | κ | ατ. | d |  |
| | | Δ | 5 | καὶ καλῶς σοι ἔσται, | 6 | 12 | | κ | ατ. | e x n |  |
| | | | 6 | παμμακάριστε Πάτερ· | 7 | 15,5 | | κ | ατ. | f |  |
| III | E | 7 | σὺ γὰρ σωφρόνως καὶ ἀμέμπτως πολιτευσάμενος, | 15 | 26 | π | εν. | g x |  | | |
| | ΣΤ | 8 | οὐρανόφρων ἐν βίῳ ᾧφθης, | 9 | 17,5 | κ | ατ. | h x n |  | | |

| | | | | | | | | | | | | |
|---|----|---|----|--------------------------------------|----|------|---|------|-----|---|---|---|
| και Ιεράρχης όσιος και άκακος και εκτέλεσες τις υποχρεώσεις σου στον Θεό με σεβασμό και διακόνησες με σοφία την εκκλησία του Χριστού και με θαύματα επάξια δοξάστηκες | IV | Z | 9 | και Ιεράρχης όσιος και άκακος, | 12 | 23,5 | | κ | ατ. | x | i |  |
| | | H | 10 | και ιεροπρεπῶς τὰ πρὸς Θεὸν τελέσας, | 13 | 24,5 | | π | εν. | x | j |  |
| | | Θ | 11 | σοφῶς διηκόνησας, | 7 | 15,5 | | κ | ατ. | | k |  |
| | | | 12 | τῆ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, | 8 | 14,5 | | Δ | εν. | x | l |  |
| | | I | 13 | και ἐν θαύμασιν ἀξίως δοξασθεῖς, | 11 | 17,5 | | κ | ατ. | | m |  |
| Του εμπερίστατους (αυτούς που έχουν κάποια ανάγκη) προλαβαίνεις και βοηθάς Και προσφέρεις στον κάθε ένα ότι έχει ανάγκη για τη σωτηρία του. | V | | 14 | τοὺς ἐν ἀνάγκαις προφθάνεις, | 8 | 12,5 | κ | ατ. | | n |  | |
| | | K | 15 | και παρέχεις ἐνὶ ἐκάστῳ, | 9 | 18 | κ | ατ. | x | o |  | |
| | | | 16 | τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. | 10 | 23,5 | Γ | τελ. | | p |  | |

9.12.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι πενταμερές
- Αποτελείται από 11 στίχους (συνήθως 2 ανά περίοδο) και 16 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 5-15, με επικρατέστερα τα δεκασύλλαβα και ενδεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 11-24, με πιο συχνές διάρκειες των 15,5 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον γ' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 3,7,10,12), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε ατελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις n με γοργόν και κλάσμα
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 8 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.13. Τῷ λόγῳ τῆς χάριτος διαπρέψας, Ἦχος πλ. δ΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|--------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ξεχώρισες με τα λόγια της θείας χάρης, αποδείχτηκες άξιος εργάτης του Ευαγγελίου της ειρήνης, | I | A | 1 | Τῶ λόγω τῆς χάριτος διαπρέψας, | 11 | 12 | δ' | Δ | ατ. | a x x | |
| | | B | 2 | τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ειρήνης, | 10 | 18 | | Δ | ατ. | b x | |
| | | | 3 | εργάτης δόκιμος ὠφθης, | 8 | 25,5 | | π | εν. | c y | |
| και θείο στόμα προφητικῶς και απείχες από τη σύγχυση του κόσμου, και μέσω της ησυχίας ενώθηκες με τον Θεό. | II | Γ | 4 | και στόμα θεῖον προφητικῶς, | 9 | 16 | | π | εν. | d | |
| | | Δ | 5 | και τῆς κοσμικῆς ἀποστάς συγχύσεως, | 12 | 19 | | β | ατ. | e x | |
| | | E | 6 | δί ἡσυχίας Θεῶ ἠνώθης, | 10 | 15 | | Δ | ατ. | f | |
| Βρισκόμενος στο νησί της Αίγινας Δημιούργησες φροντιστήριο για τις ψυχές Και έγινες πρότυπο αρετών για τις μοναχές και πατέρας και δάσκαλος. | III | ΣΤ | 7 | ἐν τῇ νήσῳ Αἰγίνη γενόμενος | 11 | 21,5 | | π | εν. | g y' | |
| | | Z | 8 | ἐν ἡ ψυχῶν ἐγείρας φροντιστήριον, | 12 | 21,5 | | π | εν. | h y | |
| | | H | 9 | και τύπος ἀρετῶν ταῖς μοναζούσαις γεγονῶς, | 14 | 18,5 | | Δ | ατ. | i x | |
| | | Θ | 10 | και πατήρ και διδάσκαλος, | 8 | 13,5 | Δ | ατ. | j | | |
| Ἐχεις κοιμηθεῖ τον ὕπνο που ταιριάζει στους οσίους Πρεσβεύοντας αδιάκοπα για τις ψυχές μας. | IV | I | 11 | τόν ὁσίους πρέποντα ὕπνον κεκοίμησαι, | 13 | 24,5 | π | εν. | k y | | |
| | | K | 12 | πρεσβεύων ἀπαύστως, | 6 | 14 | Δ | ατ. | l y | | |
| | | | 13 | ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. | 7 | 15,5 | β | τελ. | m | | |




9.13.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τετραμερές
- Αποτελείται από 11 στίχους (συνήθως 2-4 ανά περίοδο) και 13 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-14, με επικρατέστερα τα οκτασύλλαβα και δεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 12-25, με πιο συχνές διάρκειες των 21 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον δ' ήχο στιχηχαρικό.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 3,4,7,8), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε ατελή και εντελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y-y' με κλάσμα και γοργόνή με γοργόν και διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.14. Ὡς ἱερὸς ὁ βίος σου, Ἦχος πλ. δ΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ο ίδιος, σαν ιερή η ζωή σου και ευάρεστη στον Θεό θεοφόρε Νεκτάριε, σαν να είναι ξένα προς εσένα τα θαύματα, αυτά που κάνεις κάθε μέρα με τη χάρη που σου έχει δοθεί. | I | A | 1 | Ὡς ἱερός ὁ βίος σου, | 8 | 12 | γ' | β | ατ. | a | |
| | | | 2 | καὶ τῷ Θεῷ ευάρεστος, | 8 | 15 | | Δ | ατ. | b | |
| | | B | 3 | θεοφόρε Νεκτάριε, | 8 | 19,5 | | π | εν. | c | |
| | | | 4 | ὡς ξένα σου τὰ θαύματα, | 8 | 13 | | Δ | ατ. | d | |
| | | Γ | 5 | ἄ καθ' ἐκάστην τελεῖς, | 7 | 12,5 | | Δ | ατ. | e | |
| | | | 6 | τῇ δεδομένη σοι χάριτι! | 9 | 18,5 | | π | εν. | f | |
| Τον ὄντως μεγαλοπρεπή Και ποιος να μη σε δοξάσει που δοξάστηκες ἀπό τον Θεό; | II | Δ | 7 | Τις οὖν μὴ θαυμάσει σε, τὸν ὄντως ἀξιάγαστον; | 15 | 30 | γ' | Δ | ατ. | g | |
| | | | 8 | ἢ τις μὴ δοξάσει σε, | 7 | 14 | | Δ | ατ. | h | |
| | | 9 | τὸν παρὰ Θεοῦ δοξασθέντα; | 9 | 18,5 | π | | εν. | i | | |
| Γιατί εἶδαν μια θεραπευτική πηγὴ τα θεῖα σου λείψανα, ἐπειδὴ θεραπεύουν ἀπὸ βαριές ἀρρώστιες και διώχνουν ἀκάθαρτα πνεύματα και κάθε ένας που | III | ΣΤ | 10 | πηγὴ γὰρ ἰαμάτων ὠφθησαν, τὰ θεῖα σου λείψανα· | 17 | 33 | πλ. β'/γ' | π | εν. | g | |
| | | Z | 11 | χαλεπὰς γὰρ ἀσθενείας ἰῶνται, | 11 | 17,5 | | π | αν. | k | |
| | | H | 12 | καὶ πνεύματα διώκουσιν ἀκάθαρτα, | 12 | 21 | | π | εν. | l | |
| και κάθε ένας που | IV | Θ | 13 | καὶ πᾶς πιστῶς προστρέχων, | 7 | 13 | | π | εν. | m | |

| | | | | | | | | | | | | | |
|---|----|-----------------------------|----|-------------------------|------------------------|----|----|------|------|-----|---|---|---|
| προστρέχει με πίστη λαμβάνει σωτηρία ψυχῶν και θεραπεία σωμάτων, | | | 14 | ψυχῶν σωτηρίαν λαμβάνει | 9 | 14 | γ' | | | y | | | |
| | | | I | 15 | καὶ σωμάτων θεραπείαν, | 8 | | 15,5 | β | ατ. | x | n |  |
| | | | V | 16 | Χριστὸν δοξάζων, | 5 | | 11,5 | π | εν. | x | o | y |
| K | 17 | τὸν θαυμαστῶς σε δοξάσαντα. | | 9 | 18 | Δ | | ατ. | | p |  | | |
| δοξάζοντας τον Χριστό, ο οποίος με θαυμαστό τρόπο σε δόξασε. | | | | | | | | β | τελ. | | q |  | |


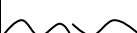
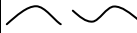

9.14.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι πενταμερές.
- Αποτελείται από 11 στίχους (συνήθως 1-3 ανά περίοδο) και 17 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 5-15, με επικρατέστερα τα οκτασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 11-33, με πιο συχνές διάρκειες των 14-18 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον γ' ήχο, με δύο μεταβολές στον πλ. β' κ. 11, 12.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους (εξαιρέση: κ. 3,6,19,10,12,13), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y-y' με κλάσμα και γοργον.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 8 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.15. Δεῖτε τῶν πιστῶν αἱ πατριαί, Ἦχος πλ. α΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | | |
|---|----------------------------|-------------|---|---|------------------------|------------|---------------------------------------|----------------|-------|---|-----------------------|----|
| | Περι- οδοι | Στί- χοι | Κώλα (μου- σικο- ποιη- τικές φρά- σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελω- δικά τόξα | |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | | |
| Ελάτε των πιστών οι πρόγονοι Ελάτε να πάμε στην Αίγινα Ελάτε και θα δούμε ασυνήθιστα θαυμαστά γεγονότα τα οποία η δεξιά του Υψίστου τα έκανε τέλεια | I | A | 1 | Δεύτε τῶν πιστῶν αἰ πατριάι, | 9 | 16 | πλ. α' | κ | ατε. | a | x | |
| | | | 2 | δεῦτε ἐν Αἰγίνῃ συνδράμωμεν, | 10 | 20 | | κ | ατε. | b | x | y |
| | | B | 3 | δεῦτε και κατίδωμεν | 7 | 13 | | Δ | ατε. | c | x' | |
| | | | 4 | ξενοπρεπῆ θαυμάσια, | 8 | 12 | | κ | εντ. | d | | |
| | | Γ | 5 | ἂ ἢ δεξιά τοῦ Ὑψίστου, ἀρτίως ἐργάσατο· | 16 | 30,5 | | π | εντ. | e | x | y' |
| διότι τον θεόφρονα Νεκτάριο που απέκτησε ευαγγελική γνώση μέσα από τα βιώματά του τον τιμά με αθάνατες δωρεές όπως αληθώς είχε αναφέρει. | II | Δ | 6 | τὸν γὰρ θεόφρονα Νεκτάριον, | 10 | 16,5 | α' | κ | ατε. | f | | |
| | | | 7 | ὡς εὐαγγελικῶς ἐμπρέψαντα, | 10 | 12,5 | | κ | εντ. | g | | |
| | | E | 8 | ἀθανάτοις χάρισι δοξάζει, | 10 | 20,5 | κ | εντ. | h | x | y | |
| | | | 9 | ὡς ἀψευδῶς ἐπηγγείλατο. | 9 | 19 | πλ. α' | π | εντ. | i | y | |
| Γι' αυτό και τα ιερά του οστά Φρόντισε να τα γεμίσει ευωδία Και να τα καταστήσει πηγή θεραπείας σε όσους προσέρχονται με ευλάβεια από τα οποία λαμβάνουν οσμή ζωής. | III | ΣΤ | 10 | Ὅθεν και τὰ σεπτὰ αὐτοῦ ὄστέα, | 11 | 16 | λέγετος | κ | ατε. | j | | |
| | | | Z | 11 | πλήρη εὐωδίας ἀνέδειξε | 10 | | 16 | κ | ατε. | k | |
| | | 12 | | και πηγὴν ἰάσεων, | 7 | 12 | Δ | ατε. | l | | | |
| | | H | 13 | τοῖς εὐλαβῶς προσιοῦσιν, | 8 | 16,5 | π | εντ. | m | | | |
| | | | 14 | ἐξ ὧν ὁσμῆς ζωῆς ἐμφοροῦμενοι, | 11 | 16 | πλ. α' /α' | κ | ατε. | n | y' | |

| | | | | | | | | | | | |
|--|----|---|----|--|----|------|-----------|---|------|---|---|
| Όπως ο Δαβίδας αναφωνήσουμε : Μέγας είσαι κύριε και η μεγαλοσύνη σου δεν έχει τέλος Και μέσω αυτής φιλότιμα, σώσε τις ψυχές μας. | IV | Θ | 15 | δαβιτικῶς βοήσωμεν. | 8 | 17 | | κ | εντ. | ο |  |
| | | | 16 | Μέγας εἶ Κύριε, | 6 | 18,5 | α' | κ | εντ. | ρ |  |
| | | I | 17 | καὶ τῆς μεγαλωσύνης σου οὐκ ἔσται πέρας, | 13 | 21 | πλ. α' | π | εντ. | q |  |
| | | K | 18 | δι' ἧς φιλότιμα, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. | 13 | 27 | | Δ | τελ. | r |  |

9.15.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τετραμερές
- Αποτελείται από 11 στίχους (συνήθως 2-3 ανά περίοδο) και 18 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-16, με επικρατέστερα τα οκτασύλλαβα και δεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 12-30,5, με πιο συχνές διάρκειες των 16 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. α' ήχο, με μεταβολές στον α' ήχο κ. 7, 8, 14-15-16, και τον λέγετο κ. 12.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους, ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή και ατελή καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x θέσεις επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y-y' με κλάσμα ή διπλή και γοργόν.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 8 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.16. *Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, Ἦχος πλ. α΄*

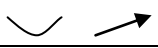

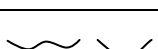
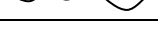
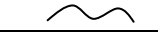
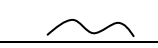

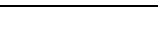



| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|---------|--|---------------|--|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα | |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | | |
| Χαίροις ασκητικών Να χაίρεσαι εσύ που έζησες τα τελευταία χρόνια αυτής της εποχής Ανέτειλες σαν ουρανόφωτος αστέρας | I | A | 1 | Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, | 9 | 11 | πλ. α' | κ | εν. | a | | |
| | | B | 2 | ἔξανατείλας ὡς ἀστήρ οὐρανόφωτος, | 13 | 15 | | κ | εν. | b x y | | |
| Και ἡ λάμψη των θαυμάτων σου δίνει νοητό φως Σε αὐτοὺς που βρίσκονται στα σκοτάδια λόγω των παθῶν τους | II | Γ | 3 | καὶ αἴγλη τῶν σῶν θαυμάτων, φωταγωγῶν νοητῶς, | 15 | 18 | | κ | εν. | c x | | |
| | | Δ | 4 | τοὺς ἐσκοτισμένους ἐν τοῖς πάθεσιν· | 11 | 14,5 | | π | ατ. | d n | | |
| Το μυαλό το θεόληπτο, το γεμάτο με θεῖο φως Αὐτός που μελέτησε τον νόμο του Θεοῦ μας, ὅπως ἔχει γραφτεῖ, με σύννεση Νεκτάριε | III | E | 5 | ὁ νοῦς ὁ θεόληπτος, ὁ φωτὸς θεοῦ ἔμπλεως, | 15 | 19 | | κ | εν. | e y | | |
| | | ΣΤ | 6 | ὁ ἐν τῷ νόμῳ, μελετήσας ὡς γέγραπται, | 13 | 17 | | κ | εν. | f y | | |
| | | Z | 7 | τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν συνέσει Νεκτάριε | 13 | 16 | | κ | εν. | g y | | |
| λυχνάρι ολόφωτο ἡ ζωὴ σου, το φως τῆς εὐσεβείας φωτίζει τα πέρατα . Τον Χριστὸ παρακαλεῖ θερμὰ νὰ σώσει τις ψυχὰς μας με το μέγα του ἔλεος. | IV | H | 8 | λύχνος ὁ παμφαέστατος, ὁ ἤδη τῷ βίῳ σου, | 15 | 18 | | α' / | κ | εν. | h o y' | |
| | | Θ | 9 | τῆς εὐσεβείας τὸ φέγγος, ἀυγάζων Πάτερ τοῖς πέρασι. | 17 | 20 | | πλ. α' | π | ατ. | i o n' | |
| | | I | 10 | Χριστὸν ἐκδυσώπει, | 6 | 8 | κ | εν. | j n' | | | |
| | | | 11 | ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. | 14 | 16,5 | κ | τελ. | k x | | | |

9.16.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τετραμερές
- Αποτελείται από 11 στίχους (συνήθως 2-3 ανά περίοδο) και 18 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-17, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα και δεκαπεντασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-20, με πιο συχνές διάρκειες των 18 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. α' ήχο, με μία μεταβολή στον α' ήχο κ. 8.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους, (εξαίρεση 4,9,) ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή και ατελή καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x-o επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις n-n'-y-y' με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 8 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.17. *Βίον πνευματικὸν διελθών, Ἦχος πλ. α΄*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|---------|---|--|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Πνευματική ζωή περνώντας, Λεράρχη με ουράνια φρονήματα του αγίου πνεύματος αποδείχτηκε δοχείο σεβαστό και άξιος τιμής για την ταπεινοφροσύνη σου | I | A | 1 | Βίον πνευματικὸν διελθὼν, | 9 | 12 | πλ. α' | κ | εν. | a |  |
| | | B | 2 | ἐν οὐρανίῳ Ἱεράρχα φρονήματι, | 13 | 15 | | κ | εν. | b x y |  |
| | | Γ | 3 | τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, δοχείον ὠφθης σεπτόν, | 15 | 18 | | κ | εν. | c x |  |
| | | Δ | 4 | ταπεινοφροσύνη σεμνυόμενος, | 11 | 14,5 | | π | εν. | d n |  |
| και τους ενάρητους τρόπους συμπεριφοράς σου και τις γνήσιες ,καλές συνήθειές σου που αποκαλύπτουν τη λαμπρότητα της ψυχής σου χάρη στη οποία σου έλαχε να βρισκεσαι μεταξύ των αγίων | II | E | 5 | καὶ τρόποις χρηστότητος,καὶ ἀπλάστοις σου ἤθεσι, | 15 | 18 | | κ | εν. | e y |  |
| | | ΣΤ | 6 | τήν τῆς ψυχῆς σου, ὑποφαίνων λαμπρότητα, | 13 | 16 | | κ | εν. | f y |  |
| | | Z | 7 | δί' ἧς γέγονεν, ἐν ἀγίοις ὁ κληρὸς σου. | 12 | 16 | | π | εν. | g y |  |
| Επομένως την ευωδιαστή σορό των λειψάνων σου περιβάλλοντας αναφωνούμε με κατάνυξη Νεκτάριε σε εμάς σωτηρία, και ψύχων και σωμάτων, δίνε σε κάθε περίπτωση | III | H | 8 | Ὅθεν τὴν τῶν λειψάνων σου σορὸν τὴν μυρίπνοον, | 15 | 18 | πλ. δ'/ πλ. α' | κ | εν. | h o y' |  |
| | | Θ | 9 | περικυκλοῦντες βοῶμεν, ἐν κατανύξει Νεκτάριε | 17 | 20 | πλ. α' | π | εν. | i o n' |  |
| | | I | 10 | ἡμῖν σωτηρίαν, | 6 | 8 | κ | εν. | j n' |  | |
| | | | | καὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, δίδου ἐκάστοτε. | 14 | 16 | κ | τελ. | x x |  | |

9.17.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 10 στίχους (συνήθως 3-4 ανά περίοδο) και 10 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-17, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα και δεκαπεντασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-20, με πιο συχνές διάρκειες των 16-18 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. α΄ ήχο, με μία μεταβολή στον πλ. δ΄ ήχο κ. 8.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους, (εξαίρεση 4,9,) ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή και ατελή καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x-o επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις n-n'-y-y' με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.18. *Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἦχος α΄*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|-------------|---|--|--|------------|---------------------------------------|----------------|-------|---|------------------|
| | Πε- ρι- ο- δοι | Στί- χοι | Κώλα (μου- σικο- ποιη- τικές φρά- σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η- χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Χαίρεται η εκκλησία του Χριστού βλέποντας σε δοξασμένον Νεκτάριε, μέσα στην ουράνια δόξα, να δοξολογείς τον Χριστό, Αυτόν που σε ανέδειξε με θαυμαστό τρόπο. | I | A | 1 | Χαίρει ή Εκκλησία Χριστού, | 9 | 12 | πλ. α' | κ | ατ. | a | |
| | | B | 2 | δεδοξασμένον σε όρῳσα Νεκτάριε, | 13 | 15 | | κ | ατ. | b x y | |
| | | Γ | 3 | ἐν δόξῃ τῇ οὐρανίῳ, καὶ μεγαλύνει Χριστόν, | 15 | 18 | | κ | ατ. | c | |
| | | Δ | 4 | τὸν θαυματουργὸν σε ἀναδείξαντα | 11 | 14 | | π | εν. | d | |
| Το νησί της Αίγινας ιδιαιτέρως χαίρεται που είναι δική της η σορός των λειψάνων σου, ένας θησαυρός αγιάσματος από τον οποίο μπορούμε να αντλούμε συνεχώς πνευματικά αγαθά. | II | E | 5 | ἡ νῆσος Αἰγίνης δέ, | 7 | 9 | πλ. α' | κ | ατ. | e y' | |
| | | | 6 | ἐξαιρέτως φαιδρύνεται, | 8 | 10 | | κ | ατ. | f y | |
| | | ΣΤ | 7 | ὡς κεκτημένη τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, | 13 | 16 | | κ | ατ. | g y' | |
| | | Z | 8 | ὡς ἀκένωτον, θησαυρὸν ἀγιάσματος. | 13 | 16 | | π | εν. | h | |
| Πιο πολύ όμως χαίρεται η ένθεος Μονή σου, η οποία πάντα θα συνδέεται μαζί σου και με δάκρυα θα βοά: «Εσύ είσαι η δόξα μου και η αντίληψη και η σκέπη, Πατέρα, και ο φρουρός μου». | III | H | 9 | Πλέον δὲ τούτων γάννυται, Μονή σου ἡ ένθεος, | 15 | 18 | πλ. δ'/ πλ. α' | κ | ατ. | i x y'' | |
| | | | Θ | 10 | πρὸς σὲ αἰεὶ ἀφορῶσα, καὶ ἐκβοῶσα σὺν δάκρυσιν | 17 | | 20 | κ | ατ. | j x y'' |
| | | I | 11 | Σὺ δόξα μου πέλεις, | 6 | 8 | πλ. α' | κ | ατ. | k | |
| | | | 12 | καὶ ἀντίληψις καὶ σκέπη, Πάτερ καὶ ἔφορος. | 14 | 16,5 | | κ | τελ | l y''' | |

9.18.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 10 στίχους (συνήθως 3-4 ανά περίοδο) και 12 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-17, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα και δεκαπεντασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-20, με πιο συχνές διάρκειες των 16-18 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι κυρίως 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. α΄ ήχο, με μία μεταβολή στον πλ. δ΄ ήχο κ. 8.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελής μέσα στις περιόδους, (εξάιρεση 4,8,) ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y-y'-y'' με κλάσμα και τελική κατάληξη διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.19. Ἔχει μὲν ἡ οὐράνιος Ἱερουσαλήμ, Ἦχος πλ. δ΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | | |
|---|----------------------------|-------------|---|-------------------------------------|--------------|------------|---------------------------------------|----------------|-------|---|------------------|--|
| | Πε- ρί- ο- δοι | Στί- χοι | Κώλα (μου- σικο- ποιη- τικές φρά- σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η- χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα | |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | | |
| Η ουράνια Ιερουσαλήμ έχει την αγιασμένη σου ψυχή Μαζί με τις ψυχές των αγίων εσένα Νεκτάριε που σου αξίζει να υμνείσαι | I | A | 1 | Ἐχει μὲν ἡ οὐράνιος Ἱερουσαλήμ, | 12 | 21 | πλ. δ' | Δ | ατ. | a | n | |
| | | B | 2 | τὴν ἡγιασμένην ψυχὴν σου, | 9 | 14 | | β | ατ. | b | n' | |
| | | | 3 | σὺν τοῖς τῶν Ἁγίων πνεύμασιν, | 9 | | | π | ατ. | c | | |
| | | Γ | 4 | ἀοιδίμε Νεκτάριε. | 8 | 31 | | ν | εν. | d | y | |
| Και το νησί της Αίγινας έχει τα χαριτόβρυτα λείψανά σου ,πλούτο δοσμένο από τον Θεό Και δωρεάν ιατρείο | II | Δ | 5 | Ἐχει δὲ καὶ ἡ νῆσος Αἰγίνης, | 10 | 17 | α' | Δ=ΨΠ | ατ. | e | n' | |
| | | | 6 | τὰ χαριτόβρυτά σου λείψανα, | 10 | 17,5 | | Δ=ΨΠ | ατ. | f | n''' | |
| | | E | 7 | πλοῦτον θεόδοτον, | 6 | 15 | πλ. δ' | Δ | ατ. | g | o | |
| | | | 8 | καὶ ἰατρεῖον ἄμισθον, | 7 | 13 | β | ατ. | h | o' | | |
| για κάθε αρρώστια και κάθε θλίψη Και σε αυτά προστρέχουν από παντού όσοι έχουν κάποια ασθένεια Και μεταφέρουν την ίαση και τα αιτήματά τους για σωτηρία | III | ΣΤ | 9 | παντοίων ἀρρωστημάτων, | 8 | 17 | πλ. β' | Δ=ΨΠ | ατ. | i | | |
| | | | 10 | καὶ πάσης θλίψεως | 6 | 11 | πλ. β' | ν | εν. | j | | |
| | | Z | 11 | ἐν αὐτοῖς γὰρ προστρέχοντες, | 8 | 14 | πλ. δ' | β | ατ. | k | | |
| | | | 12 | πανταχόθεν οἱ πάσχοντες, | 8 | 15,5 | | Δ | ατ. | l | | |
| | | H | 13 | τάς ἰάσεις κομίζονται, | 8 | 17 | β | ατ. | m | | | |

| | | | | | | | | | | | |
|--|----|---|----|--------------------------------|----|------|-----------|----|------|---|--|
| | | | | | | | | | σ' | | |
| | | | 14 | καὶ τα πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, | 11 | 21,5 | | ν | εν. | n | |
| Και με χαρούμενη φωνή δοξάζουν τον Κύριο ο οποίος σε δόξασε. Ω, σε παρακαλούμε πρέσβευε για τις ψυχές μας. | IV | Θ | 15 | καὶ εὐχαρίστῳ φωνῇ δοξάζουσι, | 11 | 13 | | ν' | εν. | o | |
| | | | 16 | τον σὲ δοξάσαντα Κύριον· | 9 | 19,5 | | ν | εν. | p | |
| | | I | 17 | ᾧ πρέσβευε δεόμεθα, | 8 | 15,5 | β' | Δ | ατ. | q | |
| | | | 17 | ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. | 7 | 18,5 | πλ. δ' | ν | τελ. | r | |
| | | | | | | | | | | y | |

9.19.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 10 στίχους (συνήθως 3-4 ανά περίοδο) και 11 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 9-17, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα και δεκαπεντασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-20, με πιο συχνές διάρκειες των 16-18 χρόνων πρώτων.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. α' ήχο, με μία μεταβολή στον πλ. δ' ήχο κ. 8.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους, (εξαιρέση 4,7,) ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε ατελή καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5). Καταληκτικές θέσεις n-n''-y-y'-o-o', με κλάσμα ή διπλή ή η κατάληξη με κλάσμα καιγοργο.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.20. *Ανύμφευτε Παρθένε, Ἦχος πλ. δ΄*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ανύμφευτε Παρθένε εσύ που τον Θεό με θαυμαστό τρόπο συνέλαβες, μητέρα άψογε του Υψιστου Θεού | I | A | 1 | Ανύμφευτε Παρθένε, ή τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, | 20 | 23 | πλ. δ' | v | εντ. | a | |
| | | B | 2 | Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, | 8 | 13 | | v | εντ | b | |
| Δέξου τις παρακλήσεις των ικετών σου εσύ που παρέχεις κάθαρση στα σφάλματα | II | Γ | 3 | σῶν ἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, | 14 | 16 | | v | εντ. | c | |
| | | Δ | 4 | ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, | 15 | 19 | | v | εντ | d | |
| Τώρα αποδεχόμενη τις δικές μας ικεσίες βοήθησε να σωθούμε όλοι εμείς. | III | E | 5 | νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, | 13 | 15 | | Δ | ατε. | e | |
| | | ΣΤ | 6 | δυσώπει, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς. | 10 | 16 | | v | τελ. | f | |

9.20.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 6 στίχους (2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-20, (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-23, με πιο συχνές διάρκειες των 16 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. δ' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους, (εξαίρεση 5,) ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα (x: θέσεις, 2-8-9: που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα (y: 2,5,6,8,9,).
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.21. Σηλωβρίας τὸν γόνον Ἦχος α΄


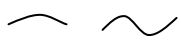


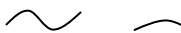

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|---|---------------------------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Αυτόν που είναι γέννημα της Σηλυβρίας και φρουρός της Αίγινας Που εμφανίστηκε στα τελευταία χρόνια αυτής της εποχής Τον γνήσιο φίλο της αρετής | I | A | 1 | Σηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον, | 15 | 15 | α' | Δ | ατε. | a | |
| | | B | 2 | τὸν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα, | 9 | 11 | | Δ | ατε. | b | |
| | | | 3 | ἀρετῆς φίλον γνήσιον, | 8 | 10 | | π | εντ. | c | |
| τον Νεκτάριο ας τιμήσουμε πιστοὶ Σαν ἔνθεος υπηρέτης του Χριστοῦ | II | Γ | 4 | Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοὶ, | 10 | 11 | | Δ | ατε. | d | |
| | | | 5 | ὡς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ | 10 | 11 | | π | εντ. | e | |
| Αναβλύζεις ὅλων των εἰδῶν τις θεραπείες Για αὐτοὺς που με εὐλάβεια κραυγάζουν Δόξα στον Χριστό που σε δόξασε | III | Δ | 6 | ἀναβλύζεις γὰρ ἰάσεις παντοδαπὰς, | 12 | 13 | | Δ | ατε. | f | |
| | | | E | 7 | τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· | 8 | | 9 | π | εντ. | g |
| | | 8 | | δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, | 10 | 12 | | Δ | ατε. | h | |
| Δόξα σε αὐτόν που σε κατέστησε ἰκανὸν νὰ κάνεις θαύματα Δόξα σε αὐτόν που μέσα ἀπὸ ἐσένα παρέχει κάθε θεραπεία | IV | ΣΤ | 9 | δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, | 9 | 12 | | Δ | ατε. | i | |
| | | Z | 10 | δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα. | 16 | 19 | | π | τελ. | h | |

9.21.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τετραμερές
- Αποτελείται από 7 στίχους (συνήθως 1-2 ανά περίοδο) και 10 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-16, με επικρατέστερα τα δεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9-19, με πιο συχνές διάρκειες των 9-11 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α΄ ήχο, .
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους, (εξαίρεση 3,5,7,) ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελής και ατελής καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα που επαναλαμβάνονται ελαφρώς παραλλαγμένα. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.22. Ὀσίως ἐβίωσας, ὡς Ἱεράρχης σοφός, Ἦχος δ΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Έζησες με οσιακό τρόπο σα σοφός Ιεράρχης Δοξάζοντας τον Κύριο με την ενάρετη ζωή σου όσιε Νεκτάριε | I | A | 1 | Όσιώς έβίωσας, ώς Ίεράρχης σοφός, | 14 | 15 | δ' | β | ατ. | a x n |  |
| | | B | 2 | δοξάσας τόν Κύριον, δι' έναρέτου ζωής, | 14 | 15 | | Δ | ατ. | b x n |  |
| | | Γ | 3 | Νεκτάριε Όσιε. | 7 | 8 | | β | ατ. | c |  |
| Γί' αυτό δοξάστηκες από τη δύναμη του αγίου Πνεύματος Διώχνοντας τους δαίμονες και θεραπεύοντας τους ασθενείς Αυτούς που προσέρχονται στα θεία λείψανά σου. | II | Δ | 4 | Όθεν του Παρακλήτου, δοξασθείς τη δύναμει, | 14 | 17 | | Δ | ατ. | d o v |  |
| | | E | 5 | δαίμονας άπελαύνεις, και νοσοῦντας ιάσαι, | 14 | 18 | | β | ατ. | e o v |  |
| | | ΣΤ | 6 | τούς πιστώσ προσιόντας, τοίς θείοις λειψάνοις σου. | 14 | 15,5 | | β | τελ. | f n |  |

9.22.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 6 στίχους (3 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-14, με επικρατέστερα τα δεκατετρασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-18, με πιο συχνές διάρκειες των 15 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. δ' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους, Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x-n-o. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα και στην τελική κατάληξη διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.23. Ὡς ἥλιος λαμπρός, Ἦχος α΄







| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|--|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πο. | Ήχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα | |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | | |
| Σαν ήλιος λαμπρός στα τελευταία χρόνια αυτής της εποχής Ανέτειλες σε εμάς με την αγιασμένη ζωή σου Όσιε Νεκτάριε | I | A | 1 | Ὡς ἥλιος λαμπρός, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, | 11 | 17 | α' | κ | εντ. | a | y | |
| | | B | 2 | ἀνέτειλας ἡμῖν, τῇ ὁσίᾳ ζωῇ σου, | 13 | 17 | | κ | εντ. | a' | y | |
| | | Γ | | Νεκτάριε Ὅσιε, | 7 | 10 | | κ | εντ. | b | x | |
| και μας σήκωσες να δοξάσουμε και να δοξολογήσουμε Τον Χριστόν τον όλων Δεσπότην, | II | Δ | 3 | καὶ πρὸς δόξαν καὶ αἰνεσιν, | 8 | 11 | | κ | εντ. | c | x | |
| | | E | 4 | πάντας ἡγείρας, Χριστοῦ τοῦ πάντων Δεσπότη, | 13 | 17 | | κ | εντ. | d | x y | |
| τον δοξασμένον ἀπό ἐσένα ,που σε ἐσένα ἐδείξε , πατέρα την δύναμη των θαυμάτων. | III | ΣΤ | 5 | τοῦ σὲ δείξαντος, δεδοξασμένον σε Πάτερ, | 13 | 18 | | κ | εντ. | a' | y | |
| | | | 6 | θαυμάτων δυνάμεσι. | 7 | 9,5 | | κ | τελ. | f | | |

9.23.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 6 στίχους (συνήθως 1-2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-13, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9,5-17, με πιο συχνές διάρκειες των 17 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι εντελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα και διπλή στην τελική κατάληξη.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.24. *Ίσεις δαψιλεῖς, Ἦχος α΄*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|---|-----------|----------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. προ. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Άφθονες θεραπείες καθημερινά πηγάζουν με θαυμαστό τρόπο από την κάρα σου | I | A | 1 | Ίασεις δαψιλείς, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, | 13 | 17 | α' | κ | εντ. | a |  |
| | | B | 2 | πηγάξει θαυμασῶς, θεϊκὴ χορηγία, | 13 | 17 | | κ | εντ. | a' |  |
| | | | 3 | ἢ πάντιμος κάρα σου, | 7 | | | κ | εντ. | b |  |
| η οποία αξίζει να της αποδίδονται πολλές τιμές και | II | Γ | 4 | μυστικῶς κατευφραίνουσα, | 8 | 19 | | κ | εντ. | c |  |
| η οποία με μυστικό τρόπο ευφραίνει με την ευωδία του αγίου Πνεύματος όσους προστρέχουν με ευλάβεια και λαχτάρα στην Μονή σου Αγιε. | III | Δ | 5 | τῆ τοῦ Πνεύματος, μυρεψικὴ εὐωδία, | 13 | 17 | | κ | εντ. | d |  |
| | | E | 6 | τοὺς προστρέχοντας, μέτ' εὐλαβείας καὶ πόθου, | 13 | 17 | | κ | τελ. | a' |  |

9.24.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (συνήθως 1-2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-13, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 17-19, με πιο συχνές διάρκειες των 17 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι εντελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα και διπλή στην τελική κατάληξη.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.25. Αιμάτων ἐξ ἀγνῶν, Ἦχος α΄







| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Από αγνά αίματα (αγνό σώμα) γέννησες τον Κύριον όλων Και με θαυμαστό τρόπο μετά τον τοκετό παρέμεινες Παρθένος | I | A | 1 | Αιμάτων ἐξ ἀγνῶν, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων | 13 | 17 | α' | κ | εντ. | a | |
| | | B | 2 | τεκοῦσα καὶ ὁ ἦν, μὴ τραπέντα μηδόλως, | 13 | 17 | | κ | εντ. | a' | |
| | | Γ | | παρθένος διέμεινας, | 7 | 10 | | κ | εντ. | b | |
| | | | 3 | μετὰ τόκον καὶ ἄφραστον· | 8 | 10 | | κ | εντ. | c | |
| Γι' αὐτὸ ὅλοι τη μεγάλη τιμὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐσένα , κόρη, δοξάζουμε Και ἐλπίζουμε στη σωτηρία μας μέσω των θερμῶν πρεσβειῶν σου. | II | Δ | 4 | ὄθεν ἅπαντες, τὰ μεγαλεῖά σου Κόρη, | 13 | 18 | | κ | εντ. | d | |
| | | E | 5 | μεγαλύνομεν, καὶ τῇ θερμῇ σου πρεσβεΐᾳ, | 13 | 17 | | κ | εντ. | a' | |
| | | ΣΤ | 6 | σωθῆναι ἐλπίζομεν. | 7 | 9 | κ | τελ. | f | | |

9.25.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 6 στίχους (συνήθως 1-2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-13, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9-18, με πιο συχνές διάρκειες των 17 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι εντελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα και διπλή στην τελική κατάληξη.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.26. Τὴν καθαρότητα, Ἦχος γ΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|--|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Την καθαρότητα του τρόπου ζωής σου και Και την ευθύτητα των τρόπων σου Πάτερ | I | A | 1 | Τὴν καθαρότητα, τῆς πολιτείας σου, | 12 | 18 | γ' | Δ | ατε. | a |  |
| | | B | 2 | καὶ τὴν εὐθύτητα, Πάτερ τῶν τρόπων σου, | 12 | 18 | | Δ | ατε. | a' |  |
| Σαν πνευματική προσφορά την δέχτηκε ο Κύριος Και σε ανέδειξε κρήνη θεραπευτική στην Αίγινα | II | Γ | 3 | ὡς προσφορὰν πνευματικὴν, δεξάμενος ὁ Δεσπότης, | 16 | 19 | | π | εντ. | b |  |
| | | Δ | 4 | ιαμάτων κρήνην σε, ἐν Αἰγίνῃ ἀνέδειξε, | 15 | 21 | | Δ | ατε. | c |  |
| Των πιστῶν που προστρέχουν στα ἅγια λείψανά σου Τα οποία μοιράζουν ουράνια οσμὴ σε ὅλους και θεία ευωδία. | III | E | 5 | τοῖς πιστῶς προστρέχουσι, τοῖς ἁγίοις λειψάνοις σου, | 15 | 22 | | π | εντ. | d |  |
| | | ΣΤ | 6 | τοῖς νέμουσιν ὁσμὴν οὐρανίαν, πᾶσι και θεῖαν εὐωδίαν. | 19 | 13,5 | | Γ | τελ. | e |  |

9.26.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 6 στίχους (1 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 12-19, με επικρατέστερα τα δωδεκατρισύλλαβα και δεκαπεντασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-22, με πιο συχνές διάρκειες των 18 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον γ' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι εντελείς μέσα στις περιόδους, (εξαίρεση 4,) . Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.27. Καταπλήττει ἀληθῶς, Νενανώ

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|--------|--|---------------|
| | Πε-ρί-ο-δοί | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ή-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Πράγματι προκαλεί κατάπληξη στη διάνοια των πιστών ,σοφέ άγιε, η χάρη της θαυματουργίας που σου δόθηκε από τον Θεό, η οποία ενεργεί μέσω των θείων λειψάνων σου. | I | A | 1 | Καταπλήττει ἀληθῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, | 15 | 19 | ν ε ν α ν ώ | Δ | ατ. | a x | |
| | | B | 2 | ἡ δοθεῖσα σοι σοφέ, θαυμάτων χάρις ἐκ Θεοῦ, | 15 | 17 | | Δ | ατ. | a' x | |
| | | Γ | 3 | ἡ ἐν τοῖς θείοις λειψάνοις σου ἐνεργουμένη. | 14 | 19 | | π | εν. | c x y | |
| II | Δ | 4 | Ὅθεν τῇ Μονῇ, τῇ σῇ συρρέουσι, | 11 | 14 | Δ | | ατ. | d x | | |
| | E | 5 | πλήθη εὐσεβῶν ἐκ πάσης τάξεως, | 11 | 14 | Δ | | ατ. | e x | | |
| Και οι ασθενείς θεραπεύονται με την παρέμβασή σου άγιε και με χαρά υμνούν τον Χριστό που σε αξίωσε να αγιάσεις, όσιε. | III | ΣΤ | 6 | καὶ οἱ νοσοῦντες ὑγίαν λαμβάνουσι, | 12 | 15 | νενανώ/ α' τετ. | Δ | ατ. | f y | |
| | | Ζ | 7 | τῇ ἀντιλήψει σου Ἄγιε, | 9 | 13 | νενανώ | π | εν. | g x y | |
| | | | 8 | ἐν εὐφροσύνῃ, Χριστὸν ὑμνοῦντες, | 10 | 16 | νενανώ/ δ' | κ | ατ. | h | |
| | | Η | 9 | τὸν ἀγιάσαντά σε Ὅσιε. | 10 | 14,5 | νενανώ | Δ | τελ. | i | |

9.27.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 6 στίχους (συνήθως 2 ανά περίοδο) και 16 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 9-14, με επικρατέστερα τα δεκασύλλαβα και ενδεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-19, με πιο συχνές διάρκειες των 14 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον ήχο Νενανώ. με μεταβολές προς τον α' κ. 6, και δ' ήχο, κ. 8.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ.3,7), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε ατελή και εντελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.28. *Ὁ τῶν ὅλων συνοχεύς, Νενανώ*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Αυτός που ενώνει τους πάντες και είναι ο δημιουργός των αιώνων Χώρεσε πέρα από κάθε λογική όλος στη θεϊκή σου γαστέρα | I | A | 1 | Ὅ τῶν ὅλων συνοχεύς, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητής, | 15 | 19 | δ' | Δ | εντ. | a x y | |
| | | B | 2 | συνεσχέθη ὑπὲρ νοῦν, ὅλος τῇ θεΐᾳ σου γαστρὶ, | 15 | 19 | δ' / α'/δ' | Δ | εντ. | b x y | |
| Μὴν εἶσαι μακριὰ ἀπὸ τὴν πατρικὴ μονὴ σου ἀμόλυντε Που πρὶν μπεῖ στη θεΐκῃ σου μήτρα υπήρξε ἄνθρωπος καὶ Θεὸς τέλειος | II | Γ | 3 | μὴ ἀποστὰς τῆς Πατρικῆς μονῆς Ἄχραντε, | 13 | 17 | δ' | π | ατε. | c | |
| | | Δ | 4 | διπλοῦς δὲ ἐκ τῆς σῆς, μήτρας προέδραμεν, | 12 | 16 | δ' / α'/δ' | Δ | εντ. | d n y | |
| | | E | 5 | ἄνθρωπος ὁμοῦ, καὶ Θεὸς τέλειος, | 11 | 16 | δ' | Δ | εντ. | e n y | |
| Καὶ τὸν Ἀδὰμ θέωσε καὶ ὅλο τὸν κόσμον διέσωσε | III | ΣΤ | 6 | καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν φύσιν ἐθέωσε, | 11 | 14 | δ' / α'/δ' | Δ | εντ. | f | |
| | | Z | 7 | καὶ πάντα κόσμον διέσωσεν. | 9 | 13 | δ' | π | ατε. | g n | |
| Αὐτὸν παρακάλεσε μητέρα τοῦ Θεοῦ νὰ σώσει τὶς ψυχὰς μας. | IV | Η | 8 | Αὐτὸν δυσώπει, Θεογεννήτορ, | 10 | 16 | λέγετος | κ | ατε. | h | |
| | | | 9 | σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. | 8 | 12,5 | δ' | Δ | τελ. | i | |

9.28.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τετραμερές
- Αποτελείται από 8 στίχους (συνήθως 2-3 ανά περίοδο) και 9 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 9-15, με επικρατέστερα τα ενδεκασύλλαβα και δεκαπεντασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 12,3-19, με πιο συχνές διάρκειες των 16 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κινείται στον ηχώχωρο του δ' ήχου, με επανειλημμένες μεταβολές στον α' ήχο κ. 2,4,6, και μία στον ήχο λέγετο κ. 8.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 1,2,7,9), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x-n που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.29. Ὁρθοδόξων δογμάτων ἐρμηνευτής,

Ἦχος πλ. δ΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Πε-ρί-ο-δοί | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ή-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Των ορθοδόξων δογμάτων υπήρξες ερμηνευτής Και υφηγητής των θεϊκών διδασκαλιών Που αποδείχτηκες όσιε ένθεος Ιεράρχης | I | A | 1 | Όρθοδόξων δογμάτων έρμηνευτής, | 11 | 13 | πλ. δ' | Δ | ατε. | a | |
| | | B | 2 | διδαχών θεοφθόγων ύφηγητής, | 11 | 12 | | Δ | ατε. | b | |
| | | Γ | 3 | δεικνύμενος Όσιε, Ίεράρχης ώς ένθεος, | 15 | 21 | | β | ατε. | c | |
| Των ευσεβών ρυθμίζεις τον τρόπο σκέψης σύμφωνα με το θέλημα του θεού, Και τους οδηγείς προς τη θεϊκή αγάπη και την οδό της σωτηρίας. | II | Δ | 4 | τῶν ευσεβῶν ρυθμίζεις, ένθέως τὸ φρόνημα, | 14 | 17 | | β | ατε. | d | |
| | | E | 5 | πρὸς θεϊκὴν ἀγάπην, καὶ τρίβον σωτήριον. | 14 | 15 | | Γ=Ψν | εντ. | e | |
| Γι' αυτό και στην Αίγινα ανήγειρες σεβαστή μονή Όσιε προς φροντίδα της ψυχής των πιστών Θεοφόρε Νεκτάριε. | III | ΣΤ | 6 | Όθεν έν Αιγίνη, θεοφρόνως έγείρεις, | 13 | 15 | | Γ=Ψν | εντ. | f | |
| | | Z | 7 | Μονήν σεπτὴν Όσιε, εις ψυχῶν περιποίησιν, | 15 | 21 | | β | ατε. | g | |
| | | H | 8 | Θεοφόρε Νεκτάριε | 8 | 13 | | Γ=Ψν | εντ. | h | |
| Και το πλήθος των μοναζουσῶν προσκυνώντας τα ιερά σου λείψανα Με ευλάβεια γιορτάζει την αγία μνήμη σου. | IV | Θ | 9 | έν ἡ Μοναζουσῶν ἡ πληθύς, τὰ σεπτὰ σου προσκυνούσα λείψανα, | 20 | 23 | | v | εντ. | i | |
| | | I | 10 | εὐλαβῶς έορτάζει, τὴν ἀγίαν μνήμη σου. | 14 | 19,5 | | v | τελ. | j | |

9.29.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τετραμερές
- Αποτελείται από 10 στίχους (συνήθως 2-3 ανά περίοδο) και 10 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-20, με επικρατέστερα τα δεκατετρασύλλαβα και δεκαπεντασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 12-23, με πιο συχνές διάρκειες των 15 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον πλ. δ' ήχου, που εμφανίζεται σε μετάθεση (3 φωνές υψηλότερα στο κ. 5-6, 8).
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 1,2,7,9), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x-n που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα ή η κατάληξη με κλάσμα και γοργον.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.30. Μανναδόχον σε στάμνον και λογικήν, Ήχος πλ. δ΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|-------------|---|--|--------------|------------|---------------------------------------|----------------|-------|---|------------------|
| | Πε- ρί- ο- δοι | Στί- χοι | Κώλα (μου- σικο- ποιη- τικές φρά- σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η- χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Εσύ που είσαι μια στάμνα γεμάτη με μάννα και λογική Φωτεινός λαμπτήρας και γεμάτη από θεϊκή λάμψη | I | A | 1 | Μανναδόχον σε στάμνον καὶ λογικὴν, | 11 | 13 | πλ. δ' | Δ | ατε. | a | |
| | | B | 2 | φωτοφόρον λυχνίαν καὶ θεαυγῆ, | 11 | 13 | | Δ | ατε. | a' | |
| Ο θεῖος Νεκτάριος ὡς ἐργάτης ἀρετῆς φροντίζει ἀμόλυντε Με τὴ δική σου λάμψη να φωτιστεῖ ἐπάξια καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ διάνοια. | II | Γ | 3 | ὁ Θεῖος Νεκτάριος, ἐπιστάμενος Ἄχραντε, | 15 | 21 | | β | ατε. | b | |
| | | Δ | 4 | ταῖς σαῖς φωταγωγίαις, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, | 14 | 17 | | β | ατε. | c | |
| | | E | 5 | ὡς ἀρετῆς ἐργάτης, ἀξίως πεφώτισται | 14 | 16 | | Γ=Ψν | εντ. | d | |
| Γι' αὐτὸ ἐσένα, Παρθένε, καὶ τὰ δύο, καὶ Μητέρα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀμόλυντο κήρυξε Θεοτόκε Πανύμνητε | III | ΣΤ | 6 | ὄθεν σε παρθένον, ἐν ταυτῶ καὶ Μητέρα, | 13 | 17 | | Γ | ατε. | e | |
| | | Z | 7 | Χριστοῦ πανακήρατον, ὀρθοδόξως ἐκήρυξε, | 15 | 21 | | β | ατε. | f | |
| | | H | 8 | Θεοτόκε Πανύμνητε. | 8 | 13 | | Γ=Ψν | εντ. | g | |
| Καὶ τώρα ἀγνή γίνεται ἀποδέκτης, ἀπὸ τὸν Υἱὸ σου, θεϊκῆς λάμψης Καὶ με τοὺς ἀγγέλους δοξάζει τὴν δόξα σου που δεν μπορεῖ να εἰπωθεῖ με λόγια. | IV | Θ | 9 | Καὶ νῦν τῆς τοῦ Υἱοῦ σου Ἀγνή, ἀπολαύων ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, | 20 | 25 | | Γ=Ψν | εντ. | h | |
| | | I | 10 | σὺν Ἀγγέλοις δοξάζει, τὴν ἄσρητον δόξαν σου. | 14 | 19,5 | | v | τελ. | i | |


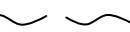
9.30.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τετραμερές
- Αποτελείται από 10 στίχους (συνήθως 2-3 ανά περίοδο) και 10 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-20, με επικρατέστερα τα δεκατετρασύλλαβα και δεκαπεντασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 12-25, με πιο συχνές διάρκειες των 13 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον πλ. δ' ήχου, που εμφανίζεται σε μετάθεση (3 φωνές χαμηλότερα στο κ. 5, 8-9).
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 5,8,9), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή και ατελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5). Καταληκτικές θέσεις y-y' με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.31. Σήμερα ο Θεόφορος Νεκτάριος, Ήχος πλ. β΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|--|-------------|---|--|------------------|------------|---------------------------------------|--------------------|-------|---|------------------|
| | Πε- ρί- ο- δοι | Στί- χοι | Κώλα (μου- σικο- ποιη- τικές φρά- σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλ λ. | Χρ. πρ. | Η- χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ . ή φθ. | Είδος | | |
| Σήμερα ο Θεοφόρος Νεκτάριος Το νέον της Εκκλησίας στολίδι, αφού πέρασε τον δρόμο της αρετής ακολούθησε την πορεία προς τον ουρανό. | I | A | 1 | Σήμερον ό Θεοφόρος Νεκτάριος, | 12 | 17 | πλ.β' | Δ | ατε. | a | |
| | | B | 2 | τό νέον τῆς Ἐκκλησίας ἀγλαΐσμα, | 12 | 21 | πλ.β'/ α' τε. | Δ | ατε. | b | |
| | | Γ | 3 | τόν τῆς ἀρετῆς περάνας δρόμον, | 10 | 18,5 | πλ. β' | Δ | ατε. | c | |
| | | | 4 | τήν πρός οὐρανόν πορείαν | 8 | 14 | πλ.β'/ α' τε. | Δ | ατε, | d | |
| | | Δ | 5 | ἐποιήσατο, | 5 | 13,5 | πλ.β' | π | εντ. | e | |
| 6 | καί ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι σκηνώσας, | 14 | 22,5 | Δ | ατε. | f | | | | | |
| Και αφού σκηνώσε μέσα στη λάμψη των αγίων Με αυτήν καλυμμένος απολαμβάνει τη μεγαλοπρεπή δόξα του ξύλου της ζωής, | II | E | 7 | ἀνακεκαλυμμένως τρουφᾶ, | 9 | 14 | α' τε./ πλ. β' | κ | ατε. | g | |
| | | 8 | τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, | 6 | 10 | Δ | | ατε. | h | | |
| | | ΣΤ | 9 | τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, | 8 | 15,5 | α τε./ πλ. β' | Δ | ατε. | i | |
| Δεχόμενος τις ελλάμψεις που έρχονται από το άγιο Πνεύμα και ζητά για εμάς απαλλαγή από τους κινδύνους | III | Z | 10 | τάς ελλάμψεις δεχόμενος | 8 | 18,5 | πλ. β' | π | εντ. | j | |
| | | H | 11 | ἡμῖν δέ ἐξαιτεῖται κινδύνων ἀπαλλαγῆν, | 14 | 25 | β' / πλ.β' | Δ | ατε. | k | |






| | | | | | | | | | | |
|-------------------------------------|----|-----------------|-----------------------|----|------|--------|------|------|---|---|
| και σταθεράν ειρήνη και μέγα έλεος. | | | | | | | | | | |
| | Θ | 12 | και ειρήνην σταθεράν, | 7 | 11,5 | πλ. β' | κ | ατε. | l |  |
| I | 13 | και μέγα έλεος. | 6 | 15 | Δ | | τελ. | m |  | |

9.31.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 10 στίχους (συνήθως 3-4 ανά περίοδο) και 10 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 5-14, με επικρατέστερα τα οκταασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 12-25, με πιο συχνές διάρκειες των 13 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον πλ. δ' ήχου, που εμφανίζεται σε μετάθεση (3 φωνές χαμηλότερα στο κ. 5, 8-9).
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 5,8,9), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου έχουμε εντελή και ατελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5). Καταληκτικές θέσεις y-y' με κλάσμα και γοργόν.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.32. *Ψδὴν ἐπινίκιον, Ἦχος α΄*



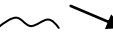
| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|-------------------------------------|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ήχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Επινίκιον ύμνος ψάλλουμε όλοι στον Θεό που έφτιαξε αξιοθαύμαστους αστέρες με το υψηλό του χέρι | I | A | 1 | Ωιδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, | 13 | 14 | α' | Δ | ατε. | a |  |
| | | B | 2 | Θεῶ τῶ ποιήσαντι, | 7 | 9 | | Δ | ατε. | b |  |
| | | Γ | 3 | θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῶ, | 13 | 16 | | Δ | ατε. | c |  |
| Και έσωσε το λαό του Ισραήλ, γι' αυτό έχει δοξασθεί Εσύ που απύθμενο βάθος της χαρίτος γέννησες σαρκικά | II | Δ | 4 | καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ | 8 | 9 | α' | Δ | ατε. | d |  |
| | | | 5 | ὅτι δεδόξασται. | 6 | 10.5 | | π | τελ. | e |  |

9.32.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (συνήθως 1-2 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-13, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9-16, με πιο συχνές διάρκειες των 9 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσων αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.33. Χαρίτων τὴν ἄβυσσον, Ἦχος α΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρί-ο-δοί | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ή-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Τον Χριστό, τον Θεό μας ,δώσε μου τη χάρη με τα χείλη μου ,Αγνή, να υμνήσω με ευσέβεια τα μεγαλεία σου. | I | A | 1 | Χαρίτων την ἄβυσσον σαρκὶ τεκοῦσα, | 12 | 14 | α' | Δ | ατε. | a x y |  |
| | | B | 2 | Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, χάριν μοι δώρησαι, τοῖς χείλεσί μου Ἀγνή, | 20 | 23 | | Δ | ατε. | b x y |  |
| | | Γ | 3 | ὅπως ὑμνήσω εὐσεβῶς, τὰ μεγαλεῖα σου. | 14 | 17,5 | | π | τελ. | c |  |

9.33.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι μονομερές
- Αποτελείται από 3 στίχους (1 ανά περίοδο) και 3 κώλα μουσικοποιητικά.
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 12-14, κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 14-23.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι ατελείς. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσων αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.34. *Ανήροτος ἄρουρα, ἦχος α΄*



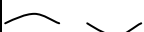
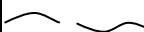
| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ακαλλιέργητη, Παρθένη φάνηκες Που χωρίς σπόρον φύτρωσες τον αρχηγό της ζωής | I | A | 1 | Ανήροτος ἄρουρα, Παρθένη ὠφθης, | 12 | 14 | α' | Δ | ατε. | a | |
| | | B | 2 | ἄσπόρος βλαστήσασα, ζωῆς τὸν πρῦτανιν, | 13 | 15 | | π | εντ. | b x x | |
| Αυτόν που από την παλαιά φθορά (του Αδαμ) Μας ξαναέφερε στη ζωή | II | Γ | 3 | τὸν ἐκ τῆς πάλαι φθορᾶς, ζωοποιήσαντα ἡμᾶς, | 15 | 16 | | Δ | ατε. | c | |
| | | Δ | 4 | ὅτι δεδόξασται. | 6 | 9,5 | | π | τελ. | d | |

9.34.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-15, κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9,5-16.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται.
Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.35. Ρημάτων αίνιγματα, Ήχος α΄



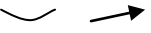
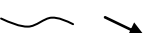
| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ήχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Τα δυσνόητα λόγια των προφητών Εκπληρώθηκαν μέσω σου Παρθένε Αμόλυντε | I | A | 1 | Ύμνων αινίγματα, προφητοφθόγγων, | 12 | 14 | α' | Δ | ατε. | a |  |
| | | B | 2 | έν σοι πέρας έλαβον, Παρθένε Άχραντε | 13 | 15 | | π | εντ. | b x x |  |
| Τους τύπους του νόμου και τις σκιές, με σαφήνεια ολοκλήρωσες | II | Γ | 3 | σύ γάρ τεκούσα Χριστόν, | 7 | 8 | | Δ | ατε. | c |  |
| | | Δ | 4 | τύπους του Νόμου και σκιάς, σαφώς έπλήρωσας. | 14 | 17,5 | | π | τελ. | d |  |

9.35.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-14, κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-17,5.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς (εξάριση: κ.2. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσων αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται.
Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.36. *Ανθήσασαν ῥάβδον σε, ἦχος α΄*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πο. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ο Ησαΐας έγραψε για εσένα Παρθένε ότι άνθισες σαν κλωνάρι με τη χάρη του αγίου Πνεύματος , | I | A | 1 | Άνθήσασαν ράβδον σε, ό Ήσαΐας, | 12 | 14 | α' | Δ | ατε. | a |  |
| | | B | 2 | Παρθένε προέγραψεν, έν θείω Πνεύματι | 13 | 15 | | π | εντ. | b x x |  |
| διότι εσύ τον χριστό, τον Θεό σαν άνθος αθούρβα άνθησες | II | Γ | 3 | σύ γάρ Χριστόν τόν Θεόν, | 7 | 8 | | Δ | ατε. | c |  |
| | | Δ | 4 | οιά περ άνθος μυστικόν, αφράστως ήνησας. | 14 | 17,5 | | π | τελ. | d |  |

9.36.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-14, κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-17,5.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς (εξαίρεση: κ.2. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσων αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται.
Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.37. Νοός μου τήν ζόφωσιν, Ἦχος α΄





| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ή-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Το σκότος του μυαλού μου, με τις πρεσβείες σου, με φως απάλυνε, | I | A | 1 | Νοός μου τὴν ζόφωσιν, τῶν πρεσβειῶν σου, | 12 | 14 | α' | π | εντ. | a | |
| | | B | 2 | φωτὶ διασκέδασον, καὶ λόγον δίδου μοι, | 13 | 15 | | π | εντ. | b x x | |
| Και δώσε μου λόγον για να υμνήσω με χαρά Νεκτάριε Θαυματουργέ, την θεϊκή μνήμη σου. | II | Γ | 3 | ὡς ἂν ὑμνήσω φαιδρῶς, | 7 | 8 | | Δ | ατε. | c | |
| | | Δ | 4 | Νεκτάριε θαυματουργέ, τὴν θεῖαν μνήμην σου. | 14 | 17,5 | | π | τελ. | d | |

9.37.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-14, κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-17,5.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς (εξάιρεση: κ.2. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσων αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.38. Ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν, Ἦχος α΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πο. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Τα τελευταία χρόνια αυτής της εποχής ανέτειλες Σαν ήλιος που δεν δύει με το φως των έργων σου | I | A | 1 | Ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν, ἐξανατείλας, | 11 | 14 | α' | Δ | ατε. | a |  |
| | | B | 2 | ὡς ἥλιος ἄδυτος, φωτὶ τῶν ἔργων σου, | 12 | 15 | | π | εντ. | b x x |  |
| Το φως του Ευαγγελίου με θαυμαστό τρόπο φανερώνεις ,Πάτερ, στα πέρατα της οικουμένης. | II | Γ | 3 | Εὐαγγελίου τὸ φῶς, ἐκφαίνεις Πάτερ θαυμαστώσ, | 15 | 16 | | Δ | ατε. | c |  |
| | | Δ | 4 | πᾶσι τοῖς πέρασι. | 6 | 9,5 | | π | τελ. | d |  |

9.38.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-15, κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9,5-16.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς (εξάριση: κ.2. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσων αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.39. Κατ' ἴχνος Νεκτάριε, Ἦχος α΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Τα αχνάρια Νεκτάριε ακολούθησες της καθαρής ζωής των παλαιότερων αρχιερέων του Χριστού, | I | A | 1 | Κατ' ἴχνος Νεκτάριε, ἀκολουθήσας, ζωῆς καθαρότητι, | 19 | 22 | α' | Δ | ατε. | a x | |
| | | B | 2 | τοῖς πάλαι Ὅσιε, Αρχιερεῦσι Χριστοῦ, | 12 | 14 | | Δ | ατε. | b x | |
| Ὅσιε, και αποδείχθηκες ἴσος της δόξας τους και μέτοχος αυτής. | II | Γ | 3 | ἴσος εὐκλείας τῆς αὐτῶν, ὄφθης και μέτοχος. | 14 | 17,5 | | π | τελ. | c x x | |

9.39.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 3 στίχους (1 και 2 ανά περίοδο) και 3 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 12-14, κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 14-22.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.40. *Τὴν φύσιν τὴν ἄστεκτον, Ἦχος α΄*





| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ή-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Τη φύση την αβάστακτο στη γαστέρα σου (στη κοιλιά σου) Χωρίς να καίγεται κράτησες, δίνοντας σάρκα | I | A | 1 | Τὴν φύσιν τὴν ἄστεκτον, ἐν τῇ γαστρὶ σου, | 12 | 15 | α' | Δ | ατε. | a x | |
| | | B | 2 | ἀφλέκτως βαστάσασα, σαρκὶ γεγέννηκας, | 13 | 15 | | π | εντ. | b x' x' | |
| δίχως ἀλλαγὴ καὶ ἀνάμειξη, στον Χριστό, τον δημιουργό των πάντων, Αμόλυντε Παρθένε | II | Γ | 3 | δίχα τροπῆς καὶ φυρμού, | 7 | 8 | | Δ | ατε. | c | |
| | | Δ | 4 | Χριστὸν τὸν πάντων Ποιητὴν, Παρθένε Ἄχραντε. | 14 | 17,5 | | π | τελ. | d y | |

9.40.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-14.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-17,5 με πιο συχνές διάρκειες των 15 χρόνων πρώτων.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς (εξαιρέση: κ.2). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.41. Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, Λέγετος





| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ή-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Με τα πνευματικά νάματα διαπνέεται ο ηθικότετος βίος το νέκταρ της θείας χάρης ήδη έχει αναβλύσει | I | A | 1 | Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐμφορηθεὶς βίῳ κρείττονι, | 16 | 17 | λ έ γ ε τ ο ς | β | εντ. | a x |  |
| | | B | 2 | τὸ νέκταρ τῆς χάριτος, ἤδη ἀνέβλυσας, | 13 | 14 | | β | εντ. | b x |  |
| Και κατευχαρίστησε τις διάνοιές μας, Ὅσιε Νεκτάριε, με τα δικά σου χαρίσματα. | II | Γ | 3 | καὶ κατηύφρανας, ἡμῶν τὰς διανοίας, | 13 | 13 | | π | ατε. | c |  |
| | | Δ | 4 | Νεκτάριε Ὅσιε, τοῖς σοῖς χαρίσμασι. | 13 | 15,5 | | β | τελ. | d x |  |

9.41.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 13-16, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-17.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον ήχο Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς (εξαιρέση: κ.3). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.42. *Ἐόρτιον ἀίνεσιν, Λέγετος*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Εορταστική εξύμνηση, χαρούμενη, ταιριάζει σε σένα και νέα πανήγυρη σου ετοιμάζει με τυμπανοκρουσίες, Άγιε, | I | A | 1 | Ἐόρτιον αἰνεσιν, ἀγαλλομένη προσάδει σοι, | 16 | 17 | λ έ γ ε τ ο ς | β | εντ. | a |  |
| | | B | 2 | καὶ νέαν πανήγυριν, κροτεῖ σοι Ἄγιε, | 13 | 14 | | β | εντ. | b |  |
| ἡ Ορθόδοξη, Αγία, Εκκλησία που με τη δική σου αγιότητα ντροπιάζει τους εχθρούς. | II | Γ | 3 | ἡ Ὁρθόδοξος, Ἁγία Ἐκκλησία, | 12 | 14 | | π | ατε. | c |  |
| | | Δ | 4 | σὴ ἀγιότητα, ἐχθροὺς αἰσχύνουσα | 12 | 15,5 | | β | τελ | a' |  |

9.42.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 13-16, με επικρατέστερα τα δωδεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-17 με πιο συχνές διάρκειες των 14 χρόνων πρώτων.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον ήχο Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς (εξάιρεση: κ.3). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3). Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.43. *Κοσμήσας τὸν βίον σου, Λέγετος*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|--|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ήχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Στολίζοντας τη ζωή σου από τη νεότητά σου ,Όσιε, με τη σεμνότητα των ηθών και με αρετή ,την οποία αγάπησες πάρα πολύ, | I | A | 1 | Κοσμήσας τόν βίον σου, άπο νεότητος Όσιε, | 16 | 17 | λ έ γ ε τ ο ς | β | εντ. | a | |
| | | B | 2 | ήθών τή σεμνότητι, τής άρετής έραστής, | 14 | 15 | | β | εντ. | b | |
| | II | Γ | 3 | άφθης γνήσιος, και τής σοφίας μύστης, | 12 | 13 | | π | ατε. | c | |
| Δ | | 4 | ένθέω φρονήματι, Πάτερ Νεκτάριε. | 13 | 16,5 | β | | εντ. | d | | |
| E | | 5 | καί νύν και άεί και εις τούς αιώνας τών αιώνων άμήν. | 17 | 19 | β | | τελ. | e | | |

9.43.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (2 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 12-17.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-19.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον ήχο Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς (εξαίρεση: κ.3). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.44. *Τὴν πάντων Βασίλισσαν, Λέγετος*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|--|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα | |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | | |
| Την βασίλισσα των πάντων , και αειπάρθενο Δέσποινα, | I | A | 1 | Τὴν πάντων Βασίλισσαν, καὶ αειπάρθενον Δέσποιναν, | 16 | 17 | λ έ γ ε τ ο ς | β | εντ. | a | y | |
| με τους θείους λόγους σου, έλαβες από αυτή, ψυχική δύναμη, | II | B | 2 | ὕμνων θείοις λόγοις σου, | 7 | 7 | | β | εντ. | b | | |
| | | Γ | 3 | ἐκ ταύτης ἔλαβε σθένος ἄμαχον, | 11 | 8 | | β | εντ. | c | y | |
| και τις επιθέσεις των πειρασμών υπέμεινες στη ζωή με γενναιότητα , Άγιε. | III | Δ | 4 | καὶ πειρασμῶν ἐφόδους, | 12 | 14 | | π | ατε. | d | | |
| | | E | 5 | ἐν βίῳ ὑπέμεινας, ἀνδρείως Ἄγιε. | 13 | 14 | | β | τελ. | e | y' | |

9.44.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (1-2 ανά περίοδο) και 5 κόλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κόλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-16.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κόλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-17 με πιο συχνές διάρκειες των 14 χρόνων πρώτων..
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κόλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον ήχο Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς (εξαίρεση: κ.4). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3).Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 2 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.45. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, Ἦχος α΄






| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ας στερεωθεί η καρδιά μου στο θέλημά σου Χριστέ , ο Θεός | I | A | 1 | Στερεωθήτω ή καρδιά μου, | 10 | 13 | α' | π | εντ. | a x | |
| | | B | 2 | εις τὸ θέλημά σου Χριστε ὁ Θεός, | 11 | 13 | | π | εντ. | b | |
| Πάνω στα νερά του ουρανού στερέωσες τον δεύτερον Και έκανες μέσα στα νερά την γη, Παντοδύναμε. | II | Γ | 3 | ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανῶν, στερέωσας τὸν δεύτερον, | 16 | 19 | | π | εντ. | c x | |
| | | Δ | 4 | καὶ δράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε. | 15 | 20,5 | | π | τελ. | d x x y | |

9.45.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 10-16.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-20,5 με πιο συχνές διάρκειες των 13 χρόνων πρώτων..
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνονται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.46. Σκηνή τοῦ Λόγου ἢ ἀμόλυντος, Ἦχος α΄





| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρί-ο-δοί | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ή-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Σκηνή , Αμόλυντε, που δέχτηκες τον Θείο Λόγο Το αγίασμα της θείας δόξας | I | A | 1 | Σκηνή του Λόγου ή αμόλυντος, | 10 | 13 | α' | π | εντ. | a x |  |
| | | B | 2 | τὸ τῆς θείας δόξης αγίασμα, | 10 | 13 | | π | εντ. | b y |  |
| Ο ουρανός ο λογικός, από τον οποίο ανέτειλε στον κόσμο ο ήλιος της ζωής , που δεν δύει ποτέ, Θεοτόκε ας υμνηθείς από εμένα. | II | Γ | 3 | ὁ οὐρανός ὁ λογικός, ἐξ οὗ κόσμῳ ἀνέτειλεν | 16 | 19 | | π | εντ. | c n |  |
| | | Δ | 4 | ὁ ζωῆς ἄδυτος ἥλιος, | 8 | 12 | | Δ | ατε. | d x |  |
| | | | 5 | Θεοτόκος ὑμνεῖσθω μοι. | 8 | 12,5 | | π | τελ. | e n y |  |

9.46.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 12-16 με επικρατέστερα τα οκτασύλλαβα και δεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-20,5 με πιο συχνές διάρκειες των 13 χρόνων πρώτων..
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς (εξαιρέση: κ. 4. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x-n που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.47. Νόμος της φύσεως διέλαθες, Ήχος α'


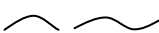

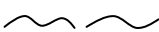
| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|-------------|---|--|--------------|------------|---------------------------------------|----------------|-------|---|---|
| | Πε- ρι- ο- δοι | Στί- χοι | Κώλα (μου- σικο- ποιη- τικές φρά- σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η- χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Αφού Ξέφυγες από τους νόμους της φύσης, τον Νομοδότην και Κύριον | I | A | 1 | Νόμους τῆς φύσεως διέλαθες, | 10 | 13 | α' | π | εντ. | a |  |
| | | B | 2 | καὶ τὸν νομοδότην καὶ Κύριον, | 10 | 13 | | π | εντ. | b x y |  |
| Χωρὶς φθορὰ καὶ σύγχυσι (ακαταστασία), Θεοτόκε γέννησες, Ανακαινίζοντας τους νόμους τῆς νέας ζωῆ, συμφῶνα με τὸ ἅγιο Πνεῦμα. | II | Γ | 3 | δίχα φθορᾶς τε καὶ φυρμουῦ, Θεοτόκε ἐκύησας, | 15 | 19 | | π | εντ. | c x |  |
| | | Δ | 4 | ζωῆς νέας ἐγκαινίζοντα, τους νόμους ἐν Πνεύματι. | 16 | 20,5 | | β | τελ. | d x y |  |

9.47.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 10-16 με επικρατέστερα τα δεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-20,5 με πιο συχνές διάρκειες των 13 χρόνων πρώτων..
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3) χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.48. Όρος ἐδείχθη ἀλατόμητον, ἦχος α΄


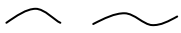

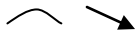
| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ήχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Αναδείχθηκες βουνό που δεν έχει λατομηθεί και πυκνό και γεμάτο από άγιο Πνεύμα | I | A | 1 | Ὅρος ἐδείχθης ἀλατόμητον, | 10 | 14 | α' | π | εντ. | a |  |
| | | B | 2 | καὶ δασὺ καὶ πῖον ἐν Πνεύματι, | 10 | 13 | | π | εντ. | b x y |  |
| Γι' αυτό και φανερώθηκε σε εμάς, Δέσποινα, αυτός που έρχεται σε επαφή με τα δάση και τους δίνει ενέργεια, όπως λέει ο Δίκαιος Δαβίδ. | II | Γ | 3 | ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ ἀπτόμενος Δέσποινα, | 16 | 19 | | π | εντ. | c x |  |
| | | Δ | 4 | τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται, ὡς φησὶ Δαβὶδ ὁ Δίκαιος. | 18 | 22,5 | | π | τελ. | d y |  |

9.48.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 10-18 με επικρατέστερα τα δεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-22,5.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον και διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.49. *Ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος, Ἦχος α΄*





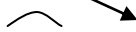
| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ήχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ο χώρος που δέχτηκες το Αγιάσμα Και που συγχωρείς σύμφωνα με τον τρόπο που θέλει ο Θεός | I | A | 1 | Ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος, | 10 | 14 | α' | π | εντ. | a x |  |
| | | B | 2 | τὸ θεοπρεπὲς ἰλαστήριον, τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, | 18 | 21 | | Δ | ατε. | b x y' |  |
| Ο ευωδιαστός Παράδεισος θα σε υμνήσω με θεϊκά ἄσματα Παρθένε και Δέσποινα. | II | Γ | 3 | ὁ εὐώδης παράδεισος, | 8 | 10 | | π | εντ. | c |  |
| | | Δ | 4 | ἀνυμνεῖσθω θεῖοις ἄσμασιν, ἡ Παρθένος καὶ Δέσποινα. | 17 | 21,5 | | π | τελ. | d y |  |

9.49.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-18. (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 10-21,5.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς (εξαίρεση: 2). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.50. Αγάπη θεία ἐκ νεότητος, Ἦχος α΄

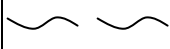
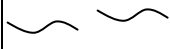


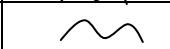
| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|----------|---|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Με θεϊκή αγάπη από τα νεανικά σου χρόνια Πάτερ ιερῶς περιβαλλόμενος | I | A | 1 | Αγάπη θεία ἐκ νεότητος, | 10 | 13 | α' | π | εντ. | a x |  |
| | | | 2 | Πάτερ, ιερῶς στοιχειούμενος, | 10 | 13 | | π | εντ. | b x y |  |
| Ακολούθησες και υπηρέτησες τον Χριστό και με σωφροσύνη απομακρύνθηκες από κάθε ματαιότητα. | II | B | 3 | ἀκολουθῆσαι τῷ Χριστῷ | 8 | 9 | | π | εντ. | c x |  |
| | | | 4 | ἡρετίσω Νεκτάριε, | 8 | 10 | | Δ | ατ. | d |  |
| | | Γ | 5 | καὶ ἐκ πάσης ματαιότητος, ἐμφρόνως ἐμάκρυνας. | 16 | 19,5 | π | τελ. | e x y |  | |

9.50.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 3 στίχους (2 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-16. (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-19,5.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι είναι στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς (εξεραιση κ. 4). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη
- Όσων αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.51. *Ῥήσεσι Πάτερ τῶν χειλέων σου, Ἦχος α΄*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Με τα λόγια πάτερ του στόματός σου, στάζει ουράνια γλυκύτητα | I | A | 1 | Ῥήσσει Πάτερ τῶν χειλέων σου, | 10 | 13 | α' | π | εντ. | a x |  |
| | | B | 2 | στάζει γλυκασμὸν τὸν οὐράνιον, | 10 | 12 | | π | εντ. | b x y |  |
| στις καρδιές των πιστῶν που ακοῦνε τα λόγια σου. Και εκπαιδεύεις την διάνοια των πιστῶν στρέφοντάς την στον καλύτερο | II | Γ | 3 | ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶς, δεχομένων τὸν λόγον σου, | 15 | 18 | | π | εντ. | c x |  |
| | | Δ | 4 | καὶ παιδεύεις πρὸς τὰ κρείττονα, | 10 | 10 | | Δ | ατ. | d x |  |
| | | | 5 | πιστῶν τὴν διάνοιαν. | 6 | 10,5 | | π | τελ. | e x y |  |

9.51.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης







- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 10-16, με επικρατέστερα τα δεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 12-20,5.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 2 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.52. Τετραρχῶν νέον ἀγλαΐσμα, Ήχος α΄

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-16, με επικρατέστερα τα οκτασύλλαβα και σύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9-20,5, με πιο συχνές διάρκειες των 13 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κινείται στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι εντελείς μέσα στις περιόδους εξέριση κ.4. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.53. *Ωραϊσμένη ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἦχος α΄*

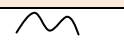
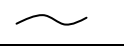
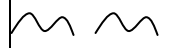

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|-------------------------------------|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πο. | Ηχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Υπέρολαμπρη, με τη λαμπρότητα της παρθενίας, | I | A | 1 | Ὡραΐσμένη ὑπὲρ ἔννοιαν, | 10 | 13 | α' | π | εντ. | a |  |
| | | B | 2 | ταῖς τῆς παρθενίας λαμπρότησι, | 10 | 13 | | π | εντ. | b |  |
| Γεννάς τον Θεό με τρόπο που δεν εξηγείται με βάσει του φυσικούς νόμους Με σώμα , Αμόλυντε, Και της Εύας το αμάρτημα με τη γέννα σου έλυσες. | II | Γ | 3 | τίκτεις Θεὸν ὑπερφυῶς, | 8 | 9 | | π | εντ. | c |  |
| | | | 4 | μετὰ σώματος Ἄχραντε, | 8 | 10 | | Δ | ατ. | d |  |
| | | Δ | 5 | καὶ τῆς Εὐας τὸ κατάκριμα, | 9 | 10 | | π | τελ. | f |  |
| | | | 6 | ἐν τῷ τόκῳ σου ἔλυσας. | 8 | 11,5 | | Δ | τελ. | g |  |

9.53.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-10, με επικρατέστερα τα οκταύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9-13, με πιο συχνές διάρκειες των 10-13 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.54. *Αγίων σοφῶς ἰχνηλατήσας, Λέγετος*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Μελετώντας τον τρόπο ζωής και τις αγνές πράξεις των αγίων καθαγίασες το μυαλό σου με όσιο τρόπο, | I | A | 1 | Ἁγίων σοφῶς ἰχνηλατήσας, | 10 | 12 | λ έ γ ε τ ο ς | Δ | ατε. | a |  |
| | | | 2 | τους τρόπους καὶ πράξεις τὰς ἀγνάς, | 9 | 11 | | Δ | ατε. | b |  |
| | | B | 3 | τὸν νοῦν σου καθηγίασας, ἐν πάσῃ ὀσιότητι, | 16 | 20 | | π | ατε. | c y |  |
| Νεκτάριε , μακάριε καὶ τὴν καρδίαν σου καθάρισες. | II | Γ | 4 | Νεκτάριε μακάριε, καὶ τὴν καρδίαν ἐκάθηρας. | 17 | 20,5 | | π | τελ. | d y |  |

9.54.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 3 στίχους (1-2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 9-17.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 11-20,5.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στο ήχο δ' Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι ατελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 2 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.55. Ραντίσματι ὕδατος τοῦ θείου, Λέγετος







| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|-------------------------------------|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πο. | Ηχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Με ράντισμα θεϊκού ύδατος, την ασθένεια των δέντρων και των φυτών Έδιωξες, Νεκτάριε, | I | A | 1 | Ραντίσματι ὕδατος τοῦ θείου, | 10 | 12 | λ έ γ ε τ ο ς | Δ | ατε. | a | |
| | | B | 2 | τὴν βλάβην τῶν δένδρων καὶ φυτῶν, | 9 | 12 | | β | εντ. | b | |
| | | | 3 | ἀπήλασας Νεκτάριε, | 8 | 10 | | π | ατε. | c | |
| καὶ ἐγένε ἀντιληπτὸ στους κατοίκους τῆς Αἰγίνας πόσο γεμάτος ἦσουν ἀπὸ τῆς θεῖας χάρις καὶ το θεῖο Πνεῦμα σε καθιστᾷ ἄξιο θαυμαστοῦ. | II | Γ | 4 | καὶ πλοῦτος θεῖας χάριτος, | 8 | 10 | | π | ατελ. | d | |
| | | Δ | 5 | τοῖς Αἰγινήταις πέφηνας, | 8 | 8 | | Δ | ατε. | e | |
| | | | 6 | θαυμαστωθεὶς θεῖω Πνεύματι. | 9 | 11 | | π | τελ | f | |

9.55.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-10, με επικρατέστερα τα οκτασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-12 με πιο συχνές διάρκειες των 10 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον ήχο δ' Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 2). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.56. Ζωήν τήν ήσύχιον ποθήσας, Λέγετος

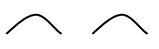

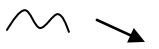
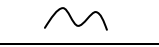
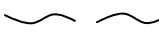
| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|-------------------------------------|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ήχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Λαχταρώντας μια ήσυχη ζωή, ίδρυσες μια αγία Μονή στην Αίγινα, Όσιε, | I | A | 1 | Ζωὴν τὴν ἡσυχίον ποθήσας, | 7 | 12 | λ έ γ ε τ ο ς | Δ | ατε. | a |  |
| | | | 2 | Μονὴν ᾠκοδόμησας σεπτὴν, | 9 | 12 | | Δ | ατε. | b x |  |
| και υπόδειγμα πράξεων εξαίσιων σε αυτή, διετέλεσες για τις μοναχές, Νεκτάριε. | II | B | 3 | ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ὅσιε, | 8 | 10 | | β | εντ. | c x |  |
| | | | 4 | καὶ τύπος θεῶν πράξεων, | 8 | 11 | | π | ατε. | d y |  |
| | | Γ | 5 | ἐν ταύτῃ ἐχρημάτισας, | 8 | 8 | | Δ | ατε. | e |  |
| | | | 6 | ταῖς μοναζούσαις Νεκτάριε. | 9 | 11,5 | | β | τελ. | f y |  |

9.56.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 3 στίχους (1-2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-9.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-12, με πιο συχνές διάρκειες των 12 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στο ήχο δ' Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι ατελείς μέσα στις περιόδους με εξαίρεση κ. 3. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.57. Ὡς Μήτηρ Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, Λέγετος






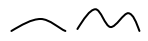




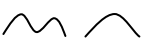
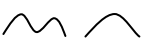
| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρί-ο-δοί | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πο. | Ή-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ὡς μητέρα του φιλάνθρωπου Θεοῦ, δείξε ευσπλαχνία Κόρη προς μένα | I | A | 1 | Ὡς Μήτηρ Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, | 10 | 12 | λ έ γ ε τ ο ς | Δ | ατε. | a |  |
| | | | 2 | σπλαγχνίσθητι Κόρη ἐπ' ἐμοί, | 9 | 11 | | Δ | ατε. | b x |  |
| Και σε παρακαλώ να θεραπεύσεις τον καύσωνα της ψυχής μου σε τη δροσιά της δικής σου χάριτος, ώστε σωζόμενος να σε ευγνωμονώ. | II | B | 3 | καὶ ἴασαι τὸν καύσωνα, τὸν τῆς ψυχῆς μου δέομαι, | 16 | 20 | | π | ατε. | c n x |  |
| | | Γ | 4 | τῆ δρόσῳ τῆς σῆς χάριτος, | 8 | 9 | | Δ | ατε. | d n |  |
| | | | 5 | ἵνα σωθεῖς μεγαλύνω σε. | 9 | 16 | | β | τελ. | e |  |

9.57.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 3 στίχους (1-2 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-16, με επικρατέστερα τα ενιασύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9-20.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον δ' ήχο Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσων αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.58. *Ἀρετῆς διανύσας τὸν δρόμον Ὅσιε, Ἦχος πλ. α΄*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|---|------------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|---|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλ λ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα | |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | | |
| Αφού διένυσες τον δρόμο της αρετής, Όσιε, με θεϊκό τρόπο μεταφέρθηκες στην αιώνια ζωή και φάνηκες να μετέχεις στην κοινωνία των αγίων, Νεκτάριε, | I | A | 1 | Άρετης διανύσας τὸν δρόμον Όσιε, | 13 | 15 | πλ. α' | κ | εντ. | a |  |  |
| | | B | 2 | θεοπρεπῶς μετετέθης πρὸς τὴν ἀγήρω ζωὴν, | 15 | 18 | | ν' | ατε. | b |  |  |
| | | Γ | 3 | καὶ ἀγίων κοινωνὸς ὄφθης Νεκτάριε, | 13 | 16 | | κ | εντ. | c |  |  |
| με τους οποίους πρέσβευε πάντα στον Βασιλιά των πάντων, Χριστό, να συγχωρήσει τις αμαρτίες και να δώσει σωτηρία στις ψυχές που γιορτάζουν την μνήμη σου. | II | Δ | 4 | μεθ' ὧν πρέσβευε ἀεὶ, τῷ Παντάνακτι Χριστῷ, | 14 | 16 | | ν' | ατε. | d |  |  |
| | | E | 5 | δοθῆναι πταισμάτων λύσιν, | 8 | 11 | | κ | εντ. | e |  |  |
| | | ΣΤ | 6 | καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, τοῖς ἐορτάζουσι τὴν μνήμην σου. | 18 | 22,5 | | κ | τελ. | f |  |  |

9.58.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 6 στίχους (3 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-18, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 11-22,5, με πιο συχνές διάρκειες των 16 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 2,4). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.59. Τὴν ὑπέριμον στάμνον, Ἦχος πλ. α΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|--|
| | Πε-ρί-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα | |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | | |
| Το πολύτιμο αγγείο που χωράει τον Θεό | I | A | 1 | Τὴν ὑπέριπτον στάμνον καὶ θεοχώρητον, | 13 | 15 | πλ. α' | κ | εντ. | a | x | |
| Στην αειπαρθένον Κόρην καὶ ἀγνή μητέρα του Θεοῦ, ας ἀναπέμψουμε ὕμνους πιστοὶ καὶ ας τὴν εὐγνωμονοῦμε | II | B | 2 | τὴν ἀειπαρθένον Κόρην καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, | 15 | 19 | | ν | ατε. | b | x | |
| | | Γ | 3 | ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ μεγαλύνωμεν, | 13 | 14 | | κ | εντ. | c | x | |
| γιατί μας λύτρωσε (μας τράβηξε) ἀπὸ τὴν ἀρχαία κατάρρα, γεννώντας ἀπειρογάμως, τὸν Ὑπερούσιον Λόγον (τὸν Χριστό) γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ψυχῶν μας | III | Δ | 4 | ὅτι ἐρρῶσατο ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, | 15 | 18 | | κ | εντ. | d | x | |
| | | E | 5 | τεκοῦσα ἀπειρογάμως, τὸν Ὑπερούσιον Λόγον, | 16 | 19 | | κ | εντ. | e | x | |
| | | ΣΤ | 6 | πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. | 10 | 13,5 | | κ | τελ. | f | | |

9.59.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 6 στίχους (1-3 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 10-16, με επικρατέστερα τα δεκαπεντασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13,5-19, με πιο συχνές διάρκειες των 19 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 2. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.60. Ἐν Πνεύματι προβλέπων Προφήτα Ἀββακούμ, Ἦχος α΄




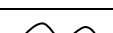

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Βλέποντας από πριν ,με πνευματικό τρόπο, προφήτη Αββακούμ, την ενανθρώπιση του θείου Λόγου, την κήρυττες με βροντερή φωνή, | I | A | 1 | Ἐν Πνεύματι προβλέπων Προφήτα Αββακούμ, | 13 | 15 | α' | Δ | ατε. | a | |
| | | B | 2 | την τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν, | 13 | 14 | | π | εντ. | b x | |
| πλησιάζοντας τα χρόνια έγινε αντιληπτή και με το πέραςμα του χρόνου επιβεβαιώθηκαν τα λεγόμενα σου. | II | Γ | 3 | ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήση, | 13 | 15 | | Δ | ατε. | c y | |
| | | Δ | 4 | ἐν τῷ παρῆναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήση. | 13 | 13,5 | | π | τελ. | x y d | |

9.60.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών σε κάθε κώλον είναι 13, κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13,5-15, με πιο συχνές διάρκειες των 115 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 2. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.61. Ἡ σορὸς τῶν σῶν λειψάνων, Λέγετος

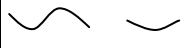
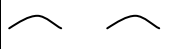

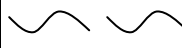
| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ήχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Δοξασμένη η δύναμή σου κύριε. Η σορός των λειψάνων σου, φέρει την οσμήν του (αγίου) Πνεύματος | I | A | 1 | Ἡ σορός τῶν σῶν λειψάνων, | 8 | 10 | λ έ γ ε π ο ς | Δ | ατε. | a |  |
| | | | 2 | τὴν ὁσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, | 8 | 10 | | β | εντ. | b x |  |
| καὶ τὴν εὐωδίαν, Πάτερ, τῆς οὐρανοῦ ζωῆς, Νεκτάριε, μακάριε, χαροποιώντας, ὅσους καταφεύγουν σε αὐτή. | II | B | 3 | καὶ τὴν εὐωδίαν Πάτερ τῆς ζωῆς τὴν οὐράνιον, | 16 | 20 | | β | εντ. | c x |  |
| | | Γ | 4 | ἀρωματίζει Νεκτάριε μακάριε, | 13 | 16 | | π | ατε. | d y |  |
| | | Δ | 5 | κατευφραίνουσα, τοὺς πρὸς αὐτὴν καταφεύγοντας. | 14 | 16,5 | | β | τελ. | e y |  |

9.61.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (1-2 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-16, με επικρατέστερα τα οκτασύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 10-20, με πιο συχνές διάρκειες των 10 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον δ' ήχο Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι ατελείς και εντελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσων αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-4), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.62. *Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Ἦχος α΄*


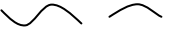

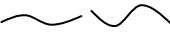

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Την ειρήνη σου δώσε σε εμάς, Υιέ του Θεού, Γιατί άλλον Θεό εκτός από εσένα, δεν γνωρίζουμε, | I | A | 1 | Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱε τοῦ Θεοῦ | 13 | 14 | α' | Δ | ατε. | a |  |
| | | B | 2 | ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν, | 13 | 15 | | π | εντ. | b x |  |
| Και ομολογούμε ότι είσαι Θεός ζώντων και νεκρών. | II | Γ | 3 | τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, | 10 | 13 | | π | εντ. | c x |  |
| | | Δ | 4 | ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις. | 13 | 16,5 | | π | τελ. | d |  |

9.62.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 10-13, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 13-16,5.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαιρέση: κ. 2). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.63. Ίαματα άφθονα, Λέγετος




| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα | |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | | |
| Άφθονες θεραπείες η θήκη των λειψάνων σου μέσω του αγίου Πνεύματος , πάντα παρέχει πάτερ Νεκτάριε, και διώχνει κάθε φορά τα πονηρά Πνεύματα. | I | A | 1 | Ίάματα ἄφθονα, ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου, | 15 | 16 | λ έ γ ε τ ο ς | Δ | ατε. | a | y |  |
| | | B | 2 | τῆ τοῦ Παρακλήτου ἐπομβρία, | 10 | 12 | | β | εντ. | b | x y |  |
| | | Γ | 3 | ἀεὶ βλυστάνει Πάτερ Νεκτάριε, | 11 | 15 | | Δ | ατε. | c | x y |  |
| | II | Δ | 4 | καὶ ἀποδιώκει πονηρά, πνεύματα ἐκάστοτε, | 16 | 18 | | β | εντ. | d | y |  |
| | | E | 5 | Των αιτουντων την χαριν σου | 8 | 10,5 | | β | τελ. | e | x |  |

9.63.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (2-3 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-16.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 10,5-18.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. δ' ήχο Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι ατελείς και εντελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.64. Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, Ἦχος α΄





| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|---------------------------------------|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρί-ο-δοί | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πο. | Ή-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Μιμούμενος τον προφήτη Ιωνά αναφωνώ κι εγώ, | I | A | 1 | Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ· | 14 | 16 | α' | Δ | ατε. | a x |  |
| Ελευθέρωσε τη ζωή μου αγαθέ από τη φθορά και σώσε με. | II | B | 2 | τὴν ζωὴν μου ἀγαθέ, | 7 | 8 | | Δ | ατε. | b x |  |
| | | | 3 | ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, | 11 | 14 | | π | τελ. | c x |  |

9.64.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 2 στίχους (1 ανά περίοδο) και 3 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-14.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-16.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι ατελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-2), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις y με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.65. Τὸ θεῖον νέκταρ τῆς χάριτος, Λέγετος

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρί-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πο. | Ή-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Το θεϊκό νέκταρ της χάρητος πρόσφατα ανάβλυσες, | I | A | 1 | Τὸ θεῖον νέκταρ τῆς χάρητος, | 9 | 9 | λ έ γ ε τ ο ς | π | ατε. | a y |  |
| αφού δέχτηκες Νεκτάριε, Όσιε, στην καρδιά σου την ουράνια απόλαυση της εκκλησίας του Χριστού . | II | B | 2 | δεξάμενος Νεκτάριε Όσιε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, | 17 | 19 | | π | ατε. | b y' |  |
| | | Γ | 3 | τὸν γλυκασμὸν τὸν οὐράνιον, | 8 | 11 | | Δ | ατε. | c |  |
| | | Δ | 4 | Χριστοῦ τῆ Ἐκκλησία, ἄρτι ἐπήγασας. | 13 | 14,5 | | β | τελ. | d |  |

9.65.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (1-3 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1-3 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-17.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9-14,5.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. δ' ήχο Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι ατελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-3), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.66. *Τους ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, Ἦχος α΄*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|---------------------------------------|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Πε-ρί-ο-δοί | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ή-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Τους παιδιά σου στο καμίνι ,Σωτήρα δεν τους άγγιξε ούτε τους ενόχλησε η φωτιά | I | A | 1 | Τους έν καμίνω Παϊδάς σου Σωτήρ, | 10 | 11 | α' | Δ | ατε. | a | |
| | | B | 2 | ούχ ήψατο ουδέ παρηνάχλησε τὸ πῦρ, | 13 | 15 | | π | εντ. | b | |
| τότε και οι τρεις με ένα στόμα υμνούν και ευλογούν λέγοντας | II | Γ | 3 | τότε οί τρεις ώς έξ ένός στόματος, | 11 | 13 | | Δ | ατε. | c | |
| | | | 4 | ύμνουν και εὐλόγουν λέγοντες· | 9 | 10 | | Δ | ατε. | d | |
| Ευλογητός ο Θεός των πατέρων μας. | III | Δ | 5 | Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. | 14 | 18,5 | | π | τελ. | e | |

9.66.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (1-2 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 9-14.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 10-15.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 2), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου συναντάμε και τις 2 καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα και τελική κατάληξη με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.67. *Υαμάτων σε, Λέγετος*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Σε ανέδειξε πάτερ πηγή θεραπευτική, ο Χριστός σε δόξασε, αυτός που δοξάστηκε από εσένα, | I | A | 1 | Ίαμάτων σε, πηγήν Πάτερ ανέδειξε, | 12 | 17 | λ έ γ ε τ ο ς | β | εντ. | a x | |
| | | B | 2 | Χριστὸς δοξάσας σε, ὁ ὑπὸ σοῦ δοξασθεῖς | 13 | 17 | | β | εντ. | b | |
| Εξ οὐ και ὅσοι πάσχουν ἀπὸ ποικίλες ἀσθένειες καταφεύγουν στὴ θήκη τῶν λειψάνων σου, καὶ θεραπεύονται. | II | Γ | 3 | ἐντεῦθεν οἱ πάσχοντες, ποικίλοις πάθεσι, | 13 | 14 | | β | εντ. | c x y | |
| | | Δ | 4 | καταφεύγουσι, τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου, | 13 | 16 | | Δ | ατε. | d y | |
| | | E | 5 | καὶ εὐρίσκουσιν ὑγείαν. | 8 | 10 | | β | τελ | e x y | |

9.67.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (2-3 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-13, με επικρατέστερα τα δεκατρισύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 10-17, με πιο συχνές διάρκειες των 17 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κβρίσκεται στον πλ. δ' ήχο Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαιρέση: κ. 4. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.68. Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι, Ἦχος α΄







| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ήχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Αυτόν μπροστά στον οποίο αισθάνονται φόβο οι άγγελοι, και όλες οι στρατιές, σαν Κτίστη και Κύριον υμνείτε ιερείς | I | A | 1 | Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, | 13 | 14 | α' | Δ | ατε. | a x | |
| | | B | 2 | ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, | 13 | 14 | | π | εντ. | b | |
| δοξάσατε παιδιά, ευλογείτε λαοί και εγκωμιάζετε, σε όλους τους αιώνες. | II | Γ | 3 | δοξάσατε Παιδες, | 6 | 8 | | π | εντ. | c x | |
| | | Δ | 4 | εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. | 19 | 23,5 | | π | τελ. | d | |

9.68.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 4 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-19.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8-23,5, με πιο συχνές διάρκειες των 14 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 1). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα η διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 3 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.69. Γνώσει καὶ σοφία διαλάμπων, Λέγετος

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Διακρινόμενος από τη γνώση και τη σοφία της αλήθειας των δογμάτων, Όσιε Πατέρα | I | A | 1 | Γνώσει και σοφία διαλάμπων, | 10 | 11 | λ έ γ ε τ ο ς | Δ | ατε. | a |  |
| | | B | 2 | δογμάτων τῆς ἀληθείας Πάτερ Όσιε, | 13 | 15 | | Δ | ατε. | b x |  |
| της Ορθόδοξης πίστεως ακριβῆς διδάσκαλος και άριστος καλλιεργητής των ηθών της σεμνότητας | II | Γ | 3 | Όρθοδόξου πίστεως, ακριβῆς διδάσκαλος, | 14 | 20 | | π | ατε. | c x y |  |
| | | Δ | 4 | και φυτοκόμος άριστος ηθών σεμνότητος, | 14 | 17 | | Δ | ατε. | d x y |  |
| αναδείχθηκες Παμμακάριστε Ιεράρχη, ξεριζώνοντας με τα λόγια σου τις ρίζες των παθών. | III | E | 5 | εδείχθης Ιεράρχα παμμάκαρ, | 10 | 11 | | π | ατε. | e o o n y |  |
| | | ΣΤ | 6 | τῶν παθῶν τὰς ρίζας, τῷ λόγῳ σου ἐκτέμνων. | 13 | 16,5 | | β | τελ. | f n |  |

9.69.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 6 στίχους (2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 10-14.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 11-20, με πιο συχνές διάρκειες των 11 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον πλ. δ' ήχο Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι ατελείς μέσα στις περιόδους. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x-o-n που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα και στην τελική κατάληξη με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.70. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν, Ἦχος α΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Πε-ρί-ο-δοί | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Την αιώνιο πηγή της ζωής την ολόχρυση φωτεινή λυχνία | I | A | 1 | Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, | 12 | 14 | α' | Δ | ατε. | a | |
| | | B | 2 | τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, | 12 | 14 | | π | εντ. | b | |
| Τον ἔμφυχο ναό, τὴν ἀμόλυντο σκηνή Του οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν Πλατυτέρα, | II | Γ | 3 | τὸν ναὸν τὸν ἔμφυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, | 14 | 16 | | Δ | ατε. | c | |
| | | Δ | 4 | τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέρα, | 12 | 16 | | Δ | ατε. | d | |
| τὴν Θεοτόκο, ἀς υμνήσουμε με ὕμνους. | III | E | 5 | τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν. | 12 | 15.5 | | π | τελ. | e | |

9.70.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (1-2 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 12-14, με επικρατέστερα τα δωδεκασύλλαβα.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 14-16, με πιο συχνές διάρκειες των 14-16 χρόνων πρώτων.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α' ήχου.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους (εξαιρέση: κ. 2). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα και στην τελική κατάληξη διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.71. Στήλην ἀρετῶν, Λέγετος







| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|--|
| | Πε-ρί-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα | |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | | |
| Εξ αιτίας της καθαρότητός σου ο Χριστός σε ανέδειξε σε στήλη αρετών Ηθική προμήθεια στις έσχατες ημέρες ,Άγιε, | I | A | 1 | Στήλην ἀρετῶν, τῆ σῆ καθαρότητι Χριστὸς σε ἔδειξε, | 18 | 20 | λ έ γ ε τ ο ς | β | εντ. | a | x | |
| | | B | 2 | προμηθεία κρείττονι, | 7 | 10 | | π | ατε. | b | y | |
| | | | 3 | ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις Ἄγιε, | 11 | 13 | | β | εντ. | c | x | |
| Kαι ολοζώντανο παράδειγμα για μια ζωή γεμάτη Θεό | II | Γ | 4 | καὶ ἔμψυχον παράδειγμα πρὸς βίον ἔνθεον, | 14 | 17 | | Δ | ατε. | d | y | |
| Που ευφραίνεις τις ψυχές των πιστών και ντροπιάζεις το θράσος των απίστων. | III | Δ | 5 | τῶν πιστῶν μὲν, τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, | 11 | 16 | | β | εντ. | e | | |
| | | E | 6 | καὶ ἀπίστων τὸ θράσος αἰσχύνοντα. | 11 | 13,5 | | β | τελ. | f | | |

9.71.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (1-2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-18, με επικρατέστερα τα ενδεκασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 10-20.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α' ήχο Λέγετο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ.2,4), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου συναντάμε και τις 2 καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.72. *Ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλου, Ἦχος γ΄*







| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|---------|-------------------------------------|-------------------------------------|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ή-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Να χαίρεσαι Εκκλησία και να ψάλλεις ευχάριστα άσματα, | I | A | 1 | Ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλου, | 8 | 12 | γ' | π | εντ. | a |  |
| | | | 2 | καὶ ἄδε ἄσματα τερπνά, | 8 | 11 | | Γ | εντ. | b x |  |
| Εγκωμιάζοντας τον δικό σου υιό ,τον Ιερό συνοδό της Νύμφης, | II | B | 3 | τὸν σὸν υἱὸν εὐφημοῦσα | 8 | 12 | | π | εντ. | c |  |
| | | | 4 | καὶ ἱερόν νυμφαγωγόν, | 8 | 12 | | Γ | εντ. | d x |  |
| τον Νεκτάριον Που αποδείκτηκε αγιασμένος ολοκληρωτικά | III | Γ | 5 | Νεκτάριον τὸν ἀρτίως, | 8 | 12 | πλ. δ' | Δ | ατε. | e |  |
| | | | 6 | ἡγιασμένον φανέντα. | 8 | 11,5 | γ' | Γ | τελ. | f |  |

9.72.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 3 στίχους (1 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον είναι αποκλειστικά 8.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 11-12, με πιο συχνές διάρκειες των 11 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κινείται στον ηχώχωρο του γ' ήχου, με μία μεταβολή στον πλ. δ' ήχου κ.5.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 5), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου συναντάμε εντελή κατάληξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.73. Θεοπρεπῶς βιώσας, Ἦχος γ΄







| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|-------------------------------------|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ή-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ζώντας θεοπρεπώς αναδείχθηκες με θαυμαστό τρόπο, Ίεράρχα Νεκτάριε | I | A | 1 | Θεοπρεπῶς βιώσας, | 7 | 9 | γ' | π | εντ. | a |  |
| | | B | 2 | έμεγαλύνθης θαυμαστῶς, | 8 | 11 | | Γ | εντ. | b |  |
| | | | 3 | Νεκτάριε Ίεράρχα, | 8 | 10 | | π | εντ. | c |  |
| Από τον Δημιουργό των πάντων, η θήκη των λειψάνων σου αξιώθηκε να γίνει πηγή θαυμάτων. | II | Γ | 4 | παρά τοῦ πάντων Ποιητοῦ· | 8 | 11 | πλ. δ' | Γ | εντ. | d |  |
| | | Δ | 5 | πηγή θαυμάτων γὰρ ὦφθη, | 8 | 11 | | Δ | ατε. | e |  |
| | | | 6 | ή τῶν λειψάνων σου θήκη. | 8 | 11,5 | γ' | Γ | τελ. | f |  |

9.73.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι διμερές
- Αποτελείται από 4 στίχους (2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο).
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 7-8, με επικρατέστερα τα οκτασύλλαβα κώλα (ημιστίχια).
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9-11,5, με πιο συχνές διάρκειες των 11 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κινείται στον ηχώχωρο του γ' ήχου, με μία μεταβολή στον πλ. δ' κ. 5.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξάιρεση: κ. 5). Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 4 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.74. Θεοχαρίτωτε Κόρη, Ἦχος γ΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|-------------------------------------|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Πε-ρί-ο-δοί | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Κόρη γεμάτη θεϊκή χάρη, κέτευέ για τους πάντες | I | A | 1 | Θεοχαρίτωτε Κόρη, | 8 | 10 | γ' | π | εντ. | a |  |
| | | | 2 | κέτευε διά παντός, | 8 | 11 | | Γ | εντ. | b |  |
| τον υιόν σου και Δεσπότη και πολυεύπλαχνο Θεό, | II | B | 3 | τὸν σὸν Ὑῖὸν καὶ Δεσπότην, | 8 | 9 | | π | εντ. | c |  |
| | | | 4 | καὶ πολυεύπλαχνον Θεόν, | 8 | 11 | | Γ | εντ. | d |  |
| και σώσε από κάθε ανάγκη τους ευσεβείς Θεοτόκε | III | Γ | 5 | ρῦεσθαι πάσης ἀνάγκης, | 8 | 12 | πλ. δ' | Δ | ατε. | e |  |
| | | | 6 | τοὺς εὐσεβεῖς Θεοτόκε. | 8 | 11,5 | γ' | Δ | τελ. | f |  |

9.74.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 3 στίχους (1 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον είναι αποκλειστικά 8.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 9-12, με πιο συχνές διάρκειες των 11 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κινείται στον ηχώχωρο του γ' ήχου, με μία μεταβολή στον πλ. δ' ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 5.), λαι στο τέλος της κάθε περιόδου συναντάμε εντελή καταλήξη. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5). Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.75. *Ἀσματικῶς συνελθόντες, Ἦχος α΄*

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|--|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η-χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Αφού συγκεντρωθού με όλοι ας πανηγυρίσουμε με άσματα Την αγία μνήμη του θείου Νεκταρίου, | I | A | 1 | Άισματικῶς συνελθόντες πανηγυρίσωμεν, | 14 | 18 | α' | π | εν. | a | |
| | | B | 2 | τὴν μνήμην τὴν ἀγίαν, Νεκταρίου τοῦ Θείου, | 14 | 16 | | π | εν. | b | |
| που πρόσφατα δοξάστηκε από τον Χριστό για τη λαμπρότητα της ζωής του | II | Γ | 3 | τοῦ ἄρτι δοξασθέντος παρὰ Χριστοῦ, τῆ τοῦ βίου λαμπρότητι, | 19 | 23 | | π | εν. | c | |
| δίνοντάς του τη χάρη να φροντίζει και να θεραπεύει με θαυμαστό τρόπο τους ευσεβείς. | III | Δ | 4 | τῶν ἱαμάτων ταῖς χάρισι θαυμαστώς, | 12 | 14 | | Δ | ατ. | d | |
| | | E | 5 | εὐσεβῶν εἰς περιποίησιν. | 9 | 12,5 | | π | εν. | e | |

9.75.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (1-2 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 9-19, με επικρατέστερα τα δεκατετρασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 12,5-23.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 4), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου συναντάμε εντελείς καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5),. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.76. Ἡ τῶν λειψανῶν σου θήκη, Ἦχος α΄






| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|---------|-------------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---------------|
| | Πε-ρι-ο-δοι | Στί-χοι | Κώλα (μου-σικο-ποιη-τικές φρά-σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ἦ-χος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ἡ θήκη των λειψάνων σου , πάτερ Νεκτάριε, θεωρείται σαν μια άλλη (μια ακόμα) κολυμβήθρα του Σιλωάμ, | I | A | 1 | Ἡ τῶν λειψανων σου θήκη Πάτερ Νεκτάριε, | 14 | 18 | α' | π | εντ. | a | |
| | | B | 2 | ὡς ἄλλη καθορᾶται, Σιλωὰμ κολυμβήθρα | 14 | 16 | | π | εντ. | b | |
| διότι θεραπεύει τις δύσκολες ασθένειες δίνοντας υγεία και λύτρωση | II | Γ | 3 | νοσήματα γὰρ παύει τὰ χαλεπά, | 11 | 13 | πλ. β' | Δ | ατε. | c | |
| | | Δ | 4 | καὶ ὑγείαν καὶ λύτρωσιν, | 8 | 10 | | π | εντ. | d | |
| και σε αυτούς που την πλησιάζουν δίνει πάντα την ενέργεια του αγίου Πνεύματος. | III | E | 5 | τοῖς πρὸς αὐτὴν προσιοῦσι νέμει ἀεὶ, | 12 | 14 | α' | Δ | ατε. | e | |
| | | ΣΤ | 6 | ἐνεργεῖα τῆ τοῦ Πνεύματος. | 9 | 12.5 | | π | τελ. | f | |

9.76.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 8-14, με επικρατέστερα τα δεκατετρασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 10-18.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~1, (συλλαβική).
- Το κομμάτι κινείται στον ηχώχωρο του α΄ ήχου, με μία μεταβολή στον πλ. β΄ ήχο κ. 3.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ. 3,5), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου συναντάμε εντελείς καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 7 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.77. *Τὶς ἐπαζίως ὑμνήσει, Ἦχος α΄*







| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|--|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ήχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Ποιος θα υμνήσει επάξια τη δύναμή σου Ζωοδότα Σωτήρα, | I | A | 1 | Τις ἐπαξίως ὑμνήσει τὰς δυναστείας σου, | 14 | 17 | α' | π | εντ. | a |  |
| | | B | 2 | ὦ Ζωοδότα Σῶτερ; ὅτι δέδωκας ἤδη, | 14 | 16 | | π | εντ. | b x |  |
| που ἔχεις ἤδη δώσει στήριγμα και σταθερή και αμετακίνητη βάση στην αξιοσέβαστη εκκλησία σου | II | Γ | 3 | στύλον και ἐδραῖωμα ἀρραγές, τῆ σεπτῆ Ἐκκλησία σου, | 18 | 22 | | π | εντ. | c |  |
| τον Νεκτάριο, που ομιλεί για τον Θεό με αλήθεια, και που εσένα με ιερότητα οσίως λατρεύει. | III | Δ | 4 | τὸν θεηγόρον Νεκτάριον ἀληθῶς, | 12 | 14 | | Δ | ατε. | d x |  |
| | | E | 5 | τὸν ὀσίως σοι λατρεύσαντα | 9 | 12,5 | | π | τελ. | e x y |  |

9.77.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (1-2 ανά περίοδο) και 5 κώλα μουσικοποιητικά (1 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 9-18, με επικρατέστερα τα δεκατετρασύλλαβα και ενιασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 12,5-22.
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~2, (αργοσύντομο).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ.4), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου συναντάμε εντελείς καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 5 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.78. Ὑπὲρ ὁσμὴν ἀγροῦ, Ἦχος α΄





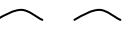

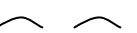





| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|--|----------------------------|-------------|---|--|--------------|------------|---------------------------------------|----------------|-------|--|---|
| | Πε- ρί- ο- δοι | Στί- χοι | Κώλα (μου- σικο- ποιη- τικές φρά- σεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Η- χος | Κατάληξεις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Σύμφωνα με τη θεική φωνή η οσμή των λειψάνων σου είναι μεγαλύτερη από αυτήν ενός γεμάτου (με άνθη) αγρού, | I | A | 1 | Ὑπὲρ ὀσμὴν ἀγροῦ πλήρους κατὰ τὴν θεῖαν φωνήν, | 15 | 19 | α' | π | εντ. | a |  |
| | | B | 2 | ἢ εὐδῶδια πέλει τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, | 14 | 16 | | π | εντ. | b x y |  |
| τρισευτυχισμένη Νεκτάριε, που ευφραίνεις τις αισθήσεις των ευσεβῶν, | II | Γ | 3 | Νεκτάριε τρισμάκαρ | 7 | 9 | | π | εντ. | c |  |
| | | | 4 | τῶν εὐσεβῶν, τὰς αισθήσεις εὐφραίνουσα· | 12 | 14 | | π | εντ. | d |  |
| γί' αὐτὸ ἡ Αἴγινα βλέποντας τὴν θεῖα χάρη σε εσένα ,σε μακαρίζει. | III | Δ | 5 | ὄθεν ἡ Αἴγινα βλέπουσα τὴν ἐν σοί, θεῖαν χάριν | 6 | 19 | | Δ | ατε. | e y x |  |
| | | E | 6 | μακαρίζει σε. | 5 | 8,5 | | π | τελ. | f |  |

9.78.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τριμερές
- Αποτελείται από 5 στίχους (1-2 ανά περίοδο) και 6 κώλα μουσικοποιητικά (1-2 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 5-15.
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 8,5-19, με πιο συχνές διάρκειες των 19 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~2, (αργοσύντομο).
- Το κομμάτι βρίσκεται στον α΄ ήχο.
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως εντελείς μέσα στις περιόδους (εξαίρεση: κ.5), και στο τέλος της κάθε περιόδου συναντάμε και εντελείς καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 6 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

9.79. Ὅσιε Πάτερ, Ἦχος πλ. α΄

| Απόδοση στη νεοελληνική | Δομική και μετρική ανάλυση | | | | | | Τροπική και μουσικοσυντακτική ανάλυση | | | | |
|---|----------------------------|--------|---------------------------------|---|-----------|---------|---------------------------------------|-------------|-------|--|---|
| | Περίοδοι | Στίχοι | Κώλα (μουσικοποιητικές φράσεις) | Ποιητικό κείμενο, με σημάδια στίξης | Αρ. συλλ. | Χρ. πρ. | Ηχος | Κατάληξις | | Μουσικές γραμμές (φράσεις) και χαρακτηριστικές θέσεις (φόρμουλες). | Μελωδικά τόξα |
| | | | | | | | | Μαρτ. ή φθ. | Είδος | | |
| Όσιε πάτερ, Στη ζωή σου ασχολήθηκες με τη μελέτη του θείου λόγου, Κάνοντάς την να μοιάζει με αυτή των παλαιότερων αγίων, | I | A | 1 | Όσιε Πάτερ, | 5 | 11 | πλ. α' | π | εν. | a |  |
| | | | 2 | μελέτην θείου νόμου, τὸν βίον ποιούμενος, | 14 | 25,5 | | κ | ατ. | b |  |
| | | B | 3 | τῶν πάλαι Ἀγίων, τὴν ζωὴν ἐχαράκτηρισας· | 15 | 25 | | π | εν. | c |  |
| Διότι την επιθυμία της σάρκας την υπέταξες στην επιθυμία του πνεύματος, και ἔκανε ἐνάρετα ἔργα και ἐνδύθηκες την οσιότητα. | II | Γ | 4 | τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκός, | 8 | 14 | πλ. α'/ πλ. β' | π | εν. | d |  |
| | | | 5 | ὑποτάξας τῷ πνεύματι, | 8 | 16 | | π | εν. | e |  |
| | | Δ | 6 | χρηστικότητα ἐποίησας, | 8 | 15,5 | πλ. α' | Δ | ατ. | f |  |
| | | | 7 | και οσιότητα ἠμφιάσω, | 10 | 18,5 | | κ | ατ. | g |  |
| Σαν Θεόσοφος Ἱεράρχης και αληθινός ἐργάτης της ἀρετῆς, Ἐξού και δοξάσθηκες με λαμπρότητα ἀπὸ τον Θεό, | III | E | 8 | ὡς Ἱεράρχης θεόσοφος, | 9 | 16 | πλ. α'/ γ' | Δ | ατ. | h |  |
| | | | 9 | και τῆς ἀρετῆς ἀληθῆς ἐργάτης· | 11 | 22 | | π | εν. | i |  |
| | | ΣΤ | 10 | ὄθεν λαμπρῶς | 4 | 9,5 | πλ. α' | ν | ατ. | j |  |
| | | | 11 | παρὰ Θεοῦ ἐδοξάσθης, | 8 | 15 | | κ | εν. | k |  |
| Και θεραπευτική | IV | | 12 | και ἰαμάτων κοήνη, | 7 | 12,5 | πλ.α' | κ | ατ. | l |  |

| | | | | | | | | | | | | |
|---|----|---|----|---|----|------|--------------|---|------|-------|--|--|
| κρήνη αναδείχθηκε η σορός των λειψάνων σου, Με την επισκίαση του αγίου Πνεύματος. | | Z | 13 | ή τῶν λειψάνων σου σορός ἐδείχθη, | 11 | 15 | / γ' | | | | | |
| | | H | 14 | τῆ τοῦ Παρακλήτου ἐπισκιάσει. | 11 | 22,5 | πλ. α' | Δ | ατ. | m | | |
| Ἀλλά μακάριε , Νεκτάριε, ράνε τις ψυχές μα με το νέκταρ της δικῆς σου χάρις , | V | Θ | 15 | Ἀλλ' ὦ Νεκτάριε μακάριε, | 10 | 25 | πλ. α'/α' | κ | ατ. | o | | |
| | | I | 16 | ῥάνον ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ νέκταρ τῆς σῆς χάριτος, | 16 | 26 | πλ. α' | π | εν. | x p y | | |
| Ἀλλά μακάριε , Νεκτάριε, και πρέσβευε στον Θεό να μας ελεήσει με (να μας δώσει) το μέγα του έλεος. | VI | K | 17 | και πρέσβευε τῶ Κυρία, | 8 | 17 | πλ. α'/γ' | κ | ατ. | x q | | |
| | | | 18 | δοθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. | 11 | 21,5 | πλ. α' | Δ | τελ. | x r | | |

9.79.2. Πίνακας πολυπρισματικής ανάλυσης

Συμπερασματικά σχόλια της ανάλυσης

- Το κομμάτι είναι τετραμερές
- Αποτελείται από 10 στίχους (συνήθως 3 ανά περίοδο) και 15 κώλα μουσικοποιητικά (συνήθως 4-6 ανά στίχο)
- Ο αριθμός των συλλαβών ανά κώλον κυμαίνεται ανάμεσα σε 6-17, με επικρατέστερα τα επτασύλλαβα και ενιασύλλαβα κώλα (ημιστίχια)
- Ο αριθμός των χρόνων πρώτων ανά κώλον ποικίλλει μέσα στα όρια 11-27, με πιο συχνές διάρκειες των 11 χρόνων πρώτων
- Η αναλογία ανάμεσα στον αριθμό συλλαβών και χρόνων πρώτων ανά κώλον είναι 1 ~2, (αργοσύντομο).
- Το κομμάτι κινείται στον ηχώχωρο του πλ. β' ήχου, με επανειλημμένες μεταβολές στον α' ήχο, που εμφανίζεται σε μετάθεση (4 φωνές υψηλότερα στο κ. 7. , στο κ. 10 συναντάμε τη χρώα σπάθη .
- Οι καταλήξεις είναι κυρίως ατελείς μέσα στις περιόδους (εξαιρέση: κ. 5,7,8,10,12), ενώ στο τέλος της κάθε περιόδου συναντάμε και τις 2 καταλήξεις. Η τελευταία περίοδος κλείνει με τελική κατάληξη.
- Όσον αφορά τη φόρμα παρατηρούμαι ποικιλία μελωδικών γραμμών (1-5), χαρακτηριστικά μοτίβα x που επαναλαμβάνεται. Καταληκτικές θέσεις με κλάσμα ή γοργον με διπλή.
- Στο κομμάτι εμφανίζονται 8 είδη μελωδικών τόξων, που εναλλάσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

Γενικά συμπεράσματα

Το Πρώτο μέρος αυτού του τόμου είναι αφιερωμένο στην ζωή και το έργο του Αγίου Νεκταρίου. Δίνεται έμφαση στις σημαντικότερες στιγμές της ζωής του, από την γέννησή μέχρι και την κοίμησή του. Πιο συγκεκριμένα ξεκινάμε με τα παιδικά του χρόνια και την πορεία του μέχρι την φοίτησή του στη Θεολογική σχολή Αθηνών. Ακολούθως γίνεται αναφορά στην περίοδο που ήταν Μητροπολίτης Πενταπόλεως και τις συνθήκες που τον οδήγησαν να απομακρυνθεί από το Κάιρο. Στη συνέχεια παρουσιάζονται τα χρόνια στην Αθήνα καθώς και η περίοδος που διετέλεσε διευθυντής της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής. Καταλήγουμε σιγά σιγά στα τελευταία χρόνια της ζωής του με την παραίτησή του από την σχολή και την εγκατάστασή του στο Μοναστήρι που ίδρυσε στην Αίγινα. Μετά την αναφορά στη ζωή του, παρουσιάζεται η σχέση που είχε με την μουσική, καθώς και τα κύρια έργα με τα οποία ασχολήθηκε, αλλά και οι μουσικές του επιρροές. Τέλος παρατίθεται ο κατάλογος με το συγγραφικό του έργο. Πριν περάσουμε όμως στο δεύτερο μέρος που βρίσκεται η πολυπρισματική ανάλυση του Εσπερινού και του Όρθρου για τον εορτασμό του Αγίου Νεκταρίου, γίνεται μία Αναφορά στον πρωτοπρεσβύτερο Κωνσταντίνο Παπαγιάννη στον οποίο ανήκει η μελοποίηση των ακολουθιών.

Το δεύτερο μέρος σε συνδυασμό με τον β' τόμο είναι αφιερωμένο στην πολυπρισματική ανάλυση του Εσπερινού και του Όρθρου. Στον β' τόμο συγκεκριμένα βρίσκονται εξ ολοκλήρου οι μεταγραφές. Συγκεκριμένα παρατηρούμαι 78 συνολικά τροπάρια, προσόμοια και ιδιόμελα. Από αυτά, τα 36 βρίσκονται σε ήχο α', αποτελεί τον κυρίαρχο ήχο μέσα στα τροπάρια. Ο δεύτερος συχνότερος ήχος είναι ο λέγετος που τον συναντάμε σε 14 τροπάρια. Τον πλάγιο του α' και τον πλάγιο του δ' τους συναντάμε τον καθένα από 7 φορές. Τον γ' ηχο συναντάμε 5 φορές και β' 4. Τον ήχο νενανώ συναντάμε 2 φορές και τον δ' ηχο μόνο μια. Το κείμενο αναφέρεται στον βίο του Αγίου Νεκταρίου ή τον εξυμνεί. Έχουμε συλλαβικά και αργοσύντομα μέλη. Επίσης εκτός από συχνές μεταβολές γίνονται και κάποιες μεταθέσεις. Παρατηρούμε πληθώρα μελωδικών τόξων με διάφορους συνδυασμούς μεταξύ τους, συνήθως από 5 έως 8. Συχνότερος αριθμός συλλαβών ανακόλων κυμαίνεται στα επτασύλλαβα με δωδεκασύλλαβα ημιστοιχία.

Πρώτος και πολύ σημαντικός στόχος αυτής την εργασίας, είναι να κρατηθεί ζωντανή η παράδοση της βυζαντινής Παρασημαντικής. Ο βασικότερος όμως σκοπός της σύνδεσης του βίου του Αγίου Νεκταρίου, αλλά και του μουσικού του έργου του, με τις μεταγραφές του εσπερινού, καθώς και η μορφολογική ανάλυση του εσπερινού, είναι να αποδειχτεί ότι ο άγιος υπήρξε άριστος γνώστης της βυζαντινής μουσικής και να τονιστεί η επιθυμία του για καλλιτεχνική δημιουργία, με απώτερο πάντα σκοπό, τη λατρεία του Θεού.

Παράρτημα⁶²



Εικόνα 1. *Ο Άγιος Νεκτάριος σε παιδική ηλικία, στην πατρίδα του Σδυβρία.*

⁶² Όλες οι φωτογραφίες είναι από προσωπικό αρχείο και τραβήχθηκαν στην Αίγινα τον Ιούνιο του 2022, στην Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος Αίγινας.



Εικόνα 2. Ο Άγιος μπροστά στην Ωραία Πύλη, στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας στην Αίγινα.



Εικόνα 3. Η λάρνακα του Αγίου στην εκκλησία του Αγίου Νεκταρίου στην Αίγινα.



Εικόνα 4. *Η τίμια κάρα του Αγίου.*



Εικόνα 5. Η αγαπημένη εικόνα της Παναγίας και του Βρέφους του Αγίου.



Εικόνα 6. Το δωμάτιο του Αγίου στην Αίγινα.



Εικόνα 7. Η τυφλή γερóντισσα Ξένη.



Εικόνα 8. Η επιστολή του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας που ζητά συγχώρεση μετά την αγιοκατάταξη του Αγίου.



Εικόνα 9. Αγιογραφία του Αγίου.

Γενικά συμπεράσματα

Το Πρώτο μέρος αυτού του τόμου είναι αφιερωμένο στην ζωή και το έργο του Αγίου Νεκταρίου. Δίνεται έμφαση στις σημαντικότερες στιγμές της ζωής του, από την γέννησή μέχρι και την κοίμησή του. Πιο συγκεκριμένα ξεκινάμε με τα παιδικά του χρόνια και την πορεία του μέχρι την φοίτησή του στη Θεολογική σχολή Αθηνών. Ακολούθως γίνεται αναφορά στην περίοδο που ήταν Μητροπολίτης Πενταπόλεως και τις συνθήκες που τον οδήγησαν να απομακρυνθεί από το Κάιρο. Στη συνέχεια παρουσιάζονται τα χρόνια στην Αθήνα καθώς και η περίοδος που διετέλεσε διευθυντής της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής. Καταλήγουμε σιγά σιγά στα τελευταία χρόνια της ζωής του με την παραίτησή του από την σχολή και την εγκατάστασή του στο Μοναστήρι που ίδρυσε στην Αίγινα. Μετά την αναφορά στη ζωή του, παρουσιάζεται η σχέση που είχε με την μουσική, καθώς και τα κύρια έργα με τα οποία ασχολήθηκε, αλλά και οι μουσικές του επιρροές. Τέλος παρατίθεται ο κατάλογος με το συγγραφικό του έργο. Πριν περάσουμε όμως στο δεύτερο μέρος που βρίσκεται η πολυπρισματική ανάλυση του Εσπερινού και του Όρθρου για τον εορτασμό του Αγίου Νεκταρίου, γίνεται μία Αναφορά στον πρωτοπρεσβύτερο Κωνσταντίνο Παπαγιάννη στον οποίο ανήκει η μελοποίηση των ακολουθιών.

Το δεύτερο μέρος σε συνδυασμό με τον β' τόμο είναι αφιερωμένο στην πολυπρισματική ανάλυση του Εσπερινού και του Όρθρου. Στον β' τόμο βρίσκονται εξ ολοκλήρου οι μεταγραφές. Συγκεκριμένα παρατηρούμαι 78 συνολικά τροπάρια, προσόμοια και ιδιόμελα. Από αυτά, τα 36 βρίσκονται σε ήχο α', αποτελεί τον κυρίαρχο ήχο μέσα στα τροπάρια. Ο δεύτερος συχνότερος ήχο είναι ο λέγετος που τον συναντάμε σε 14 τροπάρια. Τον πλάγιο του α' και τον πλάγιο του δ' τους συναντάμε τον καθένα από 7 φορές. Τον γ' ηχο συναντάμε 5 φορές και β' 4. Τον ήχο νενανώ συναντάμε 2 φορές και τον δ' ηχο μόνο μια. Υπάρχει κατά κύριο λόγο συλλαβική σχέση ανάμεσα στις συλλαβές και τους χρόνους πρώτους. Τέλος χαρακτηριστικές καταλήξεις και μια πληθώρα μελωδικών τόξων παρατηρούνται σε όλη την ακολουθία. Το κείμενο αναφέρεται σε γεγονότα του βίου Αγίου Νεκταρίου ή τον εξυμνεί.

Πρώτος και πολύ σημαντικός στόχος αυτής την εργασίας, είναι να κρατηθεί ζωντανή η παράδοση της βυζαντινής Παρασημαντικής. Ο βασικότερος όμως σκοπός της σύνδεσης του βίου του Αγίου Νεκταρίου, αλλά και του μουσικού του έργου του, με τις μεταγραφές του εσπερινού, καθώς και η μορφολογική ανάλυση του εσπερινού, είναι να αποδειχτεί ότι ο άγιος υπήρξε άριστος γνώστης της βυζαντινής μουσικής και να τονιστεί η επιθυμία του για καλλιτεχνική δημιουργία, με απώτερο πάντα σκοπό, τη λατρεία του Θεού.

Τέλος και τω Θεώ Δόξα!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μουσικές συλλογές

Παπαγιάννη, Κωνσταντίνου. *Μουσικόν μηνολόγιον, Γ' Νοεμβρίου*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2006.

Συγγράμματα Αγίου Νεκταρίου

Αγίου Νεκταρίου. *35 Ποιμαντικές επιστολές, εισαγωγικά σχόλια: Μοναχού Θεοκλήτου Διονυσιάτου*. β' εκδ. Αθήνα: Υπακοή, 2000.

Κεφαλά, Νεκταρίου. *Ιερών και φιλοσοφικών λογίων θησαύρισμα*. Αθήνα: Α. Καλαράκη, 1895.

Μητροπολίτου Πενταπόλεως Νεκταρίου. *Κεκραγάριον του Θείου και Ιερού Αυγουστίνου επισκόπου Ίππονος ήτοι βιβλία τέσσαρα*. Αθήνα: Παρ. Λεώνη, 1910.

Μητροπολίτου Πενταπόλεως Νεκταρίου. *Ψαλτήριον του προφητάνακτος, εντεταμένον εις μέτρα κατά την τονικήν βάσιν μετά ερμηνευτικών σημειώσεων*. Αθήναι: Παρ. Λεώνη, 1908.

Βιβλία και άρθρα

Αλεξάνδρου, Μαρίας. *Εισαγωγή στη βυζαντινή μουσική*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2016.

Αλεξάνδρου, Μαρίας. *Εξηγήσεις και μεταγραφές στη βυζαντινή μουσική. Σύντομη εισαγωγή στον προβληματισμό τους*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2010.

Αλεξάνδρου, Μαρίας. *Ιστορία και μορφολογία της Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής μουσικής. IV-VI*. Πανεπιστημιακές σημειώσεις. Θεσσαλονίκη: Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 2010-11 και 2012-13.

Γιαννόπουλος, Εμμανουήλ. *Εισαγωγή εις στο Θεωρητικών και Πρακτικών της Εκκλησιαστικής Μουσικής*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2007.

Γιαννόπουλου, Εμμανουήλ. *Θεωρητικές υπηγήσεις και μουσικές κλίμακες Γρηγορίου Πρωτοψάλτου*. Θεσσαλονίκη, University studio press, 2011.

Γούλα, Χρήστου. *Επίγευση αγιότητας. Ο μαέστρος Δημήτρης Μητρόπουλος και οι σχέσεις του με ορθόδοξες πνευματικές μορφές του 20^{ου} αιώνα*. Διπλωματική εργασία, Θεσσαλονίκη, 2019.

Ιωάννου, Θ. Τσωκλή. «Η ίδρυσις της μουσικής σχολής εν τω ωδείω», Φορμιγξ 15/3 (1905), 1-2.

Μαθιουδάκης, Ηλιάνας. *Μουσικολογικές προσεγγίσεις του εορτασμού του προφήτη Ηλία. Μεταγραφή και ανάλυση επιλεγμένων τροπαρίων και παλαιογραφική συγκριτική μελέτη του Δοξαστικού «προφήτα κήρυξ Χριστού»*. Διπλωματική εργασία, Τ. Α΄. Θεσσαλονίκη, Οκτώβριος 2012.

Μαργαζιώτου, Ιωάννου Δ. *Θεωρητικό της βυζαντινής μουσικής*. Αθήνα: Φίλιππος Νάκας, 1958.

Μικραγιαννανίτου, Γεράσιμου. *Ο Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως ο θαυματουργός*. Αθήνα: Παπαδημητρίου, 2004.

Μοναχού Διονυσιάτου, Θεοκλήτου. *Ο Άγιος Νεκτάριος ο θαυματουργός*. Αθήνα: Υπακοή, 2001.

Μπαλατσού, Ισμήνης. *Ο εορτασμός του γενεσίου του Τιμίου Προδρόμου στη βυζαντινή μουσική. Μουσικολογικές προσεγγίσεις*. Διπλωματική εργασία, Τ. Α. (Θεσσαλονίκη, Σεπτέμβριος 2017).

Νεκταρίου, Πενταπόλεως. «Το πολιτικόν ύφος της εθνικής ημών μουσικής», Φόρμιγξ 31/12 (1907), 9-10.

Πρεσβ. Τάτση, Διονυσίου. *Διδαχές Αγίου Νεκταρίου*, Β΄ Έκδοση, Κόνιτσα, 2007.

Χαλδαιάκη, Αχιλλέως Γ. *Ο Άγιος Νεκτάριος και η αγάπη του για την ποίηση και τη μουσική (Εισαγωγική σχεδίασμα στην ποιητική-μουσική διάσταση του έργου του Αγίου Νεκταρίου)*. Αθήνα: Αρμός, 1998.

Χαλδαιάκη, Αχιλλέως Γ. «Τρία κείμενα για την υμνογραφία του Αγίου Νεκταρίου». Νέα εστία 1/11 (2006), 888-895.

Χονδρόπουλου, Σώτου. *Ο Άγιος του αιώνα μας: Ο Όσιος Νεκτάριος Κεφαλάς*. Αίγινα: Καινούργια Γη, 2000.

Διαδικτυογραφία

<https://agios-nektarios.gr/moni-agiou-nektariou/> (14-06-22).

<https://www.aegina.com.gr/agios-nektarios/> (14-06-22).

<http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/tributes/agios-nektarios/works1.htm> (14-06-22).

<http://pististopan.blogspot.com/2011/03/blog-post.html> (22-01-23).

<https://anthofyto.wordpress.com/2018/07/30/θρακιωτικη-μουσικη-παραδοση/> (1-8-22).

https://el.wikipedia.org/wiki/Άγιος_Νεκτάριος_Αιγίνης (14-01-23).

<https://www.pemptousia.gr/2015/05/i-litourgiki-diakonia-tou-makaristou-p-konstantinou-papagianni/> (20-1-23).